

புத்திரன்

20

100/-

கலை, இலக்கிய இதழ்

“யாத்ரா”
கிடைக்குமிடங்கள்

இஸ்லாமிக் புக ஹவுஸ்

77, ஸ்ரீ வஜிரஞான மாவத்தை
தெமட்டகொட ரோட்
கொழும்பு - 09
2684851, 2669197

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை

202, செட்டியார் தெரு
கொழும்பு - 11
2422341, 2435713

இன்போ டெக் சிஸ்டம்

எம்.பி.சி.எஸ். வீதி
ஓட்டமாவடி
065 2258260, 0774638299

லக்கி புகஸ்

5/2 கெலிஓய ஷொப்பிங் கொம்ப்ளக்ஸ்
தவுலகை ரோட்
கெலிஓய
077 2392924

பிரதேச ரீதியாக “யாத்ரா”வைப் பகிர்ந்தளிப்பதில்
உதவுமாறு இலக்கிய நெஞ்சங்களைக்
கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

யாத்திரா

இதழ் - 20

கலை, இலக்கிய இதழ்

ISSN - 1391 - 8907

ஜனவரி - மார்ச் - 2012

ஆசிரியர்

அஷ்ரஃப் சிஹாப்தீன்

0777303818

உதவி ஆசிரியர்

வாயைச்சேனை அமர்

நிர்வாக ஆசிரியர்

நாச்சியாதீவு பர்வீன்

0771877876

தொடர்புகள்

YAATHRA

37, Sri Sidhartha Mawatha,

(Dhankanatha Road)

MABOLA - WATTALA,

SRI LANKA.

மின்னஞ்சல்

ashroffshihabdeen@gmail.com

படைப்புகளுக்கும் படைப்பாளிகளே பொறுப்பாளிகள்

உள்ளந் திறந்து...

அன்பிற்கினிய வாசகர்களுக்கும்

இலக்கிய நெஞ்சங்களுக்கும்.....

எல்லாமே மாறும் என்பது மட்டுமே மாறாத விதி என்பதற்கொப்ப “யாத்ரா”வும் மாற்றம் பெற்றிருக்கிறது. 21வது இதழிலிருந்தே மாற்றம் இடம் பெறும் என்று நாம் அறிவித்த போதும் இந்த 20ம் இதழிலேயே மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்து விட்டோம். மாற்றம் குறித்து ஒட்டியும் வெட்டியும் பலர் கருத்துத் தெரிவித்த போதும் மாற்றம்தான் விசாலமாக இயங்க வழிசெய்யும் என்று நினைத்தோம்.

கவிதைக்கென இப்போது பல இதழ்கள் வர ஆரம்பித்து விட்டன. எதிர்காலத்தில் இன்னும் பல இதழ்கள் வருவதற்கான சூழலும் சாத்தியமும் இருக்கின்றன. “யாத்ரா” மாற்றமடைந்தாலும் கூடக் கவிதைக்கான முன்னுரிமையை அது எப்போதும் வழங்கி வரும்.

“யாத்ரா”வின் வருகை தடைப்பட்ட பிறகுதான் அதன் இடைவெளி பெரியது என்பது பலராலும் எமக்கு உணர்த்தப் பட்டது. ‘யாத்ரா’ 15வது இதழுக்குப் பிறகு அதன் வருகைக்காக நண்பர்கள் பலர் அவ்வப்போது பொருளாதார ரீதியாக உதவி வந்துள்ளனர். கவிஞர்களான டாக்டர் தாஸிம் அகமது, பொறியியலாளர் நியாஸ் ஏ சமத், பொத்துவில் பைஸால் ஆகியோரைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லியாக வேண்டும்.

‘யாத்ரா’வைத் தொடர்ந்து வெளியிடுவது குறித்து அவ்வப்போது கூடிப் பேசுவதும் வெளியே சொல்ல முடியாத சில காரணங்களால் முயற்சி தடைப்படுவதுமாகவே காலம் கழிந்தது. இவ்வாறான ஒரு சூழலில் பொருளாதார ரீதியாக ‘யாத்ரா’வுக்கு உதவுவதற்காக ஒரு நட்பு வட்டத்தை உருவாக்க சகோதரர் நாச்சியாதீவு பர்வீன் முன்வந்தார். ‘யாத்ரா’ வெளிவரத் தொடங்கிய காலம் முதல் ஓர் ஆத்மார்த்த தொடர்பை அவர் ‘யாத்ரா’வுடன் பேணிவந்துள்ளார். எனவே அவரது முயற்சிக்கு நான் வழிவிட்டதோடு மாத்திரமன்றி சஞ்சிகையின் நிர்வாக ஆசிரியராகவும் இயங்குமாறு அவரைக் கேட்டுக் கொண்டேன். பல இளைய இலக்கிய இதயங்களை ஒன்றிணைத்துக் கொண்டு சஞ்சிகையை முன் கொண்டு செல்வதற்கான அவரது முயற்சி முதலாவது மைல் கல்லைத் தொட்டது. அதன் விளைவாகவே ‘யாத்ரா’ 20வது இதழ் உங்கள் கைகளை அடைந்திருக்கிறது.

‘யாத்ரா’வை மீண்டும் கொண்டு வருவதில் சில நல்லுள்ளங் கொண்டவர்கள் தங்கள் சக்திக்கு மீறிய பண உதவியைச் செய்துள்ளனர். அவர்கள் தமது பெயர் விபரங்களை வெளியிட வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொண்டுள்ளனர். இலங்கையிலும் இலங்கைக்கு அப்பாலும் வசிக்கும் இந்த நல்லுள்ளங்களின் உதவி கொண்டுதான் இந்த ஆண்டில் வெளிவரப்போகும் இதழ்கள் வெளிவரவுள்ளன.

'யாத்ரா' 17வது இதழ் வெளிவந்த பிறகு சஞ்சிகை ஆரம்பித்தது முதல் கடைசி வரை பெறப்பட்ட அனுபவங்களை அவ்வப்போது எழுதி வருமாறு 'யாத்ரா'வின் இணையாசிரியர்களுள் ஒருவராக இருந்த கவிஞர் ஏ.ஜி.எம். ஸதக்கா என்னை வலியுறுத்தி வந்துள்ளார். அதன் மூலம் 'யாத்ரா' பற்றிய தகவல்களை ஒருவர் பெற்றுக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பது மட்டுமன்றி 'யாத்ரா'வின் பின்னணியில் எவற்றைச் சாதிக்க முடிந்தது என்பதைப் பற்றி எழுதிக் கொண்டு வரும் போது சஞ்சிகையின் வாழ்வும் சாதனையும் பதியப் பட்டு விடும் என்பது அவரது எண்ணமாக இருந்தது. அத்துடன் அதுவரை தமிழ்க் கவிதை இதழ் என்ற வகையில் ஒரு சஞ்சிகை அளவில் எச்சஞ்சிகையும் 17 இதழ்களைத் தொட்டிருக்கவும் இல்லை என்பதும் அவதானிக்கத் தக்கது. ஒரு கூட்டத்தைக் கூட்டி நான்கைந்து பொன்னாடைகளைப் போர்த்திப் படம் எடுத்துப் பத்திரிகைகளுக்குக் கொடுப்பதற்குப் போதுமான காரணிகள் நிறைய இருந்தன. இனிப்பானதும் கசப்பானதுமான பல அனுபவங்கள் இருந்த போதும் குறிப்பிட்ட சில இதழ்கள் வெளியிடப் பட்ட நிலையில் பெரிதாகச் சாதித்து விட்டதாகப் பேசச் சங்கோஜமாக இருந்தது.

கவிஞர் ஸதக்கா இன்று எம்முடன் இல்லை!

இந்தச் சஞ்சிகையை 2000ஆம் ஆண்டு புத்தாயிரத்தின் முதலாவது தமிழ்க் கவிதை இதழ் என்ற பெருமையுடன் ஆரம்பிக்கப் பெரிதும் உந்துதலாக இருந்தவர் கவிஞர் எஸ்.நளீம். இத்ழை வெளிக்கொணர்வதா இல்லையா என்ற மனப் போராட்டத்தில் நான் இருந்த போது 'வெளியிடவே வேண்டும்' என்று உரிமையோடு உற்சாகம் தந்தவர் அவர்தான்.

சகோதரர் ஏ.பி.எம். இதரீஸ் அவர்களின் உதவியால் வெளியிடப் பட்ட கவிஞர் ஏ.ஜி.எம்.ஸதக்காவின் 'போர்க்காலப் பாடல்கள்' தொகுதி 'யாத்ரா' வெளியீடு என்ற பெயரில் வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டது. அதே பெயரைச் சஞ்சிகைக்குச் சூட்ட வேண்டும் என்று கவிஞர் ஸதக்கா பெரிதும் விரும்பினார். அவர் விருப்பப்படியே பெயர் சூட்டப்பட்டு முதலாவது இதழ் வெளிவந்தது. பின்னர் 'யாத்ரா'வைப் பதிவு செய்து கொண்டோம்.

"யாத்ரா"வின் பின்னணியில் இயங்கிய கவிதைத் துறை சார்ந்த அனைவரும் கல்குடா முஸ்லிம் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்தவர்களாயிருந்தோம். கொழும்பிலிருந்து சஞ்சிகை வெளிவந்த போதும் அதன் அடிவேர் அங்கேதான் இருந்தது.

'யாத்ரா' இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியம் குறித்த பிரக்ஞையை ஒரு நூல் இழையாகப் பற்றிக் கொண்டே முதலாவது இதழ் தொடக்கம் தனது பயணத்தைத் தொடர்ந்தது. அந்த முயற்சியானது 2002ல் அரச அனுசரணையுடன் ஓர் உலகளாவிய இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டை வெற்றிகரமாக நடத்தித் தனது உச்சத்தை எட்டியது. இதுதான் 'யாத்ரா'வின் எண்ணக் கருவின் பிரதான அடைவு ஆகும். தேசிய ரீதியாக நடத்தப்படுவதற்குத் திட்டமிடப்பட்ட இந்த மாநாட்டை அரச விழாவாக ஏற்று நடத்தத் துணை புரிந்த கௌரவ. ரஷுப் ஹக்கீம் அவர்களை இந்த இடத்தில் குறிப்பிட்டேயாக வேண்டும். கவிஞர் ஏ.ஜி.எம்.ஸதக்காவும் இந்த விபரங்களைப்

பதிவதற்கே எனது அனுபவங்களை எழுதக் கோரியிருக்கலாம் என்று நம்புகிறேன்.

கவிதை இதழ் என்ற நிலையிலிருந்து கலை, இலக்கிய இதழாக 'யாத்ரா'வைக் கொண்டு வருவதற்கான ஆயத்தங்களைச் செய்த போது ஸதக்கா சிறுவர் உளவியல் பற்றிய கட்டுரை ஒன்றைத் தந்திருந்தார். அந்தக் கட்டுரை இந்த இதழில் இடம்பெற்றிருக்கிறது. ஸதக்காவின் ஆளுமை குறித்த எழுத்துக்களை யாரும் இன்னும் எழுதவில்லை. வரவுள்ள இதழ்கள் ஒன்றில் அவரைப் பற்றிய கட்டுரை ஒன்று வெளிவரும் என்று எதிர்பார்க்கலாம்.

'யாத்ரா'வில் வந்த கவிதைகள் தொகுக்கப்பட்டு நூலாக்கப்பட வேண்டும் என்று நண்பர் அருள் சத்தியநாதன் ஒரு முறை தினகரனில் எழுதியிருந்தார். அத்துடன் என்னைத் தூண்டிக் கொண்டிருந்தார். சமகாலத்தில் வெளிவந்த நல்ல கவிதைகளின் தொகுப்பாக அது இருக்கும் என்று பல அன்பர்கள் கருத்துத்தெரிவித்துமிருந்தனர். இணை ஆசிரியர்களான வாழைச்சேனை அமர், ஏ.ஜி.எம்.ஸதக்கா ஆகியோர் இந்நூலுக்கென எல்லா இதழ்களிலுமிருந்தும் தெரிவு செய்த கவிதைகளின் பட்டியலை எனக்குத் தந்திருந்தார்கள். இன்றைய நிலையில் அத்தொகுதியை வெளியிடுவதானால் ஒரு வட்சம் ரூபாய்களாவது தேவைப்படும். அந்தத் தொகை இருக்குமாயின் குறைந்தது ஐந்து 'யாத்ரா' இதழ்களையாவது கொண்டுவந்துவிடலாம் என்பது எனது எண்ணமாக இருந்தது. இருந்தும் என்றைக்காவது ஒரு நாள் அது சாத்தியப்படும் என்று நம்பிக்கையுடன் இருக்கிறேன்.

இது தவிர, அறபுக் கவிதைகள் பற்றி மூன்று பெரும் கட்டுரைகள் (இவ்விதழில் உள்ளதுடன் சேர்த்து) 'யாத்ரா'வில் வெளிவந்துள்ளன. அம்மூன்று கட்டுரைகளையும் ஒரு நூலாக வெளியிடுவது பற்றி மரியாதைக்குரிய பண்ணாமத்துக் கவிராயர் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியிருந்தார். இந்த நூலுக்கும் அதே வார்த்தைகளைத்தான் இப்போதைக்கு என்னால் சொல்ல முடிகிறது.

'யாத்ரா'வின் பயணப்பாதையில் குறிப்பிட்டேயாக வேண்டிய சிலர் உள்ளனர். அவர்களுள் மாத்தளை பீர் முகம்மது, பண்ணாமத்துக் கவிராயர், இப்னு அஸுமத் ஆகியோரை மறக்க முடியாது. 'யாத்ரா' சர்வதேச ரீதியாக ஒரு கவிதைப் போட்டியை நடத்திய போது அதற்குரிய பரிசுகளாக, தங்க, வெள்ளி, வெண்கல ரோஜாக்களை அறிவித்திருந்தோம். இவற்றைத் தனது சொந்தச் செலவில் இந்தியாவிலிருந்து வடிவமைத்துச் சுமந்து வந்தவர் பீர்முகம்மத். அத்துடன் 'யாத்ரா' முதலாவது ஆண்டு மலருக்குப் பிரம்மாண்ட அறிமுக விழாவொன்றையும் அவர் மாத்தளையில் நடத்தினார்.

'யாத்ரா' தனது பதினான்காவது இதழை ஃபைஸ் அகமத் ஃபைஸ் சிறப்பிதழாகவும் பதினாறாவது இதழை நஸ்ருல் இஸ்லாம் சிறப்பிதழாகவும் வெளியிட்டது. அக்கவிப் பெருந்தகைகள் பற்றிய கட்டுரைகளையும் அவர்களது கவிதைகளையும் மொழிமாற்றம் செய்து தந்தவர் பண்ணாமத்துக் கவிராயர் அவர்கள். அதேபோல அநேகமான எல்லா 'யாத்ரா' இதழ்களிலும் குறைந்தது ஒரு சிங்கள மொழிக் கவிதையைச் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

அக்கவிதைகளை மொழிபெயர்த்துத் தந்தவர் இப்போது அஸூமத் அவர்கள்.

அவ்வப்போது சஞ்சிகையை வெளியிட ஆயத்தங்கள் செய்வதும் ஆக்கங்களைச் சேகரிப்பதும் பின்னர் தவிர்க்க முடியாத காரணங்களால் பின்போடப்படுவதுமாக இருந்ததில் ஆக்கங்களைத் தந்த பலர் அவற்றை மீளப் பெற்றுக் கொண்டார்கள். இந்த இதழுக்கும் ஆக்கங்களைக் கோரியிருந்தோம். அநேகர் இந்த இதழ் வரும் வரை பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை உணரக்கூடியதாக இருக்கிறது.

ஒரு சிறு சஞ்சிகையை நடத்துவதென்பது எழுத்துக் கோவை செய்து அச்சுக்கத்தில் ஒப்படைத்துப் பெறுவதோடு முடிந்து விடும் விடயமல்ல. வடிவமைப்பது, அச்சான பின் மடிப்பது, முகவரி எழுதுவது, ஸ்டாம்ப் ஒட்டுவது, தபாலிடுவது என்று தொடர்ந்து கொண்டேயிருக்கும் பணியாகும். லாபந் தரவில்லையென்றாலும் பரவாயில்லை, பிரதிகளுக்குரிய பணமாவது வந்து சேருமாக இருந்தால் நமக்குப் பெரும் உற்சாகமாக இருக்கும்.

இந்தச் சஞ்சிகை தொடர்ந்து வரவேண்டும் என்று பலர் ஆவல் கொண்டுள்ளனர். முதலில் தாங்கள் சந்தாதாரராகச் சேர்வதன் மூலமும் தங்கள் நண்பர்கள் மற்றும் பிரதேச இலக்கிய ஆர்வமுள்ளவர்களைச் சந்தாதாரராக்கித் தருவதன் மூலமும் சஞ்சிகையின் தொடர் வருகைக்கு உறுதுணை புரிய முடியும். அத்துடன் சற்றுக் கரிசனையெடுத்துப் பிரதேச வர்த்தக நிறுவனங்களிடம் விளம்பரங்களைப் பெற்றுத் தருவதன் மூலமும் உதவி புரியலாம்.

பிராந்திய ரீதியாக 'யாத்ரா' வாசகர் வட்டங்களை ஏற்படுத்துவது பற்றியும் அதன் மூலம் 'யாத்ரா'வை வளர்த்தெடுப்பது மட்டுமன்றித் தலைவர், செயலாளர் என்ற பிரச்சினை களைந்து வேறு சில இலக்கியச் செயற்பாட்டுத் திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துவது பற்றியும் ஆலோசனை செய்து வருகிறோம். ஆர்வமுள்ளவர்கள் எம்மோடு தொடர்புகளை ஏற்படுத்துமாறு கோருகிறோம்.

'யாத்ரா' இதழுக்கான படைப்புக்களை எனது மின்னஞ்சல் முகவரிக்கு அனுப்புவது விரும்பத் தக்கது. தாளில் எழுதி அனுப்பி, அதைத் தட்டச்சுச் செய்வது இன்றைய கால நெருக்கடியில் சிரமமாக இருக்கும் என்பதைப் படைப்பாளிகள் கவனத்தில் கொள்ளுமாறு கேட்கிறோம்.

'யாத்ரா'வின் வளர்ச்சிப் படிகளில் உதவிய யாருடையவாவது பெயர்கள் விடுபட்டிருக்கலாம். அப்படி நிகழ்ந்திருந்தால் அது திட்டமிட்டுச் செய்யப்பட்டதல்ல என்பதைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். ஞாபகப்படுத்தப் பட்டால் அல்லது ஞாபகம் வருகின்ற போது அவர்கள் பற்றிய குறிப்புக்களைத் தருவதில் நாம் பின்னிற்சுமட்டோம் என்பதை உள்சுத்தியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

இந்த இதழ் "யாத்ரா"வின் இன்னொரு புத்துயிர்ப்பு. இதுவரை பலருக்கு நாம் இதழ்களை இலவசமாகவே அனுப்பி வந்துள்ளோம். இந்த இதழும் அவர்களுக்கு இலவசம்தான். அவர்கள் அடுத்த இதழை இலவசமாக எதிர்பார்க்கக் கூடாது என்று அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

- ஆசிரியர்

காசையின் அமைதியைப் புகைத்து விட்டு

மெழுகெழுந்து நடக்கிறது காசை

காசைத்தின் தாசு அடர்ந்து

நிரமந்ரூப்போகிறது தின வாழ்வு

புராதன அமைதியின்

காலைக்குத்

திரும்புதல்

நீர்மதியைத் தொலைக்கும் கொலுர்த்துடன் தான்

விடிகின்றன ஒவ்வொரு காசையையும்

ஒவ்வொரு விதமாய்

ஒரு குருவியின் மரணச் செய்தியுடனோ

அதன் கூட்டினர் சிகைவுடனோ

● முல்லை

ஒரு கணம்

புராதன அமைதியின் மெலிதான பூவொன்று

சுதந்திரத்துப் பறக்கிறது

வண்ணத்துப் பூச்சியின் சிறகுகளுடன்

என் மனசின்

தனித்திருந்து குதாசலிக்கிறது

புராதன அதிகாசையின் அமைதியை

முஸ்ரிபா

அந்நூப்போய்விட்டே

அன்பு கடைந்தொரு அழகிய விடியல்

வயல்வெளிக் காற்றின் திரமாய்

உயிரை வருடி வசந்திக்கும்

காசைப் பொழுதின் வரைபடத்தை வரைகிறது

வண்ணத்துப் பூச்சிச் சிறகுகளாய்ப் பூ

அமைதி நிரமந்ரூப் போகையின்

புராதன அதிகாசையிலே தங்கி விட

சித்தம் கொள்கின்றன

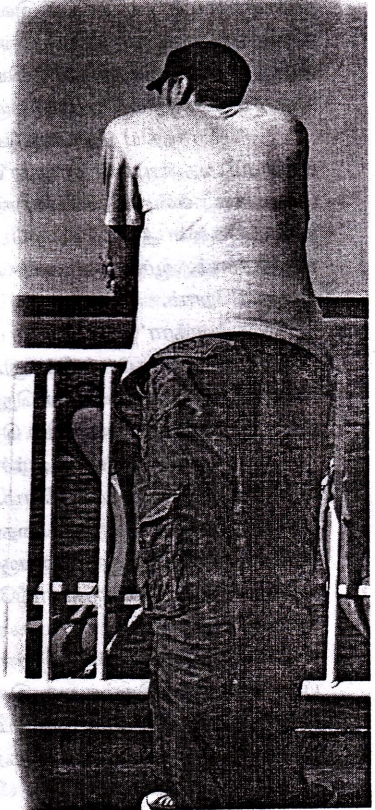
என் மனசும் பூவும்

வண்ணத்துப் பூச்சிச் சிறகுகளுடன்

நிகழ்காசைக் கூடியகைச் சபித்தபடி

கிரத்தச் சிவப்பாய்

விடிந்து தொலைக்கின்றன ஆயிரம் கிரவுகள்

முடியுமா?

யாத்ரா

அச்சில் வரும் இலக்கியத்துக்குச் சமனாகக் கணினியிலும் இலக்கியம் வளர்ந்து வருகிறது.

மூத்த படைப்பாளிகள் சிலரும் புதிய படைப்பாளிகள் பலரும் கணினி வலைப் பூக்களில் எழுதி வருகிறார்கள்.

ஒரு படைப்பாளியின் அனைத்துப் படைப்புக்களையும் அவர்தம் வலைப்பூக்களில் நம்மால் படிக்க முடியாது. படைப்பாளி பற்றிய தகவல்கள், அவரது நூல்கள், இலக்கியச் செயற்பாடுகள் பற்றிய தகவல்களும் அவரது படைப்புக்களில் மாதிரிக்கு ஒரு சிலவும் அதில் இடப்பட்டிருக்கும். அதற்குக் காரணம் அச்செழுத்தின் வலிமை.

தொழில் நுட்பப் புரட்சி, கணினி, இணையம், வலைப்பூ என்று எவ்வளவுதான் பரபரப்புக் காட்டினாலும் அச்செழுத்தின் மவுசு இன்னும் குறைந்து விடவில்லை.

நூல் கையிலிருந்தால் உடனே விரித்துப் படிக்கலாம். கையிலேந்திக் கட்டிலில் படுத்தபடி படிக்கலாம். பயணத்தில் படிக்கலாம். கணினியில் படிப்பதாயின் கணினிக்கு முன்னால் அமர்ந்திருக்க வேண்டும். கணினிக்கு மின்சாரம், இணைய வசதி, கணினி அறிவு என்று பல தேவைகள் உள்ளன.

கணினியிலும் அச்சிலும் உள்ள ஒரு படைப்பைப் பிரதி எடுக்கும் தேவை ஏற்பட்டால் கணினியில் பிரதியெடுப்பதை விட அச்சில் இருப்பதைப் பிரதியெடுப்பது செலவு குறைந்தது, இலகுவானது.

எல்லாப் படைப்பாளிகளும் கணினியில் எவ்வளவுதான் எழுதிக் குவித்தாலும் அந்த எழுத்துக்களைத் தொகுத்து ஒரு நூலாகக் கொண்டு வருவதையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு இயங்குகிறார்கள். இதனால்தான் தமது அனைத்துப் படைப்புக்களையும் அவர்கள் வலைப் பூக்களில் இருவதில்லை - அதில் குறைந்தளவான வாசகர்களே படிப்பார்கள் என்ற போதும் கூட.

இன்னும் இன்னும் நவீன கண்டு பிடிப்புக்களில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டாலும் கூட இந்நிலை காலாகாலத்துக்கு நீடிக்கும் என்றே உணர முடிகிறது.

கணினியில் பழக்கமற்றவர்கள் அச்செழுத்துக்களைப் படிக்கிறார்கள். கணினியில் தேர்ச்சியும் அறிவும் உள்ளவர்கள் கணினியிலும் படிக்கிறார்கள். அச்செழுத்தையும் படிக்கிறார்கள்.

பனிக்கட்டியாறு

66

எனக்கு வசப்படுகிற மொழியினால் உங்களை நிறைக்க இந்த ஆற்றினை ஓட விடுகிறேன். ஒவ்வொரு இதழினும் வெவ்வேறு பயணியுடன் அழகிய ஓடமொன்று அதில் மிதந்து வரும். ஓடம் சுமந்து வருகின்ற பயணி சிலவேளை நீங்களாகவும் இருக்கக் கூடும். ஆனால், ஆளில்லாமல் வந்தால் அவசரப்பட்டு யாரும் ஏறிவிட வேண்டாம். ஏனெனில், பயணித் தெரிவையும் படகின் போக்கையும் ஆறே தீர்மானிக்கிறது. உருகியோடும் ஆற்றில் மிதந்து செல்லும் ஓடத்தில் உட்கார்ந்திருக்கும் பயணி உங்களுக்கானவர். ஆற்றின் மருங்குகளில் காத்திருக்கும் உங்களுக்காய்ப்பயணியும் ஓடமும் பல சுவாரஸ்யங்களை வழங்கிச் செல்லலாம். அழகை ரசிப்பதும் பயனை உணர்வதும் அவ்வர விருப்பம். ஆனால், என்னாற்றுப் பனிக்கட்டிகளை அகழ்ந்து சென்று உங்களுடைய ஆறுகளைக் குளிர வைக்கக் கூடாது. ஆற்றின் ஓட்டத்திலோ ஓடத்தின் ஆட்டத்திலோ ஏதேனும் குறையுண்டேல் மட்டும் அவசரமாய்த் தெரிவியுங்கள்.

●●

ராஜா மகள்

rajahmakal@gmail.com

“சார், சமீபத்தில் நீங்க பார்த்து ரசிச்ச திரைப்படம் எதுன்னு கேக்கிறாங்க!” எழுத்தாளர் சுஜாதாவின் அலுவலகத்தினுள் நுழைந்தபோது கணினியில் தட்டச்சு செய்துகொண்டிருந்த யுவதி யொருவர் சுஜாதாவிடம் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார். குமுதத்திற்கான கேள்வி -பதில் பகுதி அது. இன்னொரு யுவதியும் இரண்டு இளைஞர்களும் கூட வெவ்வேறு வேலைகளில், விருந்தினர்களுக்காகப் போடப்பட்டிருந்த கதிரை யொன்றில் வழமை போலவே மிடுக்காகக் கூனி அமர்ந்திருந்த சுஜாதா, “ரசிக்கும்படியான படம் எதுவும் சமீபத்தில் வரல்ல!” என்று பதில்

சொன்னார். என்னையும் “வாங்க” என்று தனக்கருகிலிருந்த கதிரையைக் காட்டினார், அவர் வரவேற்ற விதத்தில் எனக்குத் திருப்தி இருக்கவில்லை. என்னுடைய 20 நிமிட நேரத் தாமதம் காரணமாக இருந்திருக்கலாம். நுங்கம்பாக்கம் சவப் பெட்டிக்கடைக்கு முன்னால் ஆட்டோ மக்கர் பண்ணி நின்றுவிட்டது என்கிற காரணத்தை எனக்குச் சொல்லத் தோன்றவில்லை. குமுதத்துக்கான பதிலளிப்பு தொடர்ந்து கொண்டேயிருந்தது. இங்கே தட்டச்சுக்காரி எனக்குச் சந்தர்ப்பம் தரவில்லை என்று நான் சொல்லக்கூடாது. ஆனால், சுஜாதா என்னைச் சட்டை பண்ணாமல் பதிலளித்

துக்கொண்டிருந்தார் என்பது சரி. அன்று 12 மணிக்கு எனக்குப் பரீட்சை இருந்தது. சுஜாதா குறிப்பிட்ட ஓன்பது மணிக்குச் சரியாகச் சென்றிருந்தால், “நான் அவசரமாகப் போக வேண்டும், பேட்டியை ஆரம்பிப்போமா?” என்று கேட்டுத் தொடங்கியிருக்கலாம். அதுவரை ஆடாமல் அசையாமல் உட்கார்ந்திருந்த நான், சற்றே அசைந்தேன். கால்மேல் கால் போட்டு வசதியாக உட்காரவும் செய்தேன்; சுஜாதாவைப் போலவே! என்ன நினைத்தாரோ, “நீங்க ஆரம்பிக்கலாம்,” என்றார். என்னுடைய கேள்விகளுக்கும் குழுதக் கேள்விகளுக்கும் மாறி மாறிப் பதில் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். ஆனால், நான் கேட்ட மூன்றாவது கேள்விக்கு, அவர் இலக்கியத்தினுள் நுழைந்து பதில்சொல்ல வேண்டியிருந்தது. பல நொடிகள் மௌனித்தார். “எங்கே படிக்கிறீங்க?” என்று கேட்டார். “இந்தக் கேள்வியை விட்டுடுங்க,” என்றார். இப்படி நான் கேட்டு அவர் தவிர்ந்த கேள்விகள் மூன்று. அவை அவருக்கு மட்டுமே பொருத்தமானதுமான கேள்விகள் என்பதால், வேறெவரிடமும் கேட்கப்படாமல் இன்னமும் என்னுள் இருக்கின்றன. (இதிலிருந்து, சுஜாதாவுக்கு இலக்கிய அறிவு இல்லை என்று நான் சொல்ல வந்ததாய்ப் பதிவு செய்ய வேண்டாம்.) மிகச் சாதாரணமான, ஆனால் சுவாரஸ்யங்கள் மிகுதிப்பட்ட பதிலளிக்கக்கூடிய, மற்றெவரையும் தாக்கத் தேவையில்லாத அந்தக் கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்வதொன்றும் சிரமமில்லை என்றுதான் இன்றும் நினைக்கிறேன். ஆனால், ஏன் தவிர்ந்தார என்பதற்குத்தான் காரணம் தெரியவில்லை. அடுத்துத் தொடர்ந்த என்னுடைய கேள்விகள் தட்டச்சுக்காரிக்குத் தற்காலிகமாக ஓய்வு கொடுத்தன. தவிரவும் அங்கிருந்த இளக்களெல்லாமும்

வேலையை நிறுத்தி எம்பக்கம் திரும்பி உட்கார்ந்தனர். சுமார் 35 நிமிடங்கள் தொடர்ந்த உரையாடலில், பேட்டிக்குத் தேவையற்ற பல சிறந்த நகைச்சுவைகள் இருந்தன. ஆறுபேரும் சேர்ந்து சிரித்ததில் அடுத்த பகுதியாட்கள் அதிர்ந்திருக்கக் கூடும். ஆனால் யாருமே வேடிக்கை பார்க்க வரவில்லை. முடிவில் கேட்டேன், பேட்டி திருப்தியாக இருக்கிறதா என்று. “ரொம்ப நல்லாவே கேட்டிருக்கிறாய். இங்கே பேட்டியெடுக்க வற்றவங்க எப்பிடின்னா, என்னைப்பற்றி என்னையே கேட்டுட்டு ஆரம்பிப்பாங்க. நீ மாறாக இருக்கிறாய். திண்ணைக்கு எழுதுற லதா நீ தானா?” என்று கேட்ட சுஜாதாவின் முகத்தில் நிறைந்த மகிழ்ச்சி இருந்தது. “இல்லை, அவங்க சிங்கப்பூரில் இருக்கிற கனகலதா, என்றேன். “நீ கதை, கவிதையெல்லாம் கூட எழுதுவாயா? எழுதினா அனுப்பிவை. நான் பறாஃப்பாத்து அனுப்பறேன்,” என்றார். அவர் என்னை வரவேற்ற முறையில் கண்ட அதிருப்தி, வழியனுப்பிய முறையில் திருப்தியானது. ஆனால், அந்தப் பேட்டியினைக் காத்திரப் படுத்தியிருக்க வேண்டிய பல கேள்விகளுக்கு சுஜாதா பதில் சொல்லாமல் விட்டது எனக்கு மிகுந்த ஏமாற்றத்தினைத் தந்தது. தவிரவும், அவற்றினை ஈடு செய்யும் படியாக என்னிடமும் கேள்விகளில் லாமல் போனது தவறுதான்!

பெருங்கடலில் தனித்தலையும் குருவி

எஸ். போஸ்

இருள் சூழ்ந்த இந்த நாளை
உனது வாழ்வில் பாங்கொலிக்காத இந்த நாளை
வெடிகுண்டதீர்வில் மேற்கிளம்பிய தூசுப் படலத்தை
உனது சொந்த மண்ணை விட்டு
நீ வெளியேறிய துயரத்தை
கடவுளின் பெயரால் அதை
மறந்து விடாதே நண்பனே

நகரம் முழுவதும் விலங்குகளால் சூழப்பட்டு விட்டது
மனிதர்களுக்காகக் கட்டப்பட்ட எல்லா நகரங்களிலும்
மனிதர்கள் உறைந்து விட்டார்கள்

ரயர்கள் எரிக்கப்பட்ட தெருக்களில்
பிண வீச்சங் கமழும் தெருக்களில்
மனிதர்களுக்காகக் கட்டப்பட்ட எல்லா நகரங்களிலும்
தூசுப் படலமும் மரண ஓலமும்
புறாக்களின் அழுகையும் குழந்தையின் விசும்பலும்
வான்நோக்கி எழுகிறது

யுத்தம்
உனக்குள் ஏற்படுத்திய வலி
யுத்தம் உனக்குள் ஏற்படுத்திய கொடூரம்
சீமன்களின் வாழ்வைப் போலானது அல்ல அது
வீதிகளில் அலைந்து
காடுகளில் குடியேறி
மீண்டும் மீண்டும் அழிவுற்று
மீண்டும் மீண்டும் அழிவுற்று
காயங்களால் இருக்கும் என்னைப் போன்றது

குருதி ஓழுகும் உனது குழந்தையை
இறந்த குழந்தையை
கைகால் துண்டிக்கப்பட்ட குழந்தையை
தோளில் அணைத்தபடி

துப்பாக்கிகளில் சுருண்டொடுங்கும் உனது வாழ்வை
கடவுளின் பெயரால் அதை மறந்து விடாதே
மறந்து விடாதே

மிருகங்கள்

உனக்கும் எனக்குமான காடுகளை அழித்து
விட்டன

குஞ்சுகளையும் புறாக்களையும் கொன்று விட்டன
இன்னும் நமது சிறகுகளால் நெய்யப்படும்
நமது குழந்தைகளுக்கான ஆடைகளை
அவை கனவு காண்கின்றன

இருப்பின் ஒளிதுலங்கும் நமது கவிதை பற்றியோ
நமது வசம் இல்லாத நமது குடிசை பற்றியோ
எது பற்றியும்
அவை கவலை கொள்வதில்லை

மிருகங்கள் அலையும் இந்த நகரத்தில்
நான்

ஒரு பறக்கும் கனவை அடிக்கடி காண்கிறேன்
அது

பெருங்கடலில் தனித்தலையும்
குருவிபினுடையதைப் போன்றது

(எஸ்.போஸ் என்ற சந்திரபோஸ் சுதாகர். போஸ் நிஹாலே என்ற பெயரிலும் கவிதைகளை எழுதி
வந்தவர். கவிஞனாக மட்டுமன்றிச் சஞ்சிகை ஆசிரியராகவும் இயங்கியவர். 16.04.2006 அன்று
"இனந்தெரியாத" ஆயுததாரிகளால் படுகொலை செய்யப்பட்டார். இந்தக் கவிதை 2006 அக்டோபரில்
வீரகேசரியில் பிரசுரமானது. நன்றி: வீரகேசரி)

நாடகம்

டாக்டர் மாப்பிள்ளை

காட்சி 1

இடம் - காசீம் ஹாஜியாரின் தோட்டம்
நேரம் - மாலை

இப்ராஹீம் :- அப்பிடி கிணத்துக்குப் பின்னால் போவம்..கண்டாலும் கண்டுவானுகள்..

காசீம் :- இது நல்ல இடம். நம்மட தோட்டத்துக்க நம்மட அனுமதி யில்லாம காத்தும் நொளைய ஏலா....

இப்ராஹீம் :- ஹாஜியார் எனக்கு 50 லட்சம் காணா, மூணு பொம்புள் புள்ளையள், ரெண்டு மகன், அதுலயும் டொக்டர்! இன்னம் நாலு வருஷத்துக் குப் படிக்கணும் - எவ்வளவு செலவிரிக்கி.

காசீம் :- இஞ்ச பாருங்க இப்ராஹீம் - டொக்டர் மாப்புள்ளட படிப்புச் செலவ நாலுவருஷத்துக்கும் நான் பாக்கன். அதுக்கு நான் பொறுப்பு, அதபத்தி நீங்க கவலப்படாதங்க. கலியாணம் முடிச்ச மகன் மூணு பேரும் அயலாருலதான இரிக்காங்க . பொன்னாதியும் மவுத்தாப் பெயித்தா. கடைசி மகனும் நீங்களும்தான..

இப்ராஹீம் :- அனியாயத்துலயும் ஒரு நியாயமிரிக்கணும். என்னதான் பொம்புள்புள்ளயளக் கலியாணம் முடிச்சக் குடுத்தாலும், சீதனம் சாமானுண்டு வாங்கக்க, அவகளுக்கு

குடுக்க வேண்டியது குடுத்தாகத்தான வேணும்? பொறகு வாப்பா சீதனத்த வாங்கி தனிய எடுத்துக்கிட்டு பெயித்திட்டு டாருண்டு சுதயள் வந்துரப்பொடா. அதுக்குத்தான் 50 லட்சம் காணா. மத்தது இப்ப ஒரு டொக்டர் மாப்பிள்ளைக்கி மாக்கட் என்ன.. ரேட் எவ்வளவுண்டு தெரியாதா ஒங்களுக்கு? காசீம் :- இன்னொரு 10 லட்சம் கூட்டித்தாரன். (சிலர் பேசும் ஒலி, வேலைசெய்யும் ஒலி)

காசீம் :- மம்மாசீன், அதென்ன அங்க சத்தம். இஞ்சால வுட்டுப் பொட்டு அங்கால போய் சோளகத்துக்கு மண் அணைக்கச் செல்லு..அலட்டா இருக்கணும். காதக் கீதக் குடுத்துவானுகள்.

இப்ராஹீம் :- இல்ல ஹாஜி நான் நேரத்தோட செல்லிறான். ஆகக் கொறைஞ்சது எழுவத்தஞ்சி லட்ச மாவது தெரணும். அப்பத்தான் இந்தக் கல்யாணம் நடக்கும். ஒங்களுக்குத் தெரியாததில்ல. நிறைய இடத்துல இருந்து எனக்கி ஓபர் வந்துரிக்கி.

காசீம் :- ஓம். நானும் கேள்விப்பட்டன். பழய ஓறவ புதுப்பிச்சிக்கிட்டு ஆக்கள் வாறாங்களாமிண்டு.

இப்ராஹீம் :- ஒரு கோடி தாறத்துக்கும் ஆளிரிக்கி. நம்மட நகக்கடைக்கார

ஏ.எல்.ஐ.ஃபீர்

அலியார், பொடவக்கடக்கார பாறுக் ஹாஜி, செட் வச்சிருக்கிர மீராலெவ்வை, நம்மட பேங்க் மெனேஜர் முஸ்தபா எல்லாரும் நமக்கிட்ட வந்து போன ஆக்கள் தான் - இவகன எல்லாத்தையும் உட்டுப்பொட்டு உங்களத் தெரிவு செய்தது என்னத்துக்கு? நீங்க நம்மிட சொந்தக்காரன், ஒரு ஊரான் பகுதியான்யிண்டத்துக்குத்தான்.

காசிம்:- செரி. நான் நீங்க கேக்கிறதப் போலேயே எழுவத்தைஞ்ச லெச்சம் தாறன். எனக்கு டொக்டர் மாப்பிள்ளை வேணும்.

இப்ராஹீம்:- இப்ப யாரு இல்லண்டு சென்ன. எடுங்க... பேசினத தாங்க - இன்னொரு விசயம், ஒரு கோடிக்கே வந்த ஆக்கள உட்டுப்பொட்டு, நான் ஒங்களுக்கிட்ட முடிவு குடுத்தன். இப்ப இல்லாட்டியும் இன்னொரு காலத்துலயாவது உதவியப் பதவிய செய்வியள் எண்டுதான். சென்னா நம்பமாட்டியள் இண்டக்கி மூணு பேர் அப்பொயின்மண்ட்.

காசிம் :- நீங்க கேட்டதப் போல காசி ஒங்கட கைக்கு வரும் - எப்புடிச் செய்த நாம.. குடுக்கல் வாங்கல்கள.

இப்ராஹீம் :- அதுலதான் ஒரு சிக்கல் இருக்கு. மகன்ட் படிப்பு முடியும் வரையும் காசி விசயத்த ஆருகிட்டயும் செல்லிராதீங்க. குறிப்பா மகனுக்கு தெரிஞ்சிரப்பொடா, எப்பிடி ஒங்கட ஊட்டுல மகளுக்கு விருப்பம் தான? நேரத்துக்கு அக்கவுண்டுல அமெளன்ட் போட்றணும்.

காசிம்:- விரும்பாம ? .. நாம சென்னா அவ கழுத்த நீட்ட வேண்டியதுதான். இன்னம் என்ன? ஆரு விரும்பினாலும், விரும்பாட்டியும் எனக்கு வேணும் ஒரு டொக்டர் மாப்பிள்ளை. நாளைக்கு

டொக்டர் மாப்பிள்ளை மாமாண்ட பெருமையப் போல வருமா? இந்தவூர்ல இரிக்கிற காளான், கூழான் எல்லாம் டொக்டர் மாப்பிள்ள தேடக்க எனக்கு என்ன கொற? அதான் இப்ப எடுத்துக்காட்டப்பறன்.

இப்ராகீம் - டீலிங் முடிஞ்சி. இனி மாப்பிள உங்கடாள்தான்..

காட்சி 2

இடம் - காசிம் ஹாஜியார் வீடு
நேரம் - மாலை 3 மணி
(வீட்டுப் பின்னணி)

காசிம்:- இப்ராஹீம் நானெண்ட உடன சம்மதிச்சிட்டார். எந்தக் கதையும் கதக்கல்ல. ஆனா என்ன... எழுவத்தஞ்ச லட்சம் கேட்டார்.

ஆரிபா:- எழுவத்தஞ்ச லெட்சம் கேட்டாரா? என்னதுக்கு அவ்வளவு தொகை குடுத்து ஒரு மாப்பிள்ள எடுக்கணும்?

நாஜியா:- ஏன் வாப்பா இப்படிச் செலவு செய்யணும்? சும்மா சாதாரணமான ஒரு இடத்துல பாத்தாப் போதும் தானே.. நம்மட சொந்தத்துக்குள்ளேயே எவ்வளவு பேரு இரிக்கிறாங்க.

ஆரிபா:- அதான ஒங்கட தங்கச்சிர மகன், எங்கு காக்காட மகன் - இல்லாட்டி..

காசிம்:- இல்லாட்டி என்ன, நீங்க ஒருத்தரும் எனக்குப் புத்தி சொல்ல தேவல்ல. நீங்க ஒங்கட ஒங்கட வேலயப் பாருங்க. என்ன செய்யணும்னு எனக்கித் தெரியும். ம்... எனக்கி இரிக்கிர ஒரே ஒரு பொம்புளப்புள்ள, அதுக்கு ஒரு டொக்டர் மாப்புள்ளதான் எடுக்கணும்ண்டு நான் கன்னாள் குடி நெனச்சிட்டு இரிக்கன். என்ட்

நெனப்புல மண் போற்ற மாதிரி யாரு
நடந்தாலும், எனக்கிப் புடிக்காதுண்டு
ஓங்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும்தான்.

நாஜியா: - எதுக்கும் இன்னொரு தரம்
யோசிச்சுப் பாருங்க வாப்பா. சீதனம்
என்றது சுத்த ஹராம். ஹராம் என்று
ஆருக்கு இஞ்ச தெரியா? எல்லாருக்கும்
தெரியும். தெரிஞ்சி தெரிஞ்சிதானே
செய்றாங்க.

காசிம்: - என்னத்த யோசிக்கிற! ஒரு
தரத்துக்கு ரெண்டு மூணு தரம் யோசிச்
சுத்தான் நான் முடிவெடுத்திரிக்கன்.
என்னவிட காசி பணத்துல தகுதியில
குறஞ்சவகளெல்லாம் டொக்டர்,
எஞ்சினியர், லோயருண்டு மாப்பிள்ளை
களக் காசி குடுத்து வாங்கித் தள்ளுறானு
கள். நான் மட்டும் என்னத்துக்கு தகுதி
கொறஞ்ச மாப்பிள்ளைய எடுக்கணும்?
எனக்கிண்டும் ஒரு தராதரமிரிக்கி.

ஆரியா: - நாங்க இப்ப இல்லண்டு
செல்லல்லயே. அந்த தகுதிக்காக
வாழப்போற புள்ளட சம்மதத்தக்
கேக்காம விருப்பமா. இல்லயாண்டு
பாக்காம இப்படி திடுதிண்டு பேசி
முடிவு கட்டி இருக்கேளே... அதான்...
ஆரு நினைச்சா இந்த ஹராத்த
நிப்பாட்ட ஏலுமோ, இப்ப அங்கான்
மடிச்சிக் கட்டிக்கு சீதனம் எடுக்காங்க!

காசிம்: - ஒண்ட சம்மதத்தக் கேட்டா
நான் முடிச்சன். எங்கு வாப்பா ஒங்கு
வாப்பாகிட்ட பேசினாரு, கல்யாணம்
முடிஞ்சு. அது எந்த ஊருல
பொம்பளப்புள்ளயளுகிட்ட போய்
சம்மதம் கேக்குறது? நாம் மரத்தப்
பாத்து கழுத்த நீட்டுண்டாலும், அவ
நீட்ட வேண்டியதுதான். அத உட்டுப்
போட்டு என்ன மிச்சப்பட்ட கத?

ஆரியா: - இதுல அந்தப்புள்ளட மனசில
யும் என்ன இருக்குண்டு ஒரு வார்த்த

கேட்டுப் பாப்போம்.

காசிம்: - இஞ்ச நிப்பாட்டு!
நொக்குட்டான் செல்றன்... நிப்பாட்டு
அந்த மகிரத்த! ஆரிபா, என்ட
பொறுமைக்கும் ஒரு எல்லையிருக்கு
செரியா? மனிசனா இருக்கிற என்ன
மிருகமா ஆக்கிராதங்க, உம்மாவும்
மகரும் சேர்ந்து. அவனவன் டொக்டர்
மாப்புள்ளயள் இரிக்கிர ஊட்டு வாசல்
மண்ணையும் எடுக்கானுகள் நடந்து
நடந்து. நமக்கென்ன செலவு? நாம்
என்ன வாங்கிக்கிட்டு போன?
ஒவ்வொருத்தனும் டொக்டர்
மாப்புள்ள வேணுமிண்டு அந்தக்
குடும்பத்துக்கு கறி என்ன, புளி என்ன,
பழங்களென்ன, தீவினங்களென்ன,
சீரென்ன, சிறப்பென்ன.. ரவைக்கும்
பகலைக்கும் தேனோட தெரவியத்
தோட அள்ளிக்கொண்டு போய் குவிக்
கானுகள். அப்படிக் குடுத்தும் செல
எடங்களள வாங்கித் திண்டு போட்டு
காலவாரி உற்றாங்க. இதெல்லாம்
ஊட்டுக்க இரிக்கிர ஒங்களுக்கு எங்க
தெரியபோகுது. என மொகன
ஒண்டும் வெளங்குரல்ல. வெளங்கினா
என்னதான் பின்ன! அது ஒண்டுமில்
அட்டைய புடிச்சு மெத்தயில வெச்சா
பூர்ர சருக்குள்ளதான் பூரும். சும்மாவா
சென்னாங்க அரபிக் குதிரண்டாலும்,
பொறவிக் குணம் போகாதுண்டு.

ஆரியா: - இப்ப ஏன் இதெல்லாம்
கதைக்கயள்? நாங்க என்ன சென்ன?

காசிம்: - நீங்க ஒண்டும் செல்லத்
தேவல்ல. சீதனம் ஹராம் என்று
எங்களுக்கும் தெரியும். இப்ப அதப்
பத்தி ஆராலும் யோசிக்கானுகளா?
அப்ப ஒங்களுக்கு மட்டும் என்ன
கடுப்பு. பொத்திக்கு கெடங்களன்.

நாஜியா: - வாப்பா! நீங்க பாக்குர
மாப்புள்ள ஒரு டொக்டர். நான் ஆக

ஆறாம் வகுப்புத் தான் படிச்சியிரிக்கன். எனக்கும் அவருக்கும் எப்படி ஒத்து வரும்?

காசிம்:- ஆறாம் வகுப்பாவது படிச்சியிரிக்காய் - போன மாசம் கலியாணம் முடிச்ச றிபாய் டொக்டர்ர பொண்டாட்டி என்ன படிச்ச? என்ன தெரியும்?

நாஜியா:- என்னையும் படிக்க வெச்சிருந்தாலும் பறுவாயில்ல. பொம்புள புள்ளக்கி என்ன படிப்பு, கையெழுத்து வெக்கத் தெரிஞ்சா போது மிண்டு எடயில நிப்பாட்டிப் போட்ட யள். நான் படிச்சிருந்தாலாவது. ...

காசிம்:- ரெண்டுபேரும் கதய நிப்பாட்டுங்க - இந்த ஊட்டுல நான் எடுக்கரது தான் முடிவு. அத மாத்த ஆராலயும் ஏலாது. இந்த ஊட்டுக் கு இப்ராஹிம்ட மகன் முஜீப் டொக்டர் தான் மாப்புள ஒ... இதோட இந்தக் கதய நிப்பாட்டுங்க. இப்பவே ஊருக்குள்ள அரசல் புரசலா கத கொஞ்சம் பரவிக்கிட்டிரிக்கி.

ஆரியா:- என்னவாம்?

காசிம் :- காசிம் ஹாஜியாரின் மகளுக்கு முஜீப் டொக்டரை கேட்டிரிக்கிண்டு. இதுக்கே அவனவன் பெருமையா பார்க்குறானுகள். அதால நாளராவக்கி இஷாக்குப் பொறகு முக்கியமான நம்ம ரெண்டு மூனு பேரு ஆக்கள கூட்டிக் கிட்டு அங்கபோவம். அதுக்கான ஆயத் தங்கள செய்யணும். என்னென்ன கொண்டு போகணுமிண்டு யோசிச்சி எடு. கொண்டு போனதும் பாத்துப் போட்டு மலச்சிப் போகணும். இந்த ஊர்லேயே ஆரும் அப்படிக் கொண்டு போயிருக்கக் போடா. விளங்குதா.. சரி அசருக்கு வாங்கு செல்ற நேரமாகுது. நான் பள்ளிக்குப் போய் வாறன்.

நாஜியா :- என்னம்மா இது, வாப்பா செல்லிப்பொட்டுப் போற கத? நீங்க இவ்வளவு நாளும் சென்ன கத என்ன? வாப்பா செல்ற கத என்ன?

ஆரியா:- ஆர்ர மனசிக்க என்னயிரிக் கெண்டு ஆருக்குத் தெரியும் - நான் என்ன பூந்தா பாக்குற? என்ற மனசில இருந்ததத்தான் புள்ள நான் சென்ன.

நாஜியா:- இவ்வளவு நாளும் நீங்கதான் மூத்த மாமாட மகன் நல்லபுள்ள, பொறுப்புள்ள புள்ள, குடும்பத்த பாக்கும் அப்படி இப்படிண்டு கதச்சிப் போட்டு, மாமியும் வந்து நாஜியாதான் என்ற மருமகளுண்டு செல்லிப்பொட்டு, இப்ப வாப்பா இப்படிச் சென்னா? அப்ப நீங்க வாப்பாக்கிட்ட இதப்பத்தி ஒண்டும் செல்லலியா?

ஆரியா:- நானும் எத்தனையோ தரம் செல்லப்பாத்தன்;தைரியம் வெரல்ல. எப்பயாவது நல்ல சந்தர்ப்பத்தப் பாத்துச் செல்லுவமிண்டு நெனச்சன். அதுக்குள்ள இந்தான் இஞ்சால பேசிக் கிட்டு வாந்திரிக்காரு.

நாஜியா:- நான் ஒரு டொக்டரத்தான் தேடிக்கிட்டிரிக்கன் இந்த ஊட்டுக்கு மாப்பிள்ளை யாருண்டு எப்பயும் வாப்பா செல்றான. அப்பயாவது ஒங்களுக்கு வெளங்கல்லயா?

ஆரியா:- அவரு சும்மா செல்றான். வாய்க் கதைக்கா பஞ்சமிண்டு நானுமிருந்துட்டன்.

நாஜியா:- இப்ப என்னம்மா செய்ரது பாவம் பவால் மச்சான். அவர்ர மனசில யும் ஆசையில்லாமலா இரிக்கும். சீதனமனே வேணாண்டு நிக்காரு அவரு. (தொலை பேசி மணி ஒலிக்கிறது) இன்ன அவர்தான் எடுக்காரு!

ஆரியா:- ஆசையில்லாமாயா.. அந்தப் பொடியன் என்ன நல்லதக் கண்டாலும்

அவகட ஊட்ட வாங்கக்க நமக்கும் வாங்கி அனுப்புற. எதுக்கும் ஒங்கு வாப்பாக்கிட்ட கதச்சிப் பாப்பம். ம... எப்படிக்க கதக்கிரண்டு தான் தெரியாம கெடக்கு.

நாஜியா:- இதச் சென்னியளுண்டா தாம் தூமிண்டு இப்ப குதிப்பாரு. என்னெண்டு செல்லி என்னெண்டு சமாளிக்கப் போறேனோ தெரியா.

ஆரியா:- நீ கவலப்படாம சும்மாயிரி. ரெண்டு மூனு நாள் போனதுக்குப் பொறகு இந்தக் கதய கேள்விப்பட்டு காக்காவொண்டி வந்து அவாட மகன் பவாசிக்கு கல்யாணம் பண்ண எண்ணிக்கிரிந்தயாமிண்டு முடிவு கேட்டுப்போட்டு போன, நாஜியாக்கும் அதான் விருப்பம்ண்டு செல்லி அவர் மனசல என்ன இருக்கிண்டு பாப்போம்.

காட்சி 3

இடம் - பேராதெனிய பல்கலைக்கழக வளாகம் - மாணவர் விடுதி
நேரம் - மதியம்

முஜீ:- என்ன வாப்பா இப்படித் திடருண்டு சொல்லாமக் கொள்ளாம வந்திருக்குறயள். ஒரு போனாவது எடுத்துப்போட்டு வந்திருக்கலாம்தான்.

இப்ராஹிம்:- என்ட புள்ளயப் பாக்க நான் ஆருக்கிட்ட கேக்கணும்? என்னேரியா ஒங்களப் பாக்கணும் போல இருந்திச்ச அதான் வந்தன். நான் மட்டுமில்ல ஹாஜியார்.. வாங்க.. (காசிம் ஹாஜியாரை கூப்பிடுதல்) சும்மா வாங்க.. நம்மட காசிம் ஹாஜியாரும் நானும் தான் வந்த. அவரு ஒரு வேலயாப் போறத்துக்கு ஒத்தரு மில்லையாமிண்டு என்னையும் கூப்பிட்டாரு அதான் அப்படியே வந்துட்டன்.

யாத்ரா 90

முஜீ:- அது செரி, இதென்ன இவ்வளவு சாமானுகள் கொண்டுவந்திருக்கிறயள். இதெல்லாம் ஆரு சாப்பிற்ற. தயிர், தேன், பழங்கள், அதென்ன?

இப்ராஹிம்:- தொதல், மஸ்கட், மிக்ஸர், சோகி, அது மான் இறச்சி - காய வெச்சதும், வெரால் கருவாடும், - இந்த வயசல சாப்பிடாம எந்த வயசல சாப்பிற்ற? நல்லா சாப்பிடுங்க.

காசிம்:- தம்பி எப்படி சொகமா இருக் கிங்களா? எப்படி படிப்பெல்லாம் போகுது?

முஜீ:- நல்லம்; பிரச்சினையில்ல.

காசிம்:- இதானா பேராதனைப் பல்கலைக்கழகமென்குற? பெரிய அண்டவெளிறாப்பா. நான் நெனச்சன் நம்மட பள்ளிக்கூடத்த விடப் பெரிசா இரிக்குமாக்குமெண்டு. அப்பா பெரிய சோலையென்ன? மரங்களும், புல் வெளியும், எவ்வளவு பொம்புள புள்ளயளும், ஆம்புளப்புள்ளயளும்.. சின்ன சின்ன பொடிச்சிகளெல்லாம் டொக்டர்ராறாப்பா! என்டாலும் இப்பிடி ஒரு எடத்துல படிச்சாதான் படிப்பு ஏறும். நல்ல சூழலென்ன இப்ராஹிம்?

இப்ராஹிம்:- கண்டின்டா சும்மாவா..? இப்பிடி எடத்துல எவ்வளவு காலத் துக்கும் இரிக்கலாம்.

காசிம்:- அப்ப தம்பி எத்தன நாளைக்கி பொறவு ஊர்பக்கம் வாற. லீவுகள், கீவுகள் இல்லையா?

முஜீ:- அடுத்த மாதம் மட்டிலதான் வரக் கிடைக்கும்.

காசிம்:- ஊருக்கு வந்தா கட்டாயம் ஊட்டயும் ஒருக்கா வந்து போகணும். எங்கட ஊட்டுகாராக்கள் உங்கள கண்டு கனநாளாம். நாலஞ்சு

வருஷத்துக்கு முன்ன கண்டதுக்கு இன்னும் காணலயாம். கட்டாயம் ஊட்டயும் வந்து போங்க.

இப்ராஹீம்:- நீங்க ஏன் கவலப்பட்டறயள் ஹாஜியார்? நான் கூட்டிகிட்டு வாரன் ஹாஜியார்.

காசி:- இப்ராஹீம் இப்ப சாப்பாட்டு நேரம் தான. தம்பியயும் கூட்டிக்கிட்டு போய் எங்காவது வெளியில நல்ல ஹோட்டல்ல சாப்புட்டுப்பொட்டு வருவோம்.

இப்ராஹீம்:- அதுவும் நல்லம்தான். இந்தக் கென்ரீன் சாப்பாட்டப் பத்தி நீங்க ஒரே செல்றான. வாங்க மகன் போவம். வெளியில போய் சாப்பிட்டுட்டு வருவம்.

முஜீ:- இல்ல வாப்பா இன்னும் கொஞ்ச நேரத்துல லெக்ஷர் இருக்கு. அதால நீங்க போய் சாப்பிட்டு வாங்க. சாப்பிடப் போனா நேரம் போகும்.

காசி:- நம்மட காருலதான தம்பி போற. டக்குண்டு வரலாம்.

முஜீ:- இல்ல பரவாயில்ல. நான் இஞ்ச பிரண்ட்ஸோட சாப்பிற்றன். நீங்க சாப்பிடுங்க.

இப்ராஹீம்:- (மகனிடம்) என்ன மகன். காலமில்லாக் காலம் ஹாஜியார் வந்து கூப்பிற்றாரு. ஒன்னான்டா என்ன நினைப்பாரு.

முஜீ:- நேரமில்லையே வாப்பா. நீங்க திடீருண்டு வந்ததால எனக்கு ஒண்டும் செய்ய ஏலா.

இப்ராஹீம்:- பறுவாயில்ல ஹாஜியார் - இண்டக்கி இல்லாட்டி என்ன. ஊருக்கு வந்து ஒங்கட ஊட்டயே சாப்பிட்டா போச்சு. என்ன நான் சொல்றது!

காசி:- இல்லாட்டி... கட்டாயம்... கட்டாயம் தம்பிக்கு நம்மட ஊட்ட

பெரிய விருந்தே போடணும். டொக்டருங்கிறது நம்மட ஊருக்கே பெருமதான. ஊருக்கு மட்டுமா, ஒங்களால எங்களுக்கும் பெரும தம்பி. அப்ப நாம போவம். தம்பிக்கு படிப்புச் சாமானெல்லாமிரிக்கும். ஏன் நாம நிண்டு கரச்சல் குடுப்பான். அப்ப தம்பி நாங்க போய்வாரம் -லீவுக்கு வந்தா கட்டாயம் ஊட்ட வெரணும் தம்பி.

இப்ராஹீம்:- மகன் நாங்க போய் வாரம். கவனமாப் படிங்க. ஓடம்பப் பாத்துக்கங்க.

முஜீ:- ஆ... செரி வாப்பா.... நீங்க கவனாப் போங்க, போய்க் கோல் எடுங்க...

(கார் ஸ்டார்ட் செய்யும் சத்தம்)

முஜீ:- ம்.. என்னயிது ஒருநாளமில்லாம வாப்பாவும் காசிம் ஹாஜியாரும் வந்து போறாங்க. இதுவரையும் வராத சாமானுகள் வந்திருக்கு. போன மாசம் என்னன்டா வழமைய விட மூணு மடங்கு காசி வந்திருக்கு ம்... சம்திங்ரோங்! விசாரிச்சா தெரியும். எதுக்கும் ஊருல இருக்கிற பிரண்டஸ் யாருக்காது இரவக்கி கோல் ஒண்டு எடுக்கணும். பாப்பம்! அடுத்த மாதம் ஊருக்கு எப்படியும் போகணும்.

காட்சி 4

இடம் - காசிம் ஹாஜியாரின் வீடு
நேரம் - மாலை 5 மணி

ஆரியா:- காக்கா பொண்டி வந்து போனா.

காசி:- வழமையா வாறவதான. இதென்ன புதுசா

ஆரியா:- இல்ல இண்டக்கி வந்தவா, முக்கியமான ஒரு வெஷயம் கேட்டா. எனக்கி என்ன செல்றதுண்டும் வெளங்கல்ல.

காசிம்:- அப்பிடி என்ன கேட்டா?

ஆரியா:- இல்ல... அவகட மூத்த மகன் பவாஸக் கேக்கயிருந்தங்களாம். ஒரே செல்லுவா நாஜியாதான் என்ற மருமகளுண்டு. அதால இப்ப வந்து கேட்டுப்போட்டு போறா. நீங்க வந்தா கேக்கச் செல்லி சென்னா. அந்தப் பொடியனுக்கும் நாஜியாண்டா விருப்பம். நாஜியாக்கும் அந்த பொடியன்டா விருப்பம்.

காசிம்:- ஒனக்கென்ன தலகில கழண்டுட்டா! என்ன சொய நெனவோ டத்தான் கதக்காயா? ம்.. ஆர ஆருக்கு மாப்பிள பாக்குறதும் பேசுறதும்? நான் என்ன செல்லியிருக்கன்? ஒரு டொக்டர் தான் இந்த ஊட்டுக்கு மருமகன். அதுவும் இப்ராஹிம் மகன் முஜீப் டொக்டர் தான். அதுல எந்த மாற்றமுமில்ல. இல்ல நான் தெரியாம தான் கேக்கன், ஒங்கு காக்கா பொண்டிக்கும் காக்காக்கும் மூளண்ட சாமானில்லையா? எது எதுக்கு ஆசுப்பர்றண்டு ஒரு தகுதி கெடையாதா?

ஆரியா:- இதுலென்ன தகுதியிருக்கு? எங்க காக்கா என்ற மகள கேட்டாரு. விரும்பினா குடுங்க இல்லாட்டி இல்லண்டு செல்லுங்க. அத உட்டுப் போட்டு ஏன் தகுதி தரம் பத்தி கதக்கீங்க?

காசிம்:- இந்தப்பாரு, என்ட வாயக் கிளறாத. நான் என்ன சொலறனோ அதக் கேட்டுக்கிட்டு ஒழுங்கா இரிக்கிறெண்டா இரி. இல்லையா இந்த ஊட்ட உட்டுப்போட்டு போ. எனக்கி அதப்பத்தி கவலயில்ல. எல்லாருக்கும் கொழுப்பு கூடிற்று.

ஆரியா:- இந்த ஊட்டுல எங்கட இஸ்டப்படி என்னதான் நடக்குது. ஒரு சோறா, கறியா, பொடவையா எல்லாம்

மத்தாக்கண்ட இஸ்டப்படி தான். நம்மளப்பத்தி ஆரு தான் கவலப்பர்றா? அக்கற பட ஆரு தான் இரிக்கா?

காசிம்:- ஒரு சதமும் சீதனம் வாங்காம ஒன்ன கலியாணம் முடிச்ச என்னத் துக்கு? நான் என்ன சென்னாலும் அதக் கேட்டுக்கிட்டு தலையாட்டிக்கிட்டு இருக்கணுமிண்டு. நீ அப்ப எப்படி இருந்தயோ அப்படி இரிக்கணும். இந்த ஊட்டுக்கு என்ன செய்யணும் என்ன செய்யப் பொடாங்கிறது எனக்குத் தெரியும். அதெல்லாமிருக்க நான் வந்த நேரத்துலயிருந்து நாஜியாவைக் காணல்ல... எங்க..?

ஆரியா:- காக்காவொண்டி அவகட ஊட்ட கூட்டிக்கிட்டுப் பெய்த்தா. கொஞ்சம் சொணங்கி நான் போய் கூட்டி வருவன்.

காசிம்:- ஆரக்கேட்டு அனுப்பின நீ? ஒனக்கு அறிவிருக்கா? கலியாணம் கேட்டிருக்கிற புள்ள. அதுவும் ஒரு டொக்டர்ற பொண்ணாதியாகப்போறத நடந்து ஊர் ஆக்களெல்லாம் பாக்குற மாதிரி அனுப்பி இரிக்காய் என? (சொல்லிக் கொண்டே செல்லுதல்)

ஆரியா:- இப்ப எங்க போறிங்க..

காசிம்:- (தூரத்திலிருந்து) நாஜியாவக் கூட்டிக்கிட்டு வாரதுக்கு. இனிமே எங்க போறண்டாலும் காருலதான் போகணும் வெரணும். அதுகும் எனக்கிட்ட கேக்காம போகப்பொடா. (கார் ஸ்டார்ட் பண்ணும் ஒலி)

காட்சி 5

இடம் - இப்ராஹிமின் வீடு

நேரம் - இரவு

முஜீப் :- நீங்க இப்படி நடந்து கொள்ளுவீங்கன்னு நான் ஒருநாளும்

நெனக்கல்ல வாப்பா. இப்பிடி ஒரு ஹராத்துக்குள்ள ஏன் வாப்பா என்ன இழுத்துவிற்றியள். ஏன் வாப்பா ஹாராமான காச வாங்கி என்ட ஓடம்ப நாசமாக்கினியள். நாளைக்கி நான் எப்பிடி ஆகிரத்தில வக செல்லுவன்?

இப்ராஹீம்: - இல்ல மகன், இந்த ஊராக் கள் எதாவது பொறாமைக்கு செல்லி இரிப்பாங்க.

முஜீப்: - யாரும் எதுவும் பொறாமயில சொல்லல்ல. நடந்தத்தத்தான் சொல்றாங்க. நீங்க அவருகிட்ட எழுபத்தஞ்சு லட்சம் சீதனம் கேட்ட யாமே? அத அவரும் தர்றதா ஒத்துக்கிட்டாராமே! ஏன் இப்ப மறைக்கியள்? ஏன் மறைக்கியள்?

இப்ராஹீம்: - மகன், நான் என்ன செய்தாலும் ஒங்கட நலவுக்குத்தான் செய்வனுண்டு தெரியும் தான.

முஜீப்: - எது நலவு? என்ன எழுவத்து அஞ்சு லெட்சத்துக்கு விக்கிறதா? அந்த எழுபத்தஞ்சு லெட்சத்தால என்னதான் செய்யலாம்?

இப்ராஹீம்: - எழுபத்தஞ்சு லெட்சம் மட்டுமில்ல. ஊருல மாடிவீடு, காணி 30 ஏக்கர் தென்னந்தோட்டம், கொழும்பு ஏழுல ஒரு பெரிய ஊடு, வளவு, அதோட அவருக்கு இரிக்கிற ஒரே புள்ள. அப்ப அவர் ஒழைக்கிற எல்லாமே அந்தப் புள்ளக்கித்தான.

முஜீப்: - ஏன் வாப்பா, ஏன் வாப்பா இப்படிக்கேவலமா நடக்கிறீங்க. காசிக்கார முட்டாள்களும் கௌரவத்த எதிர்பாக்கிற பிசாசுகளும் சேந்து இந்த பகிரங்கமான ஹராத்துக்கு செட்டி பிக்கட் கொடுத்துட்டானுகள். கேவலம்!

இப்ராஹீம்: - இதுவென்ன கேவலம்? ஒங்களத் தாயுமில்லாம் கஸ்டப்பட்டு

படிப்பிச்சி ஓஎல், ஏஎல் எடுக்கண்டு செலவழிச்சதுக்கெல்லாம் ஆரு தார? இதெல்லாம் அழ்ழா நமக்கு தார வெகுமதி அவமதிக்கப்பொடா.

முஜீப்: - நீங்க செலவழிச்சதெல்லாம் நான் ஒழச்சித் தருவன். அதுக்காக இப்படி ஏன்?

இப்ராஹீம்: - ம்... கடல்வத்தி கருவாடு திங்கும் மட்டும் கொடல் உத்திச் செத்துச்சாம் பூன.

முஜீப்: - ஏன் வாப்பா, எங்களுக்கு ஒரு மனசிருக்கு, அதுல உணர்வுகளிருக்கு, அந்த உணர்வுகள்ல என்ன இரிக்கிண்டு பாக்கவேமாட்டிங்களா. நீங்க படிப்பிச்சீங்க, கஸ்டப்பட்டிங்க. நான் இல்லண்டு செல்லல்ல. அதுக்காக நாங்க என்ன உணர்ச்சிகளே இல்லாத வெறும் ஜடமா? நாங்களும் மனிசன் கள். இயந்திரமில்லையே! எங்களுக்கும் இதயம் இருக்கு! அந்த இதயத்துல யாரு இருக்காங்கண்டு பாக்கவே மாட்டிங்களா?

இப்ராஹீம்: - நாங்கெல்லாம் பெரிய வங்க. சின்ன வயசுல இருந்து எது நல்லது எது கெட்டதுண்டு ஒங்களுக்கு சொல்லித் தந்து இந்தளவுக்கு பெரியாக்களா வளத்து ஆளாக்கின எங்களுக்கு தெரியாதா எது நல்லது எது கெட்டதுண்டு? எந்தத் தாய் தகப்பனும் தனர் பிள்ளைகளுக்கு கெடும்பு நெனப்பாங்களா?

முஜீப்: - வாயிருந்தா என்னமும் பேசலாம் வாப்பா. என்னையும் என்ற நெலமையையும் யோசிச்சப் பாருங்கண்டு சொல்லல்ல. யோசித்து பார்த்திருக்கோணும்னு சொல்றன். நான் ஒரு டொக்டர். எனக்கி இன்னொரு டொக்டர் மனைவியா வந்தாத்தான் என்ற வாழ்க்கை ஏற்றத் தாழ்வில்லாம்

இருக்குமிண்டு நான் நெனக்கிறேன். அதால எனக்குக் கூட கெம்பளில இருக்கிர ஒரு டொக்டர் புள்ளயக் கலியாணம் முடிக்கத்தான் ஆசப்பட்டன். அத ஒங்ககிட்ட சொல்லவந்தா ஊர்முழுக்க காசிம் ஹாஜியார் மகளுக்கு முஜீப கேட்டு கெடக்காம், குடுக்கல் வாங்கல் செய்ராங்கலாம், எழுவத்து அஞ்சு லெட்சம் சீதனமாமிண்டு ஒரே பேச்சி. யாரப் பாத்தாலும் இந்தக் கலியாணக் கததான் கேக்குறாங்க.

இப்ராஹீம்:- அது எல்லாருக்கும் பெரும் காசிம் ஹாஜியாருண்டா சும்மாவா? எவ்வளவு பெரிய மனிஷன். அவர் நம்மட குடும்பத்தோட சம்மதம் வெக்க நாங்க குடுத்து வெச்சிருக்கணும் மகன். எப்பயும் ஊரோட பகுதியோட கலியாணம் முடிக்கணும். ஊருட்டுப் போனா ஆருட்டு நாய். அயலூருல போய் கலியாணம் முடிச்சா, நம்மட பேரச் செல்ல மாட்டானுகள். ஊரத்தான் செல்லுவான்கள். அக்கரப்பத்தான், இறக்காமத்தான், பொத்துவிலான், சம்மாந்துறையான், நிந்தவூரான், கல்முனையான், காத்தான் குடியானெண்டு. அப்பிடிண்டு ஊரத்தான் சொல்லுவானுகளே தவிர நம்மலயும் நம்மட பேரயும் பதவியையும் செல்ல மாட்டானுகள். இது மொதல்ல வெளங்கிக்க.

முஜீப்:- தலைக்கு மேல வெள்ளம் போனா சாண் என்ன மொழும் என்ன?

இப்ராஹீம்:- சரி கடசியா ஒங்கட முடிவென்ன? நான் இந்த ஊர்ல இருக்குறதா, இல்லையா? முடிவெடுங்க.

முஜீப்:- இப்ப ஒங்களுக்கென்ன நான் காசீம் ஹாஜியாருட மகளக் கலியாணம் முடிக்கணும், அவ்வளவுதான?

இப்ராஹீம்:- ம்..

முஜீப்:- சரி முடிக்கன்!

இப்ராஹீம்:- இது போதும்.

முஜீப்:- அவசரப் படாதீங்க நான் இந்தக் கலியாணத்துக்கு சம்மதிச்சது ஒங்களுக்கு காவோ இல்ல அவங்கட காசி பணம் கார் பங்களாவுக்கோ இல்ல. எனக்கும் அந்த புள்ளைக்கும் கலியாணமிண்டு ஊரெல்லாம் கத பரவிட்டு. அதுவும் ஒரு குமரு. அந்த ஒரே ஒரு காரணத்துக்காகத் தான் நான் இந்த கலியாணத்துக்கு சம்மதிக்கிறேன்.

காட்சி 6

இடம் - ஹோஸ்பிட்டல்

நேரம் - மதியம்

(ஒரு வைத்தியசாலை - அம்பியுலன்ஸ் சத்தம். காயப்பட்டவங்கள் இறக்குறார்கள். சில பேர் அழும் ஒலி. பல பேர் கத்தும் சத்தம். முக்கல், முணகல், டொக்டர், நர்ஸ் என எல்லோரினதும் பின் ஒலி)

காசிம்:- முப்பத்தி ஆறாம் வாட்டு. இப்ராஹீம்.. அந்தப் படியால ஏறி போகணும்.

இப்ராஹீம்:- ஹாஜியார், என்ட புள்ளக்கி என்ன நடந்திரிக்குமோ தெரியா..

காசிம்:- அப்படியொன்றும் நடந்திரிக் காது. கவலப்படாம வாங்க.

இப்ராஹீம்:- கண்டிக்கு போன பஸ்ஸால இருந்த எல்லாருக்கும் குடும் சீரியலாமண்டு எல்லாரும் கதக்காங்க. கொஞ்ச பேர் மெளத்தாமெண்டும் செல்றாங்க.

காசிம்:- அப்படியொன்றும் நடந்திரிக்காது இப்ராஹீம். நீங்க மனச தளர விடாதிங்க. நமக்கு கெடச்ச தகவல்படி தம்பிக்கு கால்ல காயமாம். அதோட அவரும் ஒரு டொக்டருக்கு

படிக்கிறவர். ஆஸ்பத்திரியில் எல்லாரையும் விட அவருக்கு தான மொதல் சிகிச்சை செய்வாங்க. அதால நாம கவலப்பட தேவல்ல.

இப்ராஹீம்:- நல்லா பாருங்க ஹாஜியார். 36 ஆம் வாட்டு எங்கண்டு?

காசிம்:- அன்னாயிரிக்கி.. 34.. 35.. அ.. 36! இந்த படியால ஏறி வாங்க. அவசரப் படாம கவனமா வாங்க.

இப்ராஹீம்:- முஜீப் முஜீப்.... மகன் எங்க என்ற புள்ள... மகன் முஜீப். என்ற புள்ளக்கி என்ன நடந்திரிக்குமோ. ஹாஜியார்.. என்ற மகன் எங்க ஹாஜியார்?

காசிம்:- இப்ராஹீம் அங்க பாருங்க அன்னா அன்னா ஒங்கட மகன் தானா அந்த மூல கட்டில்ல.

இப்ராஹீம்:- ஆ என்ட புள்ள... மகன்... என்ற மகன். ஹாஜி, என்ட புள்ளட கால் ரெண்டு எங்க ஹாஜி? என்ட அழ்ழா என்ற புள்ளக்கி என்ன நடந்தது அழ்ழா?

காட்சி 7

இடம் - காசிம் வீடு

நேரம் - மாலை

(காசிம் ஹாஜியாரின் வீடு கார் வந்து நிற்கும் சத்தம். மனைவி மகள் பதற்றத்துடன் நிற்கின்றனர்.)

ஆரீபா:- என்னங்க என்ன நடந்த? அந்த பொடியன பாத்நீங்களா, ஊராக்கள் ஒவ்வொருத்தரும் ஒவ்வொரு கத செல்றாங்க. எனக்கி கையும் ஒடுதுல்ல காலும் ஒடுதுல்ல.

காசிம்:- நீ ஏன் இப்ப பதட்டப்ப்றாய்? ஊராக்களுக்கென்ன கம்மாயிருந்த வாய்க்கு அவல் கிடைத்த மாதிரி கதைக்கா பஞ்சம்?

ஆரீபா:- அத உட்டுபொட்டு அந்த

பொடியனுக்கு என்ன நடந்த ஊராக்கள் செலறது உண்மதானா?

காசிம்:- இப்ப என்ன அவருக்கும் நம்மட புள்ளைக்கும் கலியாணமா நடந்திட்டு? நீ கெடந்து குதிக்காய். முழங்காலுக்கு கீழ கால் ரெண்டயும் எடுத்திட்டாங்க...

ஆரீபா:- அழ்ழா!

காசிம்:- அதுக்கு இனி என்ன செய்ர? எத்தனையோ கலியாணங்கள் பேசுரான், அலையரான் அதெல்லாம் நம்மட கையிலயா இரிக்கி. எல்லாம் அழ்ழாட செயல். நல்ல காலம் காவின் அப்படி இப்படின்னு எழுதி வெச்சிராம இருந்தது.

ஆரீபா:- நீங்க என்ன செல்றயள்?

காசிம்:- நாம அந்த பொடியன நம்மட புள்ளைக்கு கலியாணம் பேசின உணம். அவரும் ஒரு டொக்டர். நம்மட குடும் பத்துக்கும் நல்லமெண்டு பாத்நா இப்ப இப்படிப்பட்ட நிலை எப்படி கலியாணம் முடிச்ச குடுக்கற?

ஆரீபா:- அப்ப என்ன செய்ய போறீங்க? சீதனம் குடுத்த மாதிரி எல்லாம் பேசி முடிஞ்சி. ஊர் முழுக்க இதே கத. இதால நம்மட சொந்தகாரங் களையும் பகச்சிக்கிட்டோம். இனி நம்மட புள்ளய ஆரு கலியாணம் முடிக்க போறா?

காசிம்:- இப்ப நான் ஒன்ன மாப்புள பாக்க செல்லி சென்னனா? எத எப்படி கையாளனும்ண்டு எனக்கி தெரியும். விசயத்த சொல்லி குடுத்த சீதனத்தை திருப்பி கேப்போம். காசி கொஞ்சம் சொணங்கித் தந்தாலும் பரவாயில்ல. இந்த டொக்டர் மாப்புள்ள போனா இன்னொரு மாப்புள்ள. காசியிருந்தா மாப்புள்ளக்கா பஞ்சம். அதெல்லாம் நான் விசாரிச்ச பாத்துட்டன்.

மாப்புளயும் ரெடியாத்தான் இரிக்கு. இந்த ஊரு இல்லாட்டி இன்னொரு ஊரு. டொக்டர் மாப்புள்ளய பேசி வெப்போம். எழுவத்தஞ்சு செச்சம் குடுத்தயாம்மெண்டு எத்தன டொக்டர் மாட்ட வாப்பா என்கிட்ட பேசினாங்க தெரியுமா? அதில ஒண்ட செலெக்ட் பண்ணுவோம். இவகளுக்கிட்ட குடுத்த காச கொஞ்சம் ஆறவிட்டு பேசுவோம்.

ஆரிபா:- நீங்க சொலறது ஒங்களுக்கே நல்லாயிரிக்கா. மனிசன் என்டா ஒரு மனசாட்சி வேணும். ஊரு உலகம் என்னத்த கதக்கும்..

காசிம்:- இஞ்ச எவனுக்கும் தகுதியில்ல, என்னப்பத்தி கதக்கிறத்துக்கு. மாப்புள்ள பாக்குறது என்ட வேல. அது ஒண்ட டிபாட்மென்ட்டும் இல்ல.

நாஜியா:- வாப்பா.. .. நீங்க பேசினதெல்லாம் நான் கேட்டிட்டு தான் இருந்தன். வாப்பா ஒங்களுக்கு மனசே இல்லயா? ஏன் இப்படி நடக்கிறீங்க இந்த மாப்புள்ளக்கி இப்படி நடந்ததாலா இன்னொரு மாப்புள்ள பாக்கிறீங்க? அந்த மாப்புள்ளக்கிம் ஏதாவது நடந்தா இன்னொரு மாப்புள்ள பாப்பீங்களா? இதே விபத்து அவர் என்ன கலியாணம் முடிச்ச பொறகு நடந்தா என்ன செய்வீங்க? அப்ப யாரக் கொற சொல்வீங்க? ஊருக்குள்ள என்ன கதக்கிறாங்கண்டு ஒங்களுக்கு தெரியுமா?

காசிம்:- அப்பிடி என்ன பெரிசா பேசுறானுகள்?

நாஜியா:- என்னக் கலியாணம் பேசினாலான் அவருக்கு அப்படி நடந்தண்டு என்ட காதுபட பேசுறாங்க. எல்லாம் என்ட நேரமாம். நான் ராசிசியில்லாதவளாம். இவரில்ல யாரு

என்ன கலியாணம் முடிச்சாலும் இதான் நெலமையாம்.

ஆரிபா:- இந்த சமூகத்துக்கு பொம்புளகள கொற செலறதே எப்பயும் பொளப்பா பெயித்து. ஆம்புளகள் ஆயிரம் செஞ்சாலும் தட்டி கேக்க தைரியம் இல்ல. பொம்புளயள பத்தி பெரிசா கதக்க வந்துருவாங்க.

காசிம்:- இத நீ எனக்கி செலறியா வேற ஆரிக்கும் செலறியா?

ஆரிபா:- வழியால போறத்த நீங்க ஏன் சீலக்கள்ளி போடுறயன். நான் பொத்தாம் பொதுவா கதக்கன்.

காசிம்:- கதக்கிறத உட்டுப்பொட்டு, வேலய பாப்போம். நான் என்ட இல்டப்படி மாப்புள பாத்தன் எண்டு தான் சொலறயன்? நாளைக்கி எல்லா டொக்டர் மாப்புள்ளடயும் போட்டோவ கொண்டாரன். உம்மாவும் மகரும் அத பாத்து ஒங்கட மனசிக்கி புடிச்ச ஒரு ஆள தெரிவு செய்க.

ஆரிபா:- எதுக்கும் கொஞ்சம் பொறுங்க அந்த பொடியன் ஆஸ்பத்திரில இருந்து வரட்டும்.

காசிம்:- அவர் எப்ப வாற? எப்ப டொக்டர் முடிக்கிற? ரெண்டு காலும் இல்லாம கெம்பிளிக்கு எப்பிடி போற? இதெல்லாம் நடக்குற காரியமா? அதால வேற டொக்டர் மாப்புள்ள பாக்குறது உறுதி.

ஆரிபா:- நீங்க திருந்தவே மாட்டடங்க. ஒங்கள திருத்தவும் ஏலா.

காசிம்:- (சிரிப்புடன்) இந்த காசிம் எப்பயும் டொக்டர் மாமனார்.. என்ட பேரோட வாழணும்.

நாஜியா:- இல்ல, நீங்க யார் என்ன சென்னாலும் நான் இப்ப செலறது தான்

என்ற முடிவு வாப்பா. உம்மா ரெண்டு பேரும் என்ன மன்னிச்சிக்கங்க. மனசுக்குறது என்ன? நக நட்டா இல்ல காணி பூமியா? நெனச்ச நேரம் வாங்குறதுக்கும், நெனச்ச நேரம் விக்குறதுக்கும்? ஏன் ஒங்களுக்கு எனக்கிண்டும ஒரு மனசு இரிக்கி, அதுல விருப்பு வெறுப்பு கள் இரிக்கிண்டு வெளங்கேலாமா இரிக்கி? நீங்க நேரத்துக்கு ஒரு கத கதப்பீங்க. நேரத்துக்கு ஒரு மாப்புள்ளய கொண்டாருவீங்க. நாங்க கல்லுப் போல அசையாம இருந்து கழுத்த நீட்டோனும். இது எந்தவரு சட்டம்? எத்தன நாளைக்கித் தான் பொம்புள் புள்ளையளுக்கு ஒண்டும் தெரியாண்டு எங்களா பேதைப் பெண்களாவும் ஆடு மாடுகளாவும் வளர்க்குறத நிப்பாட்ட போறீங்க? வாப்பா இவ்வளவு நாளும் நீங்க சென்னத கேட்டுக்கிட்டு ஒங்கட இஸ்டப்படி நடந்தன். இனிமே என்ட இஸ்டப்படி நடக்கலாமெண்டு நெனக்கன். இனிமேல் எனக்கி கலியாணம் எண்ட ஒண்டு நடந்தா அது நீங்க மொதல் பாத் அந்த முஜீப் டொக்டரோடதான். இது தான் என்றட முடிவு. இந்த முடிவு யாரும் மாத்த முயற்சி செய்யாதீங்க. அப்படி மாத்த முயற்சி செய்தா நீங்கதான் தோத்துப் போவீங்க. என்ட இந்த முடிவில் எந்த மாத்தமுமில்ல. வாப்பா இனிமேல என்ற இஸ்டப்படி நடக்கனும்ண்டு நெனச்சி ரிக்கிறன்.

இலங்கை அபிவிருத்திக்கான

ஊடகவியலாளர் மன்றம் வழங்கிய

“மௌனத்தின் புன்னகை” வானொலி நிகழ்ச்சிக்காக எழுதப்பட்ட நாடகம் இது.

நன்றி

இலங்கை அபிவிருத்திக்கான

ஊடகவியலாளர் மன்றம்

யாத்ரா

தமிழகத்து இலக்கியச் சிற்றேடுகளை விடவும் தென்னிந்திய சினிமாவை ஆதார சுருதியாகக் கொண்டு வெளியிடப்படும் சஞ்சிகைகள் தாம் நமது நாட்டில் அதிகம் விற்பனையாகின்றன.

நமது இலக்கியச் சிற்றேடுகளை நாமே உரமாகவும் ஊக்கமாகவும் இருந்து வரவேற்று வாழவைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் நமக்கு வரும் வரை இத்துயர் தொடரும்.

சினிமா நடிகையின் அரை நிர்வாணப் படம் வரும் சஞ்சிகையை உங்கள் குடும்பத்தில் வயது வித்தியாசமின்றி எல்லோரும் பார்ப்பதற்கும் படிப்பதற்கும் மாறாக இலங்கையில் வெளிவரும் வரும் ஓர் இலக்கிய சஞ்சிகையை உங்கள் வீட்டில் நீங்கள் அறிமுகப்படுத்துவது உங்கள் கடமை என்று உணருங்கள்.

“யாத்ரா” தனிப்பிரதி 100.00 மட்டுமே. வருடச் சந்தாவைச் செலுத்த விரும்புவோர் Ashroff Shihabdeen என்ற பெயருக்குக் குறுக்குக் கோடிடப்பட்ட 500.00 ரூபாவுக் கான காசோலையைப் பின்வரும் முகவரிக்குத் தபாலிடுங்கள். உங்களுக்குச் சஞ்சிகை மீது அபிமானம் இருந்தால் அதைவிட அதிகமாகவும் அனுப்பி வைக்கலாம். அன்பளிப்புகளை M. S. A. M. ASHROFF ALI என்ற பெயருக்கு இலங்கை வங்கி - கொலன்னாவைக் கிளை - 72618083 என்ற கணக்குக்குச் செலுத்த முடியும். அன்பளிப்புக்களைக் கணக்கில் இட்ட பின்னர் எமக்கு அறிவிக்குமாறு அன்பாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

YAATHRA

37, Sri Sidhartha Mawatha,
(Dhankanatte Road)
MABOLA - WATTALA
SRI LANKA

அல் அஸுமத்தின்

அறுவடைக் கனவுகள்

அல் அஸுமத் அவர்கள் எழுதி 1984ல் "தினகரன்" நாளிதழில் தொடராக வெளிவந்திருந்த "அறுவடைக் கனவுகள்" நாவல் இன்று நூலுருப் பெற்று எம் கரங்களில் மிளிர்கிறது. 20ம் நூற்றாண்டின் நடுப் பகுதியில் மலையகத் தேயிலைத் தோட்டம் ஒன்றில் நடந்தேறிய ஒரு சம்பவத்தைப் பின்னணியாக வைத்தே கதை நகர்த்தப் பட்டுள்ளது. எனவே இது ஒரு வரலாற்று ஆவணமாகவும் கருதத்தக்கது.

அறுவடைக் கனவுகள் நாவல் நம்மைத் தேயிலைத் தோட்டத்துக்குள் அழைத்துச் செல்கின்றது. கதையின் நாயகன் வேலாயுதம் தனது இரண்டு வருடங்களுக்கிடைப்பட்ட அனுபவங்களை 348 பக்கங்களில் பகிர்ந்து கொள்கிறார். வேலாயுதம் இந்திய வம்சாவளியில் வந்த ஒருவருக்குப் பிறந்தவர். ஒரு தேயிலைத் தோட்டத்தில் மேற்பார்வையாளராக (சுப்பர்வைஸர்) பணிபுரிகிறார். அவர் ஏன் அல்லது எப்படி இந்த வேலைக்கு வந்தார், தேயிலைத் தோட்டத்தில் அவருக்கு ஏற்பட்ட அனுபவங்கள், அவர் அந்த வேலையில் நிலைத்தாரா என்பது தான் கதை. ஆழமான கதைக்கரு இல்லாத போதிலும் ஒரு அனுபவத்தை அழகாகக் கதையாக்கித் தந்திருக்கிறார் அல் அஸுமத் அவர்கள்.

சாதாரணமாக அழகிய தேயிலை மலைகளினூடாக மலைநாடுகளில் சுற்றுலாச்

செல்லும் போது தேயிலைச் செடிகளின் வனப்பினை இரசிப்பதற்கு எவரும் பின்வாங்குவதில்லை. கண்ணுக்கு அழகாய்க் காட்சியளிக்கும் இத்தேயிலை மலைகளுக்குள் எத்தனை ஆதங்கங்கள் மறைந்திருக்கின்றன என்பதனை இந் நாவலைப் படிக்கும் போது உணரக் கூடியதாய் உள்ளது. ஒரு தேயிலைத் தோட்டத்தில் கொழுந்து பறிப்பது முதல் அதனைச் செவ்வனே எவ்வாறு நிருவாகம் செய்யலாம் என்ற பாடத்தினையும் இந் நாவலில் இருந்து கற்றுக் கொள்ள முடிகிறது. பச்சைப் பசேலெனப் பசுமையாய் படர்ந்திருக்கும் தேயிலைச் செடிகளுக்குப் பின்னால் உள்ள மேடு, பள்ளங்களையும் இந்நாவல் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது. ஒட்டு மொத்தமாக ஒரு தேயிலைத் தோட்டத்துக்குள் குடியிருந்த அனுபவத்தினை இந்நாவல் தருகின்றது.

ஒரு நாவலின் சுவை அல்லது ஒரு நாவலை தொடர்ந்து வாசிப்பதற்கான ஆவல் அந் நாவல் தாங்கி நிற்கும் கதையில் அல்லாமல் அது நகர்த்தப்படும் விதத்திலேயே பெரும்பாலும் தங்கியுள்ளது என்று சொல்லலாம். இந்தக் கதை நகர்த்தும் உத்தியில் அல் அஸுமத் அவர்கள் மிகவும் கைதேர்ந்தவர் என்பதனை அறுவடைக் கனவுகள் மூலம் நிரூபித்துள்ளார். அவர் கதைக்காக எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் பாத்திரங்கள், அந்தப் பாத்திரங்களின்

குண இயல்புகள், அவை உச்சரிக்கும் வசனங்கள் அனைத்தும் மிகவும் நேர்த்தியாக உள்ளன. தேயிலைத் தோட்டங்கள் என்றாலே அதிகம் பெண்களைத்தான் காணக் கூடியதாய் இருக்கும். இந்தக் கதையிலோ ஒரு வலுவான பெண் பாத்திரம் இல்லை என்றாலும் பொருத்தமான இடங்களில் பெண்களையே வேலைக்கு அமர்த்தியுள்ளார் கதாசிரியர். வேலாயுதம், கே.பி, தாண்டவராயன் என்ற மூன்று பாத்திரங்களைச் சுற்றியே கதை அதிகமாக நகர்கிறது. இந்த மூன்று பாத்திரங்களின் குண இயல்புகள், உச்சரிப்புப் பாணி என்பவற்றை வெவ்வேறாக வேறுபடுத்திக் காட்டும் விதம் அல் அஸுமத் அவர்களின் எழுத்துக்களின் தனிச் சிறப்பாகச் சொல்லாம். உதட்டசைவிலிருந்து உடலசைவு வரை மிகவும் நுணுக்கமாக ஒவ்வொரு பாத்திரங்களிலும் தனித்துவமான முறையில் வெளிப்படுத்துகிறார் கதாசிரியர். உதாரணத்துக்கு கேபி பாத்திரத்தை எடுத்துக் கொள்வோமே யானால் இவர் பெரும்பாலும் சொற்களுக்கு "றது" போட்டே பேசுவார். அதாவது வாரது, போரது, தாரது என்ற அமைப்பில் இவரது பேச்சுப் பாணியை வெளிப்படுத்தியிருக்கும் அல் அஸுமத் அவர்கள் இன்னும் கொஞ்சம் நுணுக்கமாக இந்தக் கதாபாத்திரத்தின் இயல்பினைக் காட்டும் போது: -

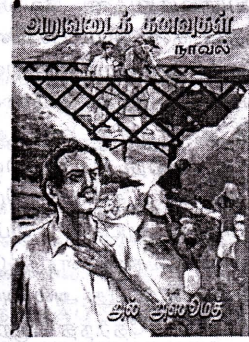
கே.பி,முதல் தடவையாக வேலாயுதத்தை சந்திக்கும் இடத்தில்: -

"பேர் வேலாய்தனா?"

"ஆமாங்க, வேலாயுதம்"

தனது பெயர் வேலாய்த் "ன்" அல்ல வேலாயுத "ம்" என்று சொன்ன பிறகும்

பஸ்லி ஹமீட்

கே.பி. தொடர்ந்தும் கதையில் வேலாய்தன் (அதாவது "ம்" அன்றி "ன்") என்றே உச்சரிப்பது கே.பி. பாத்திரத்தின் தனித்துவமான மரபியல் இயல்பினைக் காட்டுகிறது. இப்படியான குணவியல்பு உள்ளோரை நடைமுறையில் நாமும் சந்தித்திருப்போம். இந்த மரபியல் இயல்புகளை அல் அஸுமத் அவர்கள் கதையின் இறுதிவரை பிசகாது ஒவ்வொரு பாத்திரங்களிலும் கையாண்டுள்ள விதம் வியக்கவைக்கிறது. இது பாத்திரங்களின் உயிர்த்தன்மைக்கு வலுவூட்டுகிறது என்றே சொல்லலாம்.

அல் அஸுமத் அவர்கள் கதை சொல்லும் விதம் ஒரு நவீன திரையரங்கில் அமர்ந்து ஒரு அழகிய சினிமாவை இரசிப்பதைப் போன்றுள்ளது. ஒளிப்பதிவு, ஒலிப்பதிவு, ஒப்பனை, தொகுப்பு என்று எல்லாவற்றையுமே வெறும் எழுத்துக்களை வைத்து அழகிய கோணங்களில் அறுவடைக் கனவுகளைப் படம் பிடித்துக் காட்டியிருப்பதே அதற்கான காரணம். ஒரு பக்கத்தைப் படிக்கும்போது அது அடுத்த பக்கத்தைப் படிக்கத் தூண்டும் விதத்தில் கதை சொல்வது அல் அஸுமத் அவர்களின் மற்றுமொரு சிறப்பு. கதையின் பிரதான பாத்திரம் வேலாயுதமே கதை சொல்லியாக இருப்பதனால் இந்தப் பாத்திரம் கதை முழுதும் இருக்க

வேண்டியிருப்பதுடன் வேலாயுதம் பாத்திரத்தின் குண இயல்புகளிலிருந்து கொண்டுதான் கதையும் சொல்லப்பட வேண்டியுள்ளது. இந்தச் சவாலை அல் அஸூமத் அவர்களின் எழுத்துக்கள் கச்சிதமாக வெற்றி கொண்டுள்ளன. வேலாயுதம் என்ற கதாபாத்திரத்தின் சிந்தனையாற்றல், கற்பனை வளம் என்பவற்றைத் தாண்டி வசனங்கள் எந்த இடத்திலும் மிகைக்காதிருப்பது அல் அஸூமத் அவர்களின் கைதேர்ந்த ஆற்றலின் வெளிப்பாடு என்றே கூறலாம்.

அல் அஸூமத் அவர்களின் எழுத்துக்கள் மிகவும் ஆழமானவை. அவை மிகவும் அழகானவை. ஏற்கனவே கண்டிடாத, கேட்டிடாத புதியவை. வாசிக்க வாசிக்க இனிப்பவை.

"நாலரையடி வாமனத்தில், அரை வழுக்கையில், ஹிட்லர் மீசையில், ரஷ்யப் பற்களில், கவுளித் தோட்டத்தாற் கொழுத்த கன்னங்களில், கணுவுக்குக் கணு ரணமாகி யாழ்ப்பாணத்தைப் போல் சிதிலமாகியிருந்த ஸுவெட்டரில், முழங்கால் மறைத்த காக்கிப் பாவாடையில், ஸ்ட்டொக்கிங்ஸ் அணியும் காரணத்தால் சோகை பீடித்துப் போயிருந்த கருங்கால்களில், வெற்றுப் பாதங்களில், எதையுமே நம்பாத கண்களில்...."

கணக்குப் பிள்ளை சோமையாவை முதன் முதலில் காணும் போது வர்ணிக்கும் விதம் எழுத்துக்களில் அவர் புகுத்தியிருக்கும் வித்தியாசமான சுவையை வடித்துக் காட்டுகிறது.

"அந்தக் கட்டிலை விரித்து உட்கார்ந்த போது அது தொட்டில் மாதிரி இரண்டு மூன்று அங்குலத்துக்கு உட்குழிந்தது...."

"மணமக்களுக்கு முதல் இரவு: எனக்கு முதல் பகல் இருசாராருக்குமே அனுபவ மில்லை...."

எளிமையான சொற்களைக் கொண்டு இனிமையாகக் கதை சொல்லும் அல் அஸூமத் அவர்கள் மூன்று தசாப்தங்களுக்கு முற்பட்டவர்களை மட்டுமல்ல இன்றைய இளைய தலைமுறையினரையும் தம்பால் ஈர்க்கச் செய்துள்ளார்.

கதையில் அல் அஸூமத் அவர்கள் கையாளும் உரையாடல்களும் நேரத்தியானவை, கதைக்கு மிகவும் பொருத்தமானவை. "வைட்" டிஸ் தமிழ் உச்சரிப்புகள் ஒரு வெள்ளைக்காரனைத் தமிழில் கதைக்க விட்டு அதனைக் கேட்டு எழுதியது போல் யதார்த்தமாய் உள்ளது. திடீரென்று ஒரு செடியருகில் நின்று ஓர் இலையைக் காட்டி "இதி என்னா?" என்றார்

அந்தக் கேள்வியும் ஒரு குழந்தையிடம் கெஞ்சலாகக் கேட்பதைப் போல்தான் இருந்தது.

"கூட்ட எல!" என்றேன்.

"இதி?"

"வங்கி எலங்க!"

"ரைட்!...இதி?"

"பாலெல!"

"சை!" என்ற ஓசையுடன் அவர் முகம் சுளித்த போது எனக்கும் கருக்கென்றிருந்தது.

எனக்குத் தெரிய அது பாலிலைதானே?.. ஒருவேளை தயிரியிலையோ!....

"பாலெல இல்லே!...." என்று அந்தரப் பட்டார். "பால் தொப்புல் எலே!"

"பால் தொப்புல் எலைங்க!"

"ஆமா!... இனி தோட் காட் பேச் பேசாதே!...."

"சரிங்க!" என்றேன் ஏதொடவுன் காட்டில் இருப்பதைப் போல!

இது தோட்டத்து துரை வைட் வேலாயு

தத்துடன் உரையாடும் ஒரு சந்தர்ப்பம். சில இடங்களில் சிரிக்கும்படியும் பல இடங்களில் சிந்திக்கும்படியும் அல் அஸுமத் அவர்களின் கதா பாத்திரங்கள் உரையாடுகின்றமை கதைக்கு மிகப் பெரும் பலமாக காணப்படுகிறது.

அறுவடைக் கனவுகள் தோட்டத்து நிர்வாகத்தின் பக்கமாக இருந்து பேசினாலும் கூட உழைப்பாளிகள் பற்றிய நியாயமான பார்வையும் இதில் காணப்படுகின்றது என்றும் சொல்லலாம். தொழிலாளர் மற்றும் நிர்வாகத்துக்கு இடையிலான உறவுகள் இங்கு பரந்தளவில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. நிர்வாகம் கீழ்மட்டத் தொழிலாளர்களுடன் உரையாடும் போது பயன்படுத்தும் கீழ்த்தரமான சொற்கள் மனதுக்குக் கசப்பைத் தந்த போதிலும் அதுதான் நடைமுறை உண்மை என்பதனால் அல் அஸுமத் அவர்கள் அவ்வாறான சொற்களைப் பாவித்திருக்கக் கூடும் என்றே எண்ணத் தோன்றுகிறது. கே.பி, தாண்டவராயன், செல்வமணி போன்ற பாத்திரங்களினூடாக மனித நேயம் மிக உயர்ந்தளவில் காட்டப்பட்டுள்ளது.

நாவலின் ஒவ்வொரு பக்கமும் வாசிக்கும் போதே அழகிய காட்சிகளை எமது மனங்களில் வரைவதால் நாவலின் உள்ளே சேர்க்கப் பட்டிருக்கும் ஓவியங்கள் அனாவசியமானவை என்றே சொல்லத் தோன்றுகிறது. தினகரன் நாளிதழில் கதை தொடராக வெளிவந்த போது அதில் பிரசுரமான ஓவியங்களில் சிலதாக இவை இருக்கக் கூடும். அல் அஸுமத் அவர்களின் கவித்துவம் மிக்க வரிகள் எம் உள்ளங்களில் வரையும் உருவங்களை இந்த ஓவியங்கள் சற்றுக் குறைத்தே காட்டுகின்றன. அதே போன்றே ஆங்காங்கே ஓரிரு இடங்களில் அச்சுப் பிழைகள் இருந்த போதிலும் அவை

புத்தகத்தின் தரத்தினைப் பாதிப்பதாயில்லை.

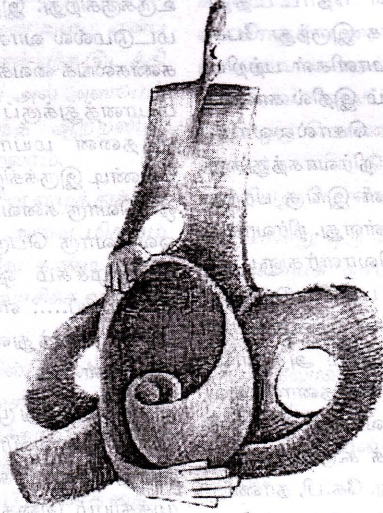
இந் நாவலில் மிகவும் கனமான பக்கமாகக் கடைசிப் பக்கத்தினையே குறிப்பிடலாம். வேதாயுதம் கே.பி. யை விட்டுப் பிரிந்து செல்லும் காட்சி மனதை உருக்குகிறது. இந்தக் காட்சி கே.பி.யை மட்டுமல்ல வாசகர்கள் எல்லோரையும் கண்கலங்க வைக்கிறது.

மயானத்துக்குப் போக வேண்டியவன் எத்தனை மயானங்களைத் தாண்ட வேண்டி இருக்கிறது! ஒவ்வொரு பிரிவும் ஒவ்வொரு கனவாய், ஒவ்வொரு கனவும் ஒவ்வொரு பெருமூச்சாய், ஒவ்வொரு பெருமூச்சும் ஒவ்வொரு நரையாய், திரையாய்..... என்று கதைக்கு முற்றுப் புள்ளி வைத்துள்ளார் அல் அஸுமத் அவர்கள்.

இதைப் படித்து முடித்தவுடன் நல்லகதை என்று சொல்வீர்களோ, பரவாயில்லை என்று சொல்வீர்களோ, அஃதல்ல இங்கே முக்கியம் இதை வரலாறுதான் என்று எண்ணி ஒரு பெருமூச்சு விட்டீர்களானால் அதுவே இந்நூலின் வெற்றியாகும் என்று அல் அஸுமத் அவர்கள் தனதுரையில் குறிப்பிட்டிருந்தாலும் இந்நாவலைப் படிக்கும் இரசனையுள்ள எவரும் நல்ல கதையென்றும் வரலாறென்றும் நிச்சயம் சொல்வார்கள். அல் அஸுமத் அவர்கள் இது போன்ற தரம் மிக்க நாவல்களை மேலும் மேலும் இலக்கிய உலகிற்குத் தரவேண்டும் என்பதே அவரது எழுத்துக்களை நேசிக்கும் எம்மைப் போன்ற இளையவர்களின் ஆவல்.

அல் அஸுமத் அவர்களின் எழுத்து வித்தைக்காகவே அறுவடைக் கனவுகளை ஒன்றுக்கு இரண்டு முறை வாசிக்கலாம்.

நிலம் அகழ்ந்து நிலுல் விதைத்தவள்

●
கிண்ணியா எஸ் பாயிலா அலி

உயிரே உருகி ஓடும் ஓயாப் பணிகளையும்
கோடி முறை ஊடறுத்துப் போகுதே...
இதயக் கிண்ணத்தை நிறைத்து நுரைத்து
பொங்கி வழிந்தோடும் உன்
ஞாபக அதிர்வுகள் வரிவடிவமாகலின் வலிகள்
இதோ முற்றத்திலே நீ நட்ட மரங்கள்
துளிர்த்துக் கிடக்குமதன் தங்கத் தளிரும்
நிலம் வீழ்ந்து தனித்துக் கிடக்கும் சருகுகளும்
உனக்காய்ப் பிரார்த்திக்கும் மெளன மொழிகள்
என் செவிகளுக்குள் விடாது ரீங்காரமிடுகிறது

உச்சத்திலே பச்சைப் பவளங்களாய்ப் பளீரிடும்
 பழங்கள் கொறித்தபடியே
 சின்ன அணில்களும் செல்லக் கிளிகளும்
 முட்டிமோதும் குருட்டு வெளவாக்களும்
 உன் சுவன வாசத்தை என்னிடம்
 சொல்லிச் சொல்லிப் போகின்றன
 எமக்கெல்லாம் இடமின்றிச் சுள்ளி விரலால்
 நிலம் அகழ்ந்து நிலம் விதைத்தவளே
 நாமென்ன கிழித்தோம்? கனி ஆய்ந்தபடி
 செறிந்த உன் வனக்கந்துகள் தறித்து
 விறகு தின்றதைத் தவிர
 தலைப்பேன் குத்தியபடி நீ சொல்லி முடிக்கும்
 பேய்க் கதைகளின் திகிலும் நீ
 பருக்கிவிடும் தேசிக்காய்த் தேநீரின் மணமும்
 புளி புரளும் கூனிச் சம்பலின் ருசியும்
 சொல்லில் புரிய வைக்க முடியாத உன் சுவைகள்
 எத்தனை உறவுகள் எனைச் சுற்றிச் சூழ்ந்துமென்ன
 இத்தனை வயதாகியும் பொங்கி வெடிக்கும்
 வலிகளிலும்
 பூரித்தெழும் சுகங்களிலும்
 உன் நொய்ந்து போன இடுப்பை இறுக்கிக் கொண்டே
 சவர்க்காரமும் வெற்றிலையும் கலந்து கமழ்புறம்
 சேலைப் பூமடிக்குள் மீண்டும் நானொரு
 சின்னக் குழந்தையாய்ப் புதைந்திடத்தானே
 மனசு கிடந்து பரபரக்குது
 நீதான் போய் விட்டாயே
 நாசித் துளைக்குள் இன்னுமுள்ள நறுமணம்
 ஊசியாய்த் துளைத்து உணர்வுகளைக் குதறுகிறதே
 எனக்காய் ஊட்டவும் உருகவும் அன்னை தந்தாய்
 அன்னையுடே உன்னுதிரமுறத் தந்தாய்
 இப்படியாய் எல்லாமே தந்த என்னவளே...
 உன் ரோசங்களை மட்டுமெனக்குத் தந்து போக
 ஏன் மறந்தாய்?

அலையழிச்சாட்டியம்

சுவர் மீது கடமை நோன்பு கிடக்கும் மணிக்கூடு, 'நான் ஏழாகி விட்டேன்' என்று என்னை அடித்தெழுப் பியது.

குடல் மூச்சுடன் எழுந்து கட்டில்மீது இருந்த போது, மனைவி தேனீருடன் அண்பி நின்றாள்.

"போய்க் கொலைக்காட்சியை - அட, தொலைக் காட்சியைப்போடு" என்று பணித்தது காட்சியவா.

ஓர் ஆங்கிலப் பாடலின் முன்னிசைக்களவில், சுடலைப் பேய்களின் அச்சுறுத்தும் குரலில், "ஷேடம், ஷீடம், ஷாடம், ஷூடம், ஷேடம், ஷீடம், ஷாடம், ஷூடம்" என்று வையத்தை உருட்டி "விஷேடம் டீசுசுசுசுசுசுசுசுசு வீசுசுசுசுசுசுசுசு" என்ற இழுப்போடு தமிழ் நிகழ்ச்சி தொடங்கியது.

ஓர் ஓலை விரிய, "இன்னு நமதே" எனப் பெண் குரல் அறையப் பொழுதறிவித்தல் நடந்து முடிய, அதே பெண் குரல் ஓர் அரிய அறிவுரையையும் திணித்தது.

இன்னொரு முறையும் 'ஷேடம், ஷீடம்' உருண்ட பிறகு, 'நியூஸ்ஸெய்தி' இடம் பெற்றது.

"வன்கம்! முத்தலில் தலிப்பு செய்திகள்," என்றவாறு வேறொரு பெண்மணி தலை

விரி கோலமாக எழினியில் முறைக்க, 'சி.பி.நரசிம்மராவி' எனப் பெயர் காட்டப் பட்டது.

தலிப்பு செய்திகள் வேறொரு பெண் குரலில் காட்சிகளுடன் தோன்றின:-

"தலிப்பு செய்திஹால். மென்னா ரிலிருந்து கெல்முனைக்கு கெருவாடு கொண்டு செல்லும் எனுமதியை எரசாங்கம் தடி செய்திருப்பதாக ஸ்வா தாரமிச்சர் அறிவித்தார்."

தெலுங்குப் பெண் அறிவிப்பாளர் ஒருவர் இடை வெட்டி, "அக்கிய தேஸ்ய கச்சிப் பிரைநிங்கல் வவனியா பணயம் - பயணம்!" என்றார்.

"நிலையத்தை மாற்றித் தொலையடா!" என்று சீறியது எனது தமிழ்.

'கட்டுப்பெட்டிச் சனல்' பிடிபட்டது.

".... மதர்லேண்டில் நடக்கவிருக்கும் தேர்தலை முன்னிட்டு நெதர்லேண்டில் நடத்தப்பட்ட கருத்துக் கணிப்பின்படி, நம்நாட்டு அரசாங்கக் கட்சியே பெரும் பான்மை பெற்றிருப்பதால், நெதர்லேண்டுக்கே வந்து ஆட்சி அமைக்கும் படி அந்நாட்டு அரசாங்கம் வேண்டியிருப்பதாக அறிய வருகிறது. உலகிலேயே அதிக மகிழ்ச்சியுடன் சிறுபான்

●
அல் அஸுமத்

மையினர் வாழும் நாடு இலங்கைதான் என்று :பிரிட்டிஷ்மேரிக்க ஜனாதிபதி :புஷ்பினேயர் ஐக்கிய நாடுகள் சபைக்கு அறிவித்திருக்கிறார். இலங்கையில் மொழிப் பிரச்சினையோ இனப் பிரச்சினையோ பயங்கர வாதப் பிரச்சினையோ இல்லை என்றும், இங்கே உள்ள தெல்லாம் வட - கிழ - தென் பிரச்சினையே என்றும், இந்தத் திசைப் பிரச்சினையை ஊட்டி வளர்க்கும் 'நோவே'ப் பிரதிநிதிகளை உலகத்தை விட்டே துரத்த வேண்டும் என்றும், சகல உரிமைக் கட்சியும் கொள்கை விடுதலைக் கட்சியும் கூட்டறிக்கை விட்டிருக்கின்றன - மன்னிக்கவும், விட்டிருக்கிறது.

“என்ன தலையிடயா?” என்று நகைத்தது உள்ளூர்னர்வு. “வானொலியிடம் புகலடைந்து பார்!” என்றும் அறிவுறுத்தியது.

காட்சிக் கருவியின் எரிச்சலால், 'விஷேடம் எஃபெம்' சிறிதே வன்மையோடு திறந்து கொண்டது. 'கெடுகுறி மணி'யின் கொலைக் குரல் வெடித்த

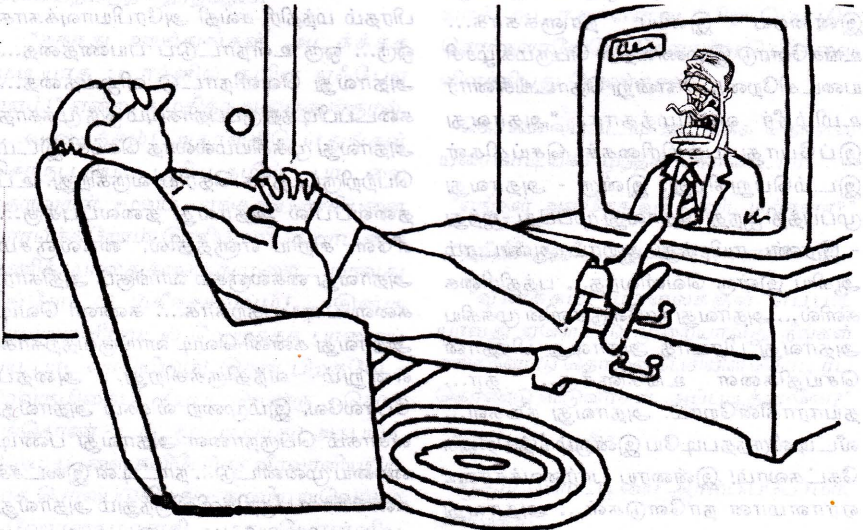
தோடு, அடுத்த அறையில் உறங்கிக் கிடந்த எங்களின் குழந்தை மகள் அச்சத்தோடு வீறிட்டாள்!

“ஐயோ புள்ள.....” என்று நிலை குலைந்து ஓடிய மனைவியோடு நானும் ஓடினேன்.

அழுமடியாது மூச்சடைக்க நடுங்கிக் கொண்டு கிடந்த செல்வத்தை வாரியெடுத்த அவள், தங்ஙங்கம்... தங்ஙங்கம்... இல்லடா... ராஜா... ம், ம், ம்...” என்றெல்லாம் தோளில் கிடத்தி முதுகில் தட்டி ஆறுதற் படுத்தினாள்.

“அந்த எழுவ சனியன் ரேடியோவநிப்பாட்டித் தொலைங்களேன்பா!” என்று கெடுகுறி மணியை வெல்லும் பேய்க்குரலில் மனைவி என்மீது பாய்ந்தாள்!

அந்தப் பாய்ச்சலை முன்னறியாதிருந்த நிலையில் நான் போய் அந்த இழுவ மணியனைக் குறைத்த பிறகு இவளுடைய வசவு இன்னும் நன்றாக என்னை எரித்தது:-

“மனுசங்க மாதிரியாப் பேசறானுங்க! வெசம் புடிச்சிப் போயில்லியா அலறிக் கிட்டுச் சாஹ்றானுங்க.... ...ச்சீ!... ..அம்ம்ம்மா... அம்ம்ம்மா, இல்லடா தங்கம்; ஒங்கள ஒண்ணுமே சொல்லல ராஜாத்தி!... புள்ள பயந்து கியந்து நோய்கீய் புடிச்சிக்கிட்டா இவியங்களா வந்து பாப்பாய்ங்க.? அஞ்சே அஞ்சி பாட்ட வச்சிப் போட்டுக் கிட்டு நாள் பூரா அஞ்சடிச்சிக்கிட்டுக் கெடக்கிரா னுங்க; என்னத்தையோ அடச்சிக்கிட்டு அவனுங்க கத்துறத வீடான வீட்டில போட வேணாம்னா இந்நாளு கேக்கவா செய்யிறது? காலங் காத்தாலேயே கருமாதி வீடு மாதிரி!...”

நாளேடுகளில் செய்திகளை மேலெழுந்தவாரியாகவாவது அறியலாம் என்று தான் வானொலியை மூடாமல் இவளது வாயையும் மூடமுடியாமல் நிலத்தைப் போலிருந்தேன். கெடுகுறிக் கத்தல் நின்றதோடு வழவழத்தார் நாளேடுகளோடு வந்தார்:-

“வணகம்!... மீண்டும் ஒரு ... அதாவது இன்றைய இனிய நாளுக்காக... உங்களோடு இணைவதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன்!... “என்று தொடங்கினார் உமிழ்நீர் வழவழத்தார். “அதாவது இப்போது பத்திரிகைச் செய்திகள் இடம்பெறுகிறது. இன்ரு - அதாவது முப்பத்தி ஐந்து அதாவது முப்பது -ஐந்து - இரண்டாயிரத்து ஆறாம் ஆண்டாம் ஆகிய இன்ரு வெளிவந்த... பத்திரிகைகளில்... அதாவது நாளேடுகளின் முக்கிய அதாவது பிரமாத அதாவது பிரதான செய்திகளை உங்களுக்கு... தர... தயாராகின்றோம். அதாவது நீங்கள்... வீட்டிலிருந்தபடியே இன்ரும் பத்திரிகை கேட்கலாம்! இன்றைய பார்வைக்காக... ஏராளமான நாளேடுகள்... அதாவது

பத்திரிகைகள் வந்திருக்கிறது. வீரகரணம், தினகரணம், கரணக்குரல், கரணச்சுடர் ஆகிய நான்கு பத்திரிகைகள் மட்டுமே இன்ரு எமக்கு... கிடைத்திருக்கிறது. முதலாவதாக வீரகரணம் பத்திரிகையை எடுத்துக் கொள்வோம். அந்த வகையில், இதன் முக்கிய - பிரதான - தலைப்பு... செய்தியாக, ஒரு படைவீரர் ஒருவரின் ஒரு துப்பாக்கி ஒன்ரு... தானாகவே வெடித்ததில் அதாவது தற்செயலாக வெடித்ததில், முப்பத்தி இரண்டு பேர் மரணம்.... நாப்பத்தி ஐந்து பேர் படு...காயம் என்ற ஒரு முக்கிய தலைப்புச் செய்தியாக வந்திருக்கிறது. அதைப் போலவே அரிசி விலை... பன்னிரண்டு மடங்கு குறைந்திருப்பதாகவும் எரிபொருள் அதாவது பெட்ரோல், டீஸல், மண்ணெண்ணெய், தேங்காயெண்ணெய், விளக்கெண்ணெய் போன்றவற்றின் விலை பதினேழு மடங்கு கூடியிருப்பதாகவும் ஒரு முக்கிய செய்தி - பிரதான செய்தி பெட்டி கட்டி வந்திருப்பதாக தெரிகிறது.... இன்னும் அதைப் போலவே,ம்.... அதைப் போலவே, பிரபல மந்திரி அதாவது பிரதம மந்திரி சவ்தி அரேபியாவுக்காக ஒரு... ஒரு உள்நாட்டுப் பயணத்தை... அதாவது வெளிநாட்டு விஜயத்தை... கடைப்பிடித்திருப்பதாகவும் ஒரு முக்காத அதாவது முக்கியமல்லாத செய்தி இடம் பெற்றிருப்பதாக தெரிய வருகிறது. உப தலைப்பில் அதாவது தலைப்புக்கு... கீளே, சிறிய எழுத்தில், ‘கைலஞ்சம் அதாவது கைலஞ்சம் வாங்கும் அதிகாரிகளை பிடிப்பதற்காக... கண்ணி வெடி அதாவது கண்ணி வெடி வாங்குவதற்காக’ என்றும் வந்திருக்கிறது. அதைப் போலவே, இம்முறை விசகம் அதாவது வீசாகம் பெருநாளை அதாவது பண்டிகையை முன்னிட்டு... நாட்டின் இலட்சக் கணக்கான பகுதிகளிலிருந்தும் அதாவது பல பகுதிகளிலிருந்தும் இலட்சக் கணக்

“சரிங்கக்கா!”

“நீங்கள் என்ன தொளில் செய்கிறீர்கள், அளகேசு?”

“வாகனம் ஓட்டுறேன்க்கா!”

“ஞ்சரி, என்ன வாகனம் ஓட்டு கிறீர்கள்?”

“வேன் ஒன்று வச்சிருக்கிறே ன்க்கா!”

“ஹோ... ஹோ.. ஹோ...! ...வேன் என்று பிறமொளிச் சொல்லைப் பாவித்து விட்டீர்கள்! நீங்கள் போட்டியிலிருந்து விலக்கப்படுகிறீர்கள்!”

“வேன், வான் - அப்புடென்னு தானே தமிழில் சொல்றோம்,”

“இல்லை! அது ஆங்கிலச் சொல்!”

“அப்ப தமிழில் எப்புடெக்கா சொலறது?”

“ஏன் மோட்டார் ஊர்தி என்றிருக்க லாமே?”

“பெண்டாட்டி உதைத்தாலும் உனக்கு நாணம், குடு, உணர்ச்சி எதுவுமே கிடையாது, போ!” என்று இளித்தது எனது மூளை.

மறுபடியும் :டார்லிங் தமிழ் எஃ பெம்மிடமே புகலடைந்தேன்.

“எந்தவி - டயத்தையும் முந்தித்தருவ தூங்கள் :டர்லிங் தமிழ் எஃபெம் மட்டுமே. நாங்களே முதல் - வன்ன்! இதோங்கள்கான அவசர செய்தியறி கையிதன் தோப்பாசிரியர் நியூஸ்ஸ் மாமா! சரிபார்- தவர் லூஸ்ஸ்ஸ் மாமா! வாசிபவர் முதலாவது பெணறிவிபாளினி ரேஸ்ஸ்ஸ் மாமீஈஈஈஈ!”

“வண்ணம்! டாடடடடடடட ௫௫௫ ௫௫௫! டடடடடடடடடடட டிட டிட. கட கட கட குடு குடு குடு இடி யிடி யிடி யிடி. டொரலட்டு டொட்டு, டர்ரலரலரலரலரலரலர டமீக்கிடம்மீடும்மீ டும்மு டும்மு

டுமுக்கிடி!...”

ஆண் அறிவிப்பாளரை வென்ற விரைவுப் பெருமையில் ரேஸ் மாமி வண்ணத்தைக்கூட மறந்துபோய் ஓடி விட்டார்.

“ஒரு..... ஒரு... ஒரு... “ என்றவாறே ஓர் இழுபறிக் குரல் புதிதாக அறுக்கத் தொடங்கியது. “...அதி.. முக்கியமான... ஒரு... செய்தியை... உங்களுக்கு தர... இப்போது... நாங்கள்... தயாராகிக்... கொண்டிருக்கிறோம்.... அதாவது... இன்னு... அதிகாலை... அதாவது... குறிப்பாக ஏளு மணி... அளவில்... கொளும்புவிருந்து... சற்று... தொலைவில்... அதாவது... கொளும் புகு அண்மையில்... ஒரு... அதாவது... ஒரு குண்டு வெடிப்பு... வெடித்ததில்... சுமார்... ஆறுபேர்... வரையில்... கொல்லப்பட்ட தாக... அதாவது மரணமடைந்ததாக... தெரியவருகின் றது... இந்த வைபவத்தின்போது... அதாவது விபத்தின்போது... இன்னும் ஸ்தலத்திலேயே... எமது நிருபர்... இருக்கிறார்.... இப்போது அவர்... நேயர்களுக்காக... தேச... அதாவது... சேத... விபரம் பற்றி... நேயர்களுக்காக... தொலைபேசியில்... விபரங்களை... எடுத்துரைப்பார்... சிறிசேன?”

செய்தியாளர் சிரிசேன அழகாகவும் தெளிவாகவும் சுருக்கமாகவும் இனிய சிங்களத்தில் கூறி முடித்தார்.

“அட்டா, இவ்வளவு இனிமையான மொழியை பாரதி கேட்காமல் போய் விட்டானே!” என்று நொந்து கொண்டது எனது உள்ளணர்வு.

“ஸ்த்தூத்தி, சிறிசேன!... அதாவது... எமது... நிருபர்... சிறிசேன... கூறியதை... இப்போது... நேயர்களுக்காக...

தமிழில்... தருகிறோம்... அதாவது...
இன்னும்... காலை..."

"மூஞ்சி கழுவல்லியாப்பா?" என்றாள்
மனைவி.

"இந்த நியூஸ் முடியட்டும்," என்றேன்.

"அதுதான் சிரிசேன அழகா சொல்லிட்ட
டதேப்பா, வாங்க!"

"இந்த... விபத்து... பற்றிய... ஒரு...
ஒரு... கலந்துரையாடலை... இப்போது...
நேயர்களுக்காக... நாம்... ஏற்பாடு...
செய்துகொண்டு... இருக்கிறோம்...
மேலதிக... தகவல்களுக்காக... அதாவது...
நேயர்கள்.. ஏதாவது கேட்க.. விரும்பி
னால்... கேட்பதற்காக... எம்முட
னையே... இருங்கள்... எமது தொலை
பேசி... இலக்கம்... ஆறாறாறி...
ஏளேளேளி... அதுவரையில்... ஒரு...
சுப்பர்ட... பாடலை... கேட்டு...
மகிழுங்கள்..."

"சாரப்பாம்புக்கும் கீர்ப் பூச்சிக்கும்
கண்ணாலம்!..."

புலன்கள் செத்துப்போன நிலையில்
வானொலியை அடக்கிவிட்டுப் போய்
முகம் கழவி வந்து மேலுமொரு
தேநீரோடு தொலைக்காட்சியை இயக்க,
விஷ்டம் உவியில் நரசிம்மராவி
இன்னுமே வன்கொலை செய்து
கொண்டிருந்தார்.

"...சுமர் அய்ந்தண்டுக் கலமாக
நோய்வைப்பட்டிருந்த அவர், நேட்டு
முன்தினம் கொலி செய்யப் பட்டதக
புலிஸ்மாதிபர் கூர்னர். கொலியலிகள்
கண்டிலிலும் மாத்தளைவிலும் ஒளிந்
துள்ளதகவும் ஆரம்பகட்ட விசரணை
களும் பெச்ச வார்த்தைகளும் முடிவுட்ர
தகவும், நீதி மன்ர் நடிமுறிகள் பின்பட்
ரப்படுவதகவும் அவர் மேலும்
தெரிவித்தர்... இன்னு நாடளுமன்ர்ரத்தில்

ஐக்கியேஸியக் கச்சி வெளிநடுப்பு செய்த
தக எமது செய்தி நிருபர் தெரிவிக்கின்ர்.
இதை அனித்து ஊடகங்களும் கண்டி
த்துள்ளது. நாடல் மன்ர்ம் எதிரரும்
பதினெளாம் தீய்தி குடுமென்ரு சபைநகர்
அறிவித்துள்ள பொதிலும், நாளை
மர்தினம் பார்ளுமன்ர்ம் குடுமென்ரு
சர்வச்சி மாநட்டில் அமிச்சர் குர்நார்.
மாஜனைக்கிய முண்ணி இதை சர்வேஸ்ஸ
முகத்திற்கு அறிவித்துள்ளனர். ... கல்வி
பொது தரதர சாதர்ணதர பரிச்சை நாளை
அரம்பமாகின்றது.... தென்னிந்திய
ரமேஷ்வரத்தில் மெலும் பல அஹ்திகள்
முகமிட்டிருப்பதக தமிழ்நட்டு
செய்திகள் கூர்கின்றது."

புதிதாக ஓர் ஆண் குரல் பின்னணியில்
வந்தது:-

"தெண்ணிந்தியாவினும் இறாமேஸ்
வறம் எண்ணும் ஊறிள், இளங்கை
அகதிகழ் மேளும் மேளும் அதிகறிப்ப
தாகத்தமிழ்நாட்டுச் செய்திகழ்மழுவான
ஆதாரங்களுடன் கூறுகின்றன. இளங்கை
யிலிருந்து மேளும் பள அகதிகழ் வறக்
கூடுமென்றும் எதிர்க் கட்சித் தலைவர்
உறைத்தார்."

வெளியட்டுச் செய்தியில், இலங்கை
நட்டின் கிரிகட்டணி ஒவ்வொரு
முறையும் வெட்ரி அடைவதற்குர்ய
மாட்டுத் திட்ரமொன்றை கொண்டு
வரவிர்ப்பதக வெளிநட்டமிச்சர் இன்னு
குர்யதகவும் கூறப்பட்டது. வெளிநட்டுச்
செய்திகளின் பிறகு நரசிம்மராவி அதே
முறைப்புடன் மறைந்தார்.

தொடர்ந்து ஒரு வணிகாறிவித்தல்:-

"என்ர் கொம்பனிய நான்தானே
காப்பாத்த வேணும்? அதனாலதான் நம்ம
நாட்டில் உள்ள அநேகமான ஆக்களைப்
போல (ஆ-மாடு) நானும் நாக்கு வலி
முகக்கு வலி வந்திட்டா 'பிண்டோஸ்'

சாப்பிடுறன்!” என்று நெஞ்சிலடித்துத் தனக்குத்தானே உரையாடிக் கொண்டே தடுமாறினார் ஒருவர்.

அடுத்ததாக, அறுபதகவைக் கட்டைப் பாட்டி ஒருவர், இருபது அகவையினரின் திருமணப் புனைவுகளோடு ‘கண்ணாவிச் சமையல்’ காட்டத் தொடங்கினார்.

“இன்னக்கி ஒங்களுக்கு, கருவாடு எப்பிடிப் பொரிக்கிறதுன்னு சொல்லித் தரப் போறேன்; கவனமாக் கேட்டுக் கங்க!”

“சமையல் பாக்குறீங்களா?” என்று மனைவியை அழைத்தேன்.

“ஆ...மா!” என்று நீட்டி முழக்கினாள் அவள். “எனக்குக் கருவாடுன்னா என்னாண்டு கூடத் தெரியாதுதானே!...”

“...மீனப் புடிச்சி வெட்டி, உப்புப் போட்டுக் காய வச்சம்னா, அதுதேங் கருவாடு; இது கருவாடு காயவைக்கிற இடத்திலயும் வாங்கலாம்; கடயிலயும் வாங்கலாம். கருவாடு நல்ல : டேஸ்டா இருக்கும்! சொல்லக்குள்ளயே வாய் ஊறுது!... இப்ப நல்லாப் பாத்துக்கங்க... இதுதேங் கருவாடு. இது வந்து, வெங்காயம். இதுவந்து, எண்ணை. கடல எண்ணை. இதுவந்து மொளகாப் பொடி. இதுவந்து எலுமிச்சங்கா. இதுவந்து சுத்தி. இதுவந்து வாணலி. இது மறந்துட்டனே, இது வந்து கரண்டி.....”

விளக்கம் முடிந்து கருவாடு பொரிகையில், அவரை எப்போதும் அரித்துக் கொண்டேயிருக்கும் மச்சினன் நினைவுக்கு வந்து விட்டதைப்போல், ஒரு மச்சான் பாடலை ஊதித் தள்ளினார். அந்தப் பாடலோ, கருவாட்டுக் கலம் நிறைய அவரது உமிழ்நீரை வெளிக் கொணர்ந்து நிறைத்துவிட்டது.

தேர்தலுக்காக ஒருவர் தோன்றி

இளநகை செய்தார். “என்னா ஹத?... இந்த தய்னம் காண்டா முர்கம் கட்டெறும்புல போட்டி உடுவது! பாத் செய்ங்க! நாங்கதான் வரோணும்!...” என்று உமிழ்நீர் கூட்டினார்.

தேர்தல் வேட்டைகள் முடிந்தவுடன், விஷேடம் டீவீயில் காதுல பூ தொடங்கியது. காட்சிகள் வேறு உரையாடலுக் கேற்பத் தோன்றத் தொடங்கின: -

“வெகு விரைவில்... உங்கள் நபர்வண் விஷேடம் டீவீயில் நீங்கள் ஒஹ்வலுடன் எதிர்பார்க்கும் ‘மாவாஞ்சலி’ அல்லது ‘கனவாஞ்சலி!’ போர்த்துக் கொண்டே நடிக்கும் போர்த்துக்கேய நடிக்கும் இட - வலமாய் பார்த்துக் கொண்டே நடிக்கும் பார்த்தம்மாவும் இணைந்த, நடிப்புப் பயிற்சி பெறுகிற உப்பற்ற காவியம்... ‘மாவாஞ்சலி’ குளந்தை எளுத்தாளரின் பதினேளாம் ஆண்டுப் படைப்பூ! மட்டும் விஷேட வில்லன்கள் நகரத்திலிருந்து பாளடைந்த கிராமத்து வீடுகளுக்குப் போய்ச் சதி திட்டம் மட்டும் கொலை குற்றங்களை தீட்டும் பிரம்மம் மாண்ட தய்யாரிப்பூ! கான தய்யாராகுங்கள் - சின்ன வெல்லி திரியியில்!

இரண்டாவது காட்சிக்கான பாடல் தொடங்கியது: -

“கூளங்கள் கூளங்கள் கூளங்கள்ள்ளள் - குப்பை கூளங்கள்!
டகான் டுகாஸ் டகட டுகாஸ்!
பென்னே எனதுப் புதுக் கூளம்
எருதூணை!...”

ஐம்பதடி உயரமான ஓர் எருமைக் கல்லினீம்து ஏன் அதில் ஏறினாள் என்றுநாம் விழிக்க, ஒருத்தி நின்று பாடுகிறாள். ‘தண்டம்’ பாலைக் குடித்தவுடன் எலும்பாவதாகக் காட்டுவார்களே, அப்படிப்பட்ட ஒரு தோற்றம் கையெலும்புகளை நீட்டி நீட்டி அவள்

அறைகூவல் பாடுகிறாள். அந்த எலும்புக் கூடு விழுந்து விட்டால் பிடிக்க வேண்டுமே என்பதைப் போல, இருபது முப்பது ஆண் - பெண் கூடுகள் சூழநின்று நெளிகின்றன.

“வாரநாட்களில் எதிர்பாருங்கள்! சிந்திக்கவே தேவையற்ற நேயர் பெருமக்களுக்காக - கூளங்கள்! மட்டும் காதுலபூ நிகழ்ச்சிக்காக விஷேடமாக இறக்குமதி செய்யப்பட்டது! காணதயாராகுங்கள்!”

“எதிர்பாருங்கள்! வாயால் சிந்திக்கும் மேடை நாடகம்! ‘கனபேருக்காக!’ பெண்கள் கணவருக்காகவே வாழ வேண்டும் என்றும் அப்படி வாழா விட்டால் காவிய நாயகர்கள் அப்பெண்களை தண்டிப்பார்கள் என்றும் காட்டும் இந்தியக் கலாசாரத்தின் ஒரு துளி - கனபேருக்காக!..”

வகைவகையாகப் பெண்கள் கண்ணீர் கொட்டும் பண்பாட்டால் வீடு இழவு வீடாகுமுன், பிற்பொழுதில் வரவிருந்த ஓர் எழினிக் காட்சியின் பாடல் நல்ல வேளையாகக் குறுக்கிட்டது. பாடிக் கொண்டிருந்த இளம் பெண்ணின் கால்களிலிருந்து தலைவரைக்குமாக மூக்கால் நக்கிக் கொண்டிருந்தான் ஒரு புதிய ஆண் நாய் அகன்.

குடித்த தேநீரை குடல் மேலெழுப்பும் என்பது போல் இருந்ததால், வேறும் நிலையங்களுக்குப் போனேன். உருவம் தொலைக்காட்சியில் நாட்டிறைமை விளக்கம் நடந்து கொண்டிருந்தது. சரச சல்லாபம் தொலைக்காட்சியில், பொழுது கொல்லும் இளைஞர் நிகழ்ச்சி வன்னாட்சி செய்து கொண்டிருந்தது. மறுபடியும் விஷேடம் டீவீக்கு வந்த போது-

இந்தியாவிலிருந்து நாடு கடத்தப்

பட்டவீரோ எனும் ஐயம் எழும்படியான ஒரு நரம்புப் பெண், ஆறகவைச் சிறுமியின் உடைக்குள் இறுக்கமாகப் புகுந்திருந்து செயற்கை இளிப்புடன் உரையாடினார்:-

“ஹாய்!... ‘ஹூ போடு!’ இய்யா...! நீங்களும் இத்ல பார்ட்டேக்குப் பண்லாம். ஸோ, கண்டிஷன் நம்பர் வன்:- நீங்க, :டான்ஸே பட்ச்சிர்க்க குடாது! கண்டிஷன் நம்பர் டீ:- பார்ட்டேக்குப் பண்புவுங்க, ரஃப்பான :ட்ரெஸ்ஸஸ் மட்டுமே :ட்ரெஸ் பண்கிட்டு வர்ணும்! ஸோ பண்பு :டான்ஸல, யாரோட :ட்ரெஸ் ஹெவியா கிழிய்தோ :தெயார் யூ ஆர், அவங்களுக்குத்தான் ஃபர்ஸ்ட் பிரைஸ்! அப்பொறாம், கிழியற் மாதிரிக்கு செகண்டு அண்டு தர்டு பிரைஸ்ஸ்! இது நியூ வேவ் :டான்ஸ்! இந்த ப்ரோ:க் ராமுக்கு ‘ஹூ போடு!’ன்னு நேம் பண்ணீர்க்காங்க! ஒங்குக்கு புடுக்குமோ புடுக்காதோ எனக்குத் தெர்யாது, எனக்குன்னா :பர்தம் புடுக்காது! ஐ ஆல்வேய்ஸ் லைக் அண்டு லவ்வு நியூ வேவ் :டான்ஸ்! ஸோ வீ வில் மீட் எவ்றி ஸட்டர்லே நைட்! :பாய்!”

பின்வருகை கூறிய அக்காட்சி முடிவடைந்ததும், அந்தப் பெண்மணிக்குச் சிறிதுமே மிகையற்ற உடலமைப் போடும், வெளிக்கொணரியலாளரீது வன்முறைகள் மேற்கொள்ளப்படுவதை உறுதிப்படுத்தும் தலை, உடைப் புனைவுகளோடும் உளறுவாய்த் தம்பி ஒருவர் வழிந்தார்.

“இவனை உனக்கு நினைவிருக்கிறதா,” என்றது உள்ளுணர்வு.

“ஏனில்லாமல்?” என்று புன்னகைத்தேன் நான். “எங்குநர் இறைவனங்கில் ஒன்றுக்குத் திருவிழா அறிவிப்பாளராக வந்து, ‘இந்தக் கோவிலில் அரிய பல

மூர்த்திரங்கள்... அதாவது முகூர்த்தம் என்றும் சொல்வார்கள்-" என்று நூல் சுற்றியவரை எவ்வாறு மறப்பேன்,"

"..வருகிற வாரம் அதாவது இன்னும் ஏழெட்டு நாட்களுக்குள் - ஒன்லி வன் வீக் - எதிர்வரவுள்ள தேர்தலை அதாவது பொதுத் தேர்தலை முன்னிட்டு - இதைப் பாராளுமன்றத் தேர்தல் என்றும் சொல்வார்கள் - நாங்கள் ஒரு போட்டியை... அதாவது உங்களுக்குப் போட்டி என்றால் என்னவென்று தெரியும் என்று தெரியும் என்று நினைக்கிறேன்! ஏனென்றால் நான் போட்டி என்று சொன்னதை பலர் பார்ட்டி அதாவது விருந்து பார்ட்டி என்று நினைத்துக் கொள்ளக் கூடும். சரி விடயத்துக்கு வரலாம் என்று நினைக்கிறேன்! ஆம்... ஆமாம், அதாவது ஒரு போட்டியை தேர்தல் நடந்து முடிந்த பிறகு அதாவது இரவில் நடத்த - நடாத்த என்றும் சொல்லலாம் - நாங்கள் நேயர்களுக்காக அதாவது உங்களுக்காக நடத்த தீர்மானித்து இருக்கிறோம். அதில் உங்களுக்காக -அதாவது முழுக்க முழுக்க உங்களுக்காகவே மிக, மிக, மிக ஏராளமான பரிசுகள் வெகுமதிகள் - பிரைஸ் - காத்திருக்கிறது. அவைகள் எல்லாமே முற்று முழுக்க உங்களுக்கேதான்..."

"என்னைப் போடு, நான் இனிமையாக உரையாடுவேன்," என்று வானொலி எனக்குக் குறிப்புரைத்ததைப் போல் செயற்பட்டேன்.

"...ஆட்ட்ட்டகாசம்ம்ம்!.. ஆதிர்ர்ரர் டீஈஈஈஈ! குண்ணண்டாஆஆஆட்ட்டம்ம்ம்!... இன்ரு மால்லை தாயாராகுங்கள்ள்ள்!..." என்று அது பேயாய்க் கத்தியதைக் கேட்டு, எங்கே எங்கள் பிள்ளை மறுபடியும் வசைமாலை இடவைத்துவிடுவாளோ என்ற அச்சத்தால்

அதன் வாயைச் சிறியதாக்கினேன்.

"டிங் டாங்!" என்று ஒற்றுமை கூறிய பிறகு, "Nan Valargirewnaa Mommy" என்ற ஆங்கிலப் பாடல் அடுத்த வீட்டுப் பையன்களைக் கெடுப்பதற்கும் தமிழ்த் தோற்றம் பெறுவதற்கும் கண்கள் மூடி வியர்க்கத் தொடங்கியதால், 'அம்மா' வானொலிக்கு மாறினேன். கால்மணிக் கூறாகப் போராடியும் நிலையம் கட்டுக்குள் அடங்க மறுத்தது. அது எப்போதும் அப்படித்தான். தனக்கிருந்த தொண்டையைக் கண்ட கண்ட காட்டுக் கத்தல் களுக்கெல்லாம் விற்றுத் தின்று விட்டு இன்று தனது குரலை வெளிப்படுத்திக் கொள்வதற்குத் தொண்டையில் இடமில்லாமல் ஊமையாகிக் கொண்டிருக்கிறது!

வளர்ந்து கொண்டிருந்த வெறுப்பு அதன் எல்லையைக் கடக்கு முன்பாக, அதன் குரல் அழகையாகக் கேட்கத் தொடங்கியது:-

"....(டர்ர்ரர்) மேலாண் பேர்ளே, ஸோர்ளே... ஆகவே..... (உஷ்ஷ்ஷ்) கன்னியம் மிக்க (ஸ்ஸ்ஸ்..) கணான் களே... அல்லாஹ்வின் ஷஹோதரர்களே! (பர்ர்ர்) முஸ்லிம்கல் என்று... (ஸ்ஸ்ஸ்..) சொல்லப்படக்கூடிய வர்கலாகப்பட்டிருக்கும் (டர்ம்ம்..) முஸ்லிம்கலாகிய நாங்கல்... (ஹர்ர்) உயர்வான (ஹர்ர்) சிரப்பான (நொய்ங்ங்)..... கன்னியமான... (டிஸ்ஸ்) ...ஒரு வலியை (ம்ம்ம்) கொன்ரவர்கலாக... (குஸ்ஸ்ஸ்) இருந்துகொண்டு இருக்குகின்றோம்.... (பஸ்..பஸ்..பஸ்..) நாங்கல் எல்லாம் (ஜர்ர்) அல்லாஹ்வுக்கு நன்டி ஷெல்ல வேண்டும்!..."

"வேற வேலை இருந்தால் போய்ப் பாரடா, வெறுமாண்டீ!" என்று அறையே பிளிறியதால் நிலையத்தை

றாங்கக்கா! ஓங்கட வீட்டிலு?”

“எல்லாரும் நல்ல நல்ல சுகம்! உங்கட நண்பிகள்?”

“ஹிஹிஹி!... ரொம்ப சொகமா இருக்கிறாங்கக்கா!”

“உங்கட நாய்க்குட்டி?”

“ஐயோ அதையேங்கேற்றிங்கக்கா! அது நேத்து ராத்திரி திடீர்னு செத்துப் போய்ச்சக்கா!”

“ஐய்யய்யோ!... அனுதாபங்கள், அளகேசு! இத நீங்கள் காலமயே சொல்லியிருக்கீங்களெண்டா, இன்ரக்கி ஒரு அரைநாள் நிகள்ச்சியா நாயரங்கம் ஒன்றையே வச்சிருப்போமே! ஞ்சரி! பறுவாயில்லை; நாளைக்கே அதை வைக்கிறோம்! ஓக்கேயா?”

“ரொம்ப ரொம்ப நண்டிங்கக்கா! இன்னைக்கி மாதிரி என்னைக்குமே நாஞ்சந்தோஷப் பட்டது கெடையாதுங்கக்கா! அம்புட்டு சந்தோஷம்னா! :டார்ளிங் தமுல் எஃபெம்னா எனக்கு உசுருதாம் போங்க! அஞ்சாறு வருஷமா நான் ஒங்க வாடிக்கையாலனா இருந்தாலும் இன்னைக்கிதான் ஒரு வெசயத்த ஒங்ககிட்ட சொல்லப் போறேன்! ஒரு சின்ன ரேடியோவ வாங்கி அத ஒரு தொப்பியில வச்சி தச்சி ஏந்தலையே கட்டி வச்சிருக்கிறேன், அண்ணா! யாரும் பாத்தாங்கன்னா தொப்பி போட்ட மாதிரித்தான் இருக்கும்! தொறந்தா நம்ம :டார்லிங் எஃபெம்தான்! அக்கா! அட்டாடா, என்ன அலகா பாட்டுப் போடுறீங்க! அந்த மத்த அக்கா சேதி வாசிக்கிறதும் மத்த அண்ணா வெல யாட்டு சேதி வாசிக்கிறதும் - ஆஹாஹா! என்னா சுறுசுறுப்பு போங்க! ஒலகத்துல யாருமே இம்புட்டு அலகா தமுல் சேதிய இங்கிலீஸ்ல வாசிச்சது இல்ல! எனக்

குன்னா ஒண்ணும் வெளங்காது தான்; ஏன்னா நான் இங்கிலீஸ்ல படிக்கல வீங்களே! வெளங்காட்டிப் போனாலும் சேதி கேட்ட திருப்தி இருக்குதுங்களே, அது பத்தாதா! வெலயாட்டு சேதின்னா சூப்பரோ சூப்பரு போங்க! வெலயாடுற வங்க கூட இம்புட்டுக் கஷ்டப்பட மாட்டாங்க! இன்னொண்ணுஞ் சொல்ல ணும், அக்கா! யாலப்பாணத்தில இம்புட்டு சண்ட நடந்துங்கூட அங்கவுல்ல வங்கலகூட சந்தோசமா பாட்டு கேக்க வச்சிருக்கிறீங்களே, நீங்க கில்லாடிதாம் போங்க! அப்பொறம் ஏலெட்டுவயசுப் புல்லங்கல் கிட்ட கூட எவ்வளவு பெரிய சேதியெல்லாங் கதைக்கிறீங்க! ஒங்க தெறமய சொலறதுக்கு மிச்சமா ஒண்ணும் வேணாம், லெச்சக்கணக்கா செலவலிச்சி, ஆயிரக்கணக்கானவுங்க அரும் பாடு பட்டு ஒலச்சி, தியாகம் பண்ணி வலத்தெடுத்ததுன்னு சொல்றாங்கலே, இந்த அம்மா வானொலி, அவுலயே நம்ப லெவலுக்கு ஏறங்கி வரப் பண்ணிப் புட்டிங்கலே, அப்பறம் என்னாங்கக்கா, அண்ணா!..!

“ரொம்ப ரொம்ப சந்தோஷம், அளகேசு! இப்ப நிகழ்ச்சிக்கு வருவோமே! :டயானாவா? :பூலான் தேவியா?”

“ஐயையோ அவங்கலப்பத்தி எனக் கொரு மண்ணுந் தெரியாதுங்கண்ணேன்! எனக்கு முக்கியமா ஒரு பாட்ட மட்டும் போடுங்க!”

“ஞ்சரி, அளகேசு! நீங்க யாருக்காக இந்த பாடலை கேக்க போறீங்க அல்கோசு? அட்டா! வாய் தவறிட்டுது அளகேசு! கோபிச்சக் கொள்ளாதீங்க!”

“அதுக்கென்னாங்க!... இந்த பாட்டோட எலுத்துகல எலுதினவருக்கும் மற்றும் வரிகல எலுதின வருக்கும் சரி, பெல பாத்த வருக்கும் மற்றும் மொத

GOSSIP RADIO

மொத வாசிச்சி பாத்தவருக்கும் அப்பறம் இச அமச்சவருக்கும் மற்றும் நடிச்சவருக்கும் மற்றும் பாடுவவருக்கும் :டைரக்டுறுக்கும் அப்பறம்... இந்த பாட்ட இதுக்கு முந்தி கேட்டவங்களுக்கும் ஒங்க ரெண்டு பேருக்கும் மற்றும் எல்லாத்துக்குமா கேக்கிறேன்!”

“பாடல் என்னவென்று நீங்கள் சொல்ல வில்லையே!”

“பாத்தீங்களா!... எங்க பதிமூனாவது புல்லை யோட பொறந்த நாலு இன்னைக் கிதான் வந்திருக்குது. இதுனால், ஒரே ஒரு ஊருல ஒரே ஒரு ராஜா’ங்கிற பாட்டப் போடுங்க!”

”அய்யயய்யய்யய்யய்யய்யோஓஓஓ!..... ரொம்ப கவலையாய் இருக்கிறதே, அளகேசு! அதாவது இந்த பாடல்... எங்கள் கைவசம் இல்லையே! சரி.... பரவாயில்லை; அதையும் விட சுபர் பட சுபர் பாடல் ஒன்று இருக்கிறது!” அதை ரொம்ப சுபராகத் தருகிறோம்!”

“சாரப் பாம்புக்கும் கீர்ப்பூச்சிக்கும் கண்ணாலம்!...”

வானொலியை அடித்து மூடிவிட்டு அழுதேன். குலுங்கிக் குலுங்கி அழுதேன். இதற்கு முன்னர் உண்டாகியிராத துன்ப நோயால் ஆட்கொள்ளப்பட்டவனைப் போல் அழுதேன். ‘செத்துப் போய் விடலாமா’ எனும் முரண் தூண்டுதலோடு அழுதேன்.

அப்போதே வேறுமோர் அழுகை கேட்டு நிமிர்ந்தேன். எவருமே எனக்கு முன்பாய் இலர். மனைவி அடுபலத்தில்; குழந்தை உறக்கத்தில்.

“நான்தான்” என்றது தொலைக் காட்சிப் பெட்டி. “நீ தமிழ் வளர்க்கப் பிறந்தவன். தமிழால் பேரன்புடன் வளர்க்கப்படுபவன். மனிதன் போராடி வெல்ல

வேண்டுமே தவிர, இறந்துபோக நினைக்கலாமா? கூடாது. ஆனால் நான் செத்துப் போகலாம்!”

என் கண்களின் முன்பாகவே தொலைக் காட்சிப் பெட்டி கரைந்து புகையாகியது!

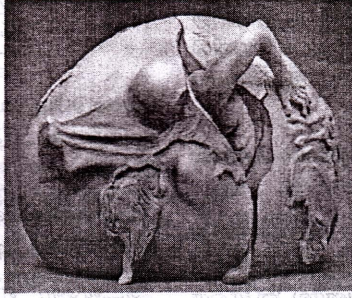
“கடவுளே!” என்று தலையில் கைவைத்தாள் அப்போதுதான் வீட்டுக்குள் வந்த தங்கை, “அநியாயம் அண்ணே... இனிமேப்பட்டு அண்ணிக்கு டீவியும் பாக்கேலாமப் போயிறிச்சே! எம்புட்டு நாடகம் இருக்கு! டீவிக்குப் பதிலா இந்தக் காட்டுக் களுத ரேடியோ தொலைஞ்சி போயிருந்தா என்னவாம்!”

“இனிமேப்பட்டு அஞ்சிக்கி ஜீவீயும் பாக்கேஜாம போய்றிச்சே!...” என்று எரிந்து விழுந்தேன் நான். “வீடான வீடல்ல இனிமேலயாவது அழுகையும் ஒப்பாரியும் இல்லாம இருக்கட்டும்!”

“நான் ஏன் தற்கொலை செய்து கொள்ள வேண்டும்?” என்றது வானொலிப் பெட்டி. “தொலைக் காட்சியாள் அறிவில் இளையவள்; முன்பின் எண்ணிப் பாராமல் தற்கொலை செய்து கொண்டாள்! மூத்தவள் நானும் அறிவற்றுப் போக வேண்டுமா? அப்பனே, எழுத்தாளா! அழாதே! தமிழின் இனிமைக்குக் கேடுவராமல் தமிழில் உரையாடுபவர்கள் இன்னும் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள்.

“தமிழருக்காக ஒரு போராட்டம் வர முடியும் என்றால் தமிழ் பேசுவதாகச் சொல்வோரிடமிருந்து தமிழைப் புது காக்க ஒரு போராட்டம் வராமலா போய்விடும்?”

முட்டைக்கரு

நாம்
முட்டைக்குள் கருவானவர்கள்

இருந்தாலும்
இருவேறு நிறமானவர்கள்

நம்மை
வேகவைத்து
பிரிப்பது சுலபம்

ஈரம் தான்
நம் இணைப்பின் பலம்

நாம் ஒரு கூட்டுக்
கிளியானவர்கள்

நமக்கான
மாலைகளும்
கிரீடங்களும்
உரிமைகளும்
முட்டைக்கானவை

மஞ்சள் வெள்ளைக்கு
மட்டுமானவையல்ல...

ஓட்டுக்குப்பக்கத்தில்
உட்கார்ந்திருப்பதால்
வெள்ளையும்

கருவை தன்னுள்
சுமந்திருப்பதால்
மஞ்சளும்
பெருமை பேச முடியாது

நாம் கலந்திருக்கும்
கருவானவர்கள்
யாரும்
அவித்தால்தான் நம்
அமைவிடம் தெரியும்

நாம் முட்டைக்குள்
இருக்கையில்தான்
பாதுகாப்பானவர்கள்

முட்டை உடைந்தால்
கழுக்குக் கண்களுக்கு
இரையானவர்கள்

நமது பொறுமைதான்
முட்டையின் பெருமை

நாம் முட்டி மோதினால்
பாவம்

கூழ் முட்டையென்று
முட்டையைத்தான்
திட்டுவார்கள்.

காத்தநகர் முகைதீன் சாலி

காட்டின் பிணம்

ஃபஹீமா ஜஹான்

ஒளிந்தும் தெரிந்தும்
அந்த ஆரண்யமெங்கும்
அதற்கென்றொரு வழியமைத்துத்
தன்பாட்டில் திரிந்தது மான்குட்டி

விட்டு நகரக்கூடிய கருணையெதனையும்
காவி வந்தவனல்ல, தீர்க்கமான முடிவோடு
வனம் புகுந்த வேட்டைக்காரன்
அதனைத் துரத்தலானான்
கொடும் பசியை
சிறு குட்டி தீர்க்காதெனத் தெரிந்தும்

அபயம் தேடும் வழிகளினூடே
கணத்துக்கொரு திசையில் ஓடிக்
களைத்த மான்குட்டி
சற்றே ஓய்ந்து தண்ணீருந்தியது,
மரணத்தின் காலடித்தடங்கள் படிந்த
நீர்ச் சுனையொன்றில்

தரித்து நின்ற அதனையே
குறிபார்த்தான் வேட்டைக்காரன்
அன்பை உதாசீனம் செய்த கூரம்பு கொண்டு

தப்பித்திட முடியா விதியொன்றின்
கொடும் வலியைத்
தன் உடலில் சகித்தவாறு
கண்முடிக்கொண்டது மான்குட்டி
எந்த ஓசையுமின்றி எதிர்ப்புமின்றி

வேட்டைக்காரனின் பாதத்தடியில்
மௌனமாகப் பார்த்திருந்தது
மாபெரும் காடு தன் பிணத்தைக் கிடத்தி.

2010.09.10

சிறுவர் இலக்கியம் எமது மக்களின் பாரம்பரியக் கலைச் சொத்து எனலாம். ஊவாக் கதைகள், பாப்பாப் பாட்டு, நொடிகள்... எனப் பல வகையறாக்கள் சிறுவர் இலக்கியமாக இடம்பெற்று வந்துள்ளன. சிறுவர் இலக்கியத்தின் இக்கூறுகளை எமது தாய்மாரின் அல்லது பாட்டிமாரின் குழந்தை வளர்ப்பு மரபினூடாகத் தளைத்த உப கலாசாரமாகக் கொள்ள முடியும்.

சிறுவர் பராயம் (Childhood) சமூகவியலில் தனிக் கோட்பாடாகக் கருதப்படும் நிலையில், இதனை வலுப்படுத்துவதற்கான ஊடகமாகச் சிறுவர் இலக்கியம் காணப்படுகிறது.

சிறுவர் இலக்கியம், இன்று இலக்கியத்தின் முக்கிய கூறாகப் பரிணமித்திருக்கிறது. நாட்டார் இலக்கியத்தின் தத்துப்பிள்ளையான சிறுவர் இலக்கியம், சமூகவியலாளர்களும் படைப்பாளிகளும் விமர்சகர்களும் கவனத்துக்குரிய முக்கிய படைப்பிலக்கியத்துறையாக உருவெடுத்துள்ளது.

சிறுவர் இலக்கியத்தில் சிறுவர் கதைகளுக்குத் தனியான இடமுண்டு. "ஒரே ஒரு ஊரிலே ஒரே ஒரு இராசா இருந்தாராம். அந்த இராசாவுக்கு..." என்றவாறாகப் பாரம்பரியமான கதை கூறல் இருக்கும். பல தரப்பட்ட மனச் சித்திரங்கள், புனைவுகள், நடைமுறைச் சாத்தியமற்ற கற்பிதங்கள் இக்கதைகள் வழியாக இளம் பராய உள்ளங்களில்

விதைக்கப்படும் மரபே சிறுவர் இலக்கியமாக வளர்ந்து வந்துள்ளது.

மரபார்ந்த சிறுவர் கதையாடல்களில் வெளிப்படும் எதிர்பார்ப்புகள், உளவியல் சார்ந்த அனுகூலங்கள் மிகச் சாதாரணமானவையாக இருந்துள்ளமை கண்கூடு. சிறுவர் கதையாடல்களின் ஆரம்ப நிலை வெளிப்பாடுகள் - பிள்ளையுடன் பொழுது போக்குதல், அழகையின் போது ஆற்றுப்படுத்துதல், அவசியம் நேருகின்ற போது அச்ச மூட்டல்... போன்ற குறுகிய எதிர்பார்ப்புகளைத் தவிர, எவ்வித பயனுறுதிமிக்க குறிக்கோள்களும் அற்றவையாகக் காணப்பட்டன.

தாய் - சேய் உறவும் குணாம்சங்களும் குழலும் அறிவு மட்டமும் இந்த அம்சங்களில் செல்வாக்குச் செலுத்திய பிரதான காரணிகளாக உள்ளன.

அத்துடன், அடுத்த கட்டமாக, எமது பாலர் கல்விமுறையினூடாகப் பயன்பாட்டு வழக்கில் இருந்த பஞ்ச தந்திரக் கதைகள் - தனது காரியத்தில் வெல்வதற்கு எப்பேர்ப்பட்ட பாவத்தையும் அல்லது தந்திரோபாயத்தையும் கைக்கொள்ள முடியுமென்ற தர்மமற்ற நீதிகளை அவை கற்பித்தன. மஹதனமுத்தா கதைகளும் குறிக்கோளற்ற சிறுவர் கதையாடல்களுக்குப் பிறிதொரு உதாரணமாகக் கொள்ள முடியும்.

சிறுவர் இலக்கியமாக நாம் கொண்டாடும் வகையறாக்கள், நமது சிறுவர்களின்

சிறுவர் உளவியலுக்கடாக

சிறுவர் இலக்கியம்

- ஓர் அவதானக் குறிப்பு

அறிவு, திறன், மனப்பாங்கு என்பன வற்றைக் கருத்தில் கொள்ளவில்லை என்பது நமது சமூகவியலாளர்களின் அக்கறைக்குரிய விடயமாக மாறியிருக்கிறது. நமது பாரம்பரிய சிறுவர் இலக்கியம் ஒழுங்கமைக்கப்பட வேண்டும் - அவற்றைக் கோட்பாட்டுத் தன்மையுடன் அணுக வேண்டும் என்ற கருத்து தற்போது மேலெழுந்து வருகிறது.

சிறுவர் இலக்கியம் அறிவுக்குதவாத வாய்வழி இலக்கியம் என்ற நிலையிலிருந்து விடுபட்டு, வளர்ந்தோர் இலக்கியங்களைப் போல - அதைவிடவும் கச்சிதமான திட்டமிடலோடும் உளவியல் தொழில் நுட்பத்தோடும் புணையப் பட வேண்டிய படைப்பிலக்கியத் துறை என்ற சிந்தனை, சிறுவர் இலக்கியப் படைப்பாளர்களின் முதற்தர நிபந்தனையாகி விடுகிறது.

சிறுவர் மனவுலகம், வாஸ்கொட்காமா போன்றவர்களால் கூடக் கண்டறிய முடியாத ஆழத்தைக் கொண்டது என்ற உணர்வும் தெளிவும் நமக்கு அவசியம். துரதிர்ஷ்டவசமாக இன்றைய நமது கல்வி முறைமை, சிறுவரது ஆளுமை விருத்தி, ஆன்மீக ஒழுக்கம் என்பவற்றை எவ்வளவு தூரம் கவனத்திற் கொண்டு பாட நூல்களில் படைப்புகளைத் தேர்வு செய்கிறது என்பது கேள்விக்குரியதாகும்.

சிறுவர்களது மனவுலகத்தைப் போலவே அவர்களது மொழியும் அலாதியானது; அற்புதமானது. சிறந்த தொரு சிறுவர் இலக்கியம் முதலில் கருப்

பொருளால் வெற்றி பெற்றதாக இருக்க வேண்டும். கருவே படைப்பின் திருவுக்கு மூலாதாரமாகும். அடுத்து, அவர்களது வயது, அறிவு, அனுபவம் என்பவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு, உளவியல் பிரக்ஞையுடன் சிறுவர் இலக்கியம் படைப்பாக்கம் பெற வேண்டும். சிறுவர் உளவியலைத் துணையாகக் கொண்டு, சிறுவர் மொழியைக் கையாளத் தெரிந்த ஒரு படைப்பாளியையே உன்னதமான சிறுவர் இலக்கியங்களைப் படைக்கும் தார்மீகத்தையும் தகுதியும் கொண்டவராகக் கருத முடியும்.

● சிறுவர் இலக்கியங்களின் முக்கிய அம்சம்தான், அவை உன்னதமான - ஆனால் நுணுக்கமான குறிக்கோளைக்

ஏ.ஜி.எம்.ஸ்தக்கா

கொண்டிருத்தல் வேண்டும் என்பது. சிறுவருக்கான கதையொன்றைப் படைக்கின்ற போது, அது மனித நேயம் - சகோதரத்துவம் - சமாதானம் - சமயோசிதம் - வீரம் - சூழ்நிலைக்கேற்ப செயற்படுந்தன்மை - (சிறுவர்) உரிமை தொடர்பான தெளிவு போன்ற திறன்களை மேம்படுத்துவதில் கவனக் குவிப்புச் செய்திருத்தல் அவசியம்.

● சிறுவர் இலக்கியத்துக்கான கரு, களம், உள்ளடக்கம், பாத்திரங்கள், அவற்றின் பண்புகள் என்பன நடைமுறைச் சாத்தியமானதாக இருத்தல் சிறுவர் இலக்கியத்தின் முக்கிய நிபந்தனையாகக் கொள்ள முடியும். இது நவீன சிறுவர் உளவியலாளர்களின் கருத்தாக இருக்கிறது.

● சிறுவர் படைப்புகளுக்கான மொழி நடை இலகுவானதாகவும் எளிமையானதாகவும் சுருக்கமானதாகவும் கற்பனைகளைத் தூண்டக் கூடிய புதிய சொற்பிரயோகங்களைக் கையாளக் கூடியதாகவும் அமைந்திருத்தல் இதன் பிறிதொரு முக்கிய அம்சமாகும்.

● சிறுவர்களை நவீன உலகத்தின் யதார்த்தங்களையும் சவால்களையும் புரிந்து, அவற்றுடன் தொடர்பு படுத்துவதற்கான மறைமுக நிகழ்ச்சி நிரலையும் (Hidden Ajenda) கொண்டிருத்தல் சிறுவர் இலக்கியத்தின் நிலையான குறிக்கோளாக அமைந்து விடுகிறது.

எனவே, இவ்விடயங்களைக் கருத்திற் கொண்டு மிக நுண்ணிய செய்நேரத்தியுடன் படைக்கப்படும் சிறுவர் இலக்கியங்கள், சிறுவர்களது ஆற்றல்களையும் அறிவுத் தேவைகளையும் வாசிப்புக் கலாசாரத்தையும் கட்டியெழுப்புவதில் முக்கிய பங்காற்றும் என நம்பலாம்.

உங்களுக்குப் பிடித்த புத்தகம்

பிடித்த உணவு, பிடித்த சினிமாப் படம். பிடித்த நபகர் என்பதைப் போல வாழ்வில் பல பிடித்த அம்சங்கள் எல்லோருக்கும் உண்டு. அதற்கான காரணத்தையும் வினாவாரியாகச் சொல்வதற்கு எழுத்தாளராகவோ பேச்சாளராகவோ இருக்க வேண்டியதில்லை. எல்லோராலும் சொல்ல முடிகிறது.

இது போல ஒவ்வொருவருக்கும் பிடித்த நூல்கள் உள்ளன. சிலருக்குச் சில நூல்கள். சிலருக்குப் பல நூல்கள். இன்னும் சிலருக்கு அது ஒரே யொரு நூலாகவும் இருக்கும். எத்தனை நூல்களைப் பிடித்த நூல்களாகக் கொண்டவர்களுக்கும் அவற்றுள் மிகவும் பிடித்தமான ஒன்று இருக்கும்.

அந்த நூல் ஏன் உங்களுக்குப் பிடித்திருக்கிறது என்பதை நீங்கள் எழுதினால் நாம் அதை மகிழ்வுடன் ஏற்றுப் பிரசுரிக்கக் காத்திருக்கிறோம். நீங்கள் அந்நூலில் அடைந்த இன்பத்தையும் பெற்ற பலனையும் மற்றவர்களும் அடைவது சிறப்பு அல்லவா? எனவே அதை "யாத்ரா" வில் பகிர்ந்து கொள்ளுங்கள்.

ஒரு படைப்பாளி தனது நண்பரிடம் தனது நூலைக் கொடுத்து எழுதிப் பெறும் குறிப்பை விட எதிர்பாராத ஒருவரிடம் பெறும் குறிப்பை மிகவும் விரும்புவார். ஏனெனில் அதில் எந்த வித நட்பார்ந்த உள்ளோட்டமும் இருக்காது. ஒரு நேர்மையான பார்வையாக அது இருக்கும். தவிர, படைப்பாளி சிந்திக்காத கோணத்தில் பார்க்கப்பட்டுப் படிக்கப்படும் சாத்தியமும் இருக்கிறது.

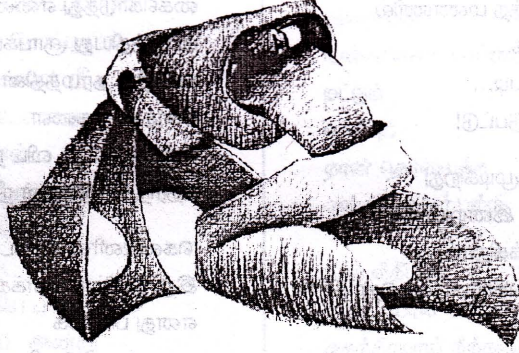
நீங்கள் எழுதும் குறிப்பு 12 புள்ளி எழுத்தில் ஏ 4 தாளில் இரண்டு பக்கங்களுக்கு மேற்படாதிருக்கட்டும். நூலின் முகப்பையும் ஸ்கேன் செய்யுமின்னஞ்சலில் இணைத்து விடுங்கள்.

எழுதாங்கள். அந்த நூல் புதியதாகவோ பழையதாகவோ இருக்கட்டும். அந்த நூலைப் பற்றிய உங்கள் பார்வையே முக்கியமானது!

- ஆசிரியர்

போலிக் கோலம் பூண்டு...

கிண்ணியா ஏ.எம்.எம். அலி

மேனிலை கண்ட மானுட மாயினும்
மேதினி இன்றைக்கு - மனு
நீதிகள் (கு)மறையும் நிலமென ஆவதால்
நெஞ்சங் கொதிக்கிறதே

மனிதன் எனப்படும் மகுடத்திற் கேற்ற
தகுதியே இல்லாது - தம்
மனசுங் கெட்டுத் திணிசுங் கெட்டு
மனிதனே அல்லாது

வாழும் மாந்தர் மத்தியில் மனிதத்
தன்மை செத்ததுவே - உல
கோடு ஒத்து ஒழுகும் அறிவு
முழுதும் அற்றதுவே

ஊத்தைத் தனங்கள் உலகெங் கணுமே
ஊறிப் போனதனால் - எங்கு
பார்த்தா லும்பா தகங்கள் மலிந்த
புமி யானதனால்

இன்றைக் கிந்த மானிட ஜாதிக்
கிடையே வெறியாட்டம் - முழு
மானிட நீதியும் மாறி விட்டதே
கேள்விக் குறியாட்டம்

மாநிலம் இதனால் 'மனிதம்' மறைந்து
போகும் இடமாச்சே - இன்று
மனிதம் இங்ஙனம் மறைந்து
போவதால் நீதி முடமாச்சே

சீலம் அழிந்த செகமாய் மாறிக்
கொண்டது குவலயமே - போலிக்
கோலம் பூண்டு மாயை மயக்கில்
நின்றது மானிடமே!

பரிமிளா

கிடைத்தாய் நீ எனக்கு
வெள்ளமுள்ளி வாய்க்கால்
குருதி உறைந்த மண்ணில்
நிர்வாணமாக...
அண்ணாந்தபடி...
துப்பாக்கிச் சூடுபட்டு!

இனங்காண முடிகிறது
அன்று போல இன்றும் நீ
வடிவாக இருக்கிறாய்
எனக்கு அலங்காரமாய்த் தெரிகிறாய்
என்றாலும்
உலகிற்குக் கறுப்பாக...

எனக்குத்தான் உன் இதயத்தை
இனங்காண முடிந்தது
இனங்காண முடியாது போனதோ
உலகிற்கு

மாணவர் தலைவரென
'பெட்ஜ்' குத்திய போது
கைகொடுத்து எனை நீ
வாழ்த்தியது ஞாபகம்!
பெளத்த தர்மத்தின்
போதனைகளை
எங்களையும் விட நன்றாக
தெரிந்திருந்தவள் நீ

'கென்டீனில் வடைவாங்கி
இரு துண்டுகளாக்கி
எனது பங்கை
எவருக்கும் தெரியாமல்
மறைத்து வைத்து
கையில் கொடுப்பாய்
ஞாபகமிருக்கிறது...

நீ எனக்குப் பரிசாக வழங்கிய
ரோஜாக்கள் பூத்த கைக்குட்டை
இன்னும் இருக்கிறது..
எனது 'ட்ரங்க்' பெட்டிக்குள்
மணம் வீசியவாறு...

இல்லங்களுக்கிடையிலான
விளையாட்டுப் போட்டியில்
சிறந்த வீராங்கனை நீ...
ஆங்கிலமோ உனக்கு
நீரோட்டம் போல்
சிங்களமோ உனக்கு
தேரோட்டம் போல்
என்றாலும் சரி...
தமிழ் என்றாகிய பாவத்தால்
விரட்டப்பட்டாய் அன்று
83 பெளர்ணமி
தீப்பிடித்த போது....

கிடைத்தாய் நீ எனக்கு
வெள்ளமுள்ளி வாய்க்கால்
குருதி உறைந்த மண்ணில்
அண்ணாந்தபடி..
துப்பாக்கிச் சூடு பட்டு!

●
சிங்கள மூலம்:

ஐயந்த க.ஜோதியரத்தன

●
தமிழில்:

இப்பனு அஸுமத

என் கனவுகள் பற்றி

●
எஸ். மதி

என்
அறையன்
யன்னலேர வேப்பமரக் கரற்றுக்கு
மட்டும்
தெரியும்
நான் தெரலைத்த
என் கனவுகள் பற்றி

பரல் வீதயல்
ந்லவு பேரல நானும்
சுதந்த்ரமாய் நீத்துவதாய்
சீல சமயம்
நான் கனவுகள் கண்டதுண்டு

பல சமயம்
அத்தக் கடற்கரையல்
பரையபர பறக்கும்
ஒற்றைப் பறவை பேரல
நானும் சுதந்த்ரமாய்ப் பறப்பதாய்
என் கனவுகள் வந்ததுண்டு

இப்பேரது
என் கனவுகளின்
சீறகுகள் உடைக்கப்பட்ட
கனவுகளும் உடமையாய்
அடிக்ன்றன -தன்
சீறகுகளை
உடைத்தது யார் என
எனைக் கேட்டு

சிறுகதை

வெள்ளைப் பாம்பு

ஏதோ ஒன்று வித்தியாசமாக நடந்தி ருப்பதாகப் பட்டது எனக்கு.

காரியாலயத்திலிருந்து திரும்பிப் படலையைத் திறந்து வீட்டுக்குள் நுழைந்தும் கூட வரவேற்பதற்கு யாரும் முன்வரவில்லை. வழமையாகப் பிற்பகலில் நான் படலையைத் திறக்கும் சத்தம் கேட்ட உடனேயே முகத்தில் புன்னகையுடன் என் மனைவி கீதா என்னை வரவேற்க முன்னால் வந்து விடுவாள். வீட்டில் இருந்தார்களாயின் வீட்டுக்குள் நுழைந்ததும் பிள்ளைகள் வந்து எனது காரியாலயப் பையை என்னிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்டு எனது பாரத்தைக் குறைத்து விடுவார்கள். உண்மையில் அதை அவர்கள் என்னிடமிருந்து எடுப்பது, நான் ஏதாவது தின்பண்டம் கொண்டு வந்திருப்பேன் என்ற எதிர்பார்ப்பில்ல்தான்.

இன்று நான் ஒரு புதிய நபரைப்போல் நடத்தப்பட்டேன். ஒரு கணத்தில் அதற்கான காரணத்தையும் தெரிந்து கொண்டேன். நீண்ட டிஸம்பர் பாடசாலை விடுமுறைக்குப் பிறகு சந்தித்துக் கொள்ளும் நண்பியிடம் கதைப்பதைப் போல மிக அந்நியோன்னியமாக மாலினி, கீதாவுடன் கதைத்துக் கொண்டிருந்தாள். எனது

கண்களையே என்னால் நம்ப முடியவில்லை. மாலினி... ஏன் இங்கே வந்திருக்கிறாள்...?

“..... உபாலி ஐயாவும் வீட்டுக்கு வந்து விட்டார்..... லேட்டாகிட்டுதா கீதா... அப்ப நான் புறப்படப் போறன்...” என்று சொன்ன மாலினி என்னைப் பார்த்து ஒரு நேசப் புன்னகையை வீசிய படி நளிமமாக நடந்து தனது வீட்டை நோக்கிப் புறப்பட்டாள்.

எனது ஆச்சரியத்தை வலிந்து மறைத்துக் கொண்டு மனைவியிடம் கேட்டேன்: -

“கீதா... என்ன இது?”

“உங்களுக்குத் தெரியாதப்பா. இன்றைக்கு ஓர் அதிசயம் நடந்திச்சு. நாங்க ஒரு வெள்ளைப் பாம்பை றோட்டுல கண்டோமா.. கொஞ்சங் கேளுங்களன். தம்பி காலையில் கொஞ்சம் கறிவேப்பிலை பிய்க்கப் போனான்.. அவன் தான் அந்தப் பாம்பை முதல்ல கண்டான்... பிறகு நான் போய்ப் பார்த்தேன்... அழ...கா... அழ...கு! அப்படி ஒரு அழகப்பா அது... வெள்ளைப் படத்துடன் அந்த நாகம் இவ்வளோ..... பெரிசி...”

ஆங்கிலத்தில்: **ஐயந்த ரட்ணாயக்க**

தமிழில்: **அஷ்ரஃப் சிறாப்தீன்**

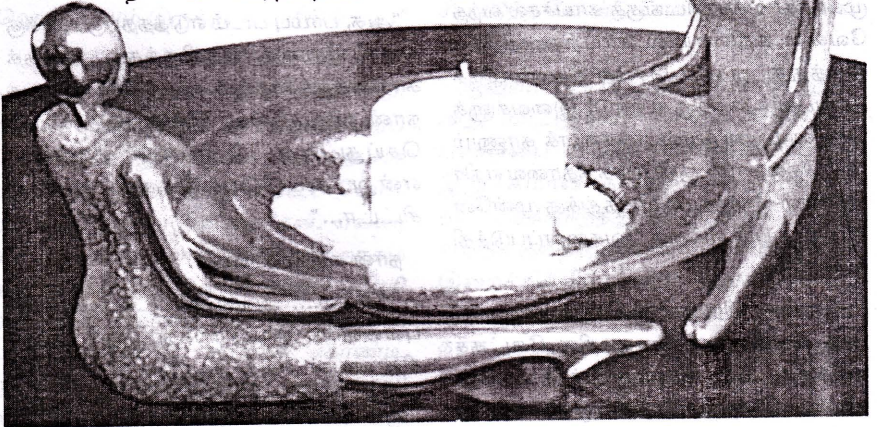
அந்த வெள்ளைப் பாம்பின் நீளத்தை எனக்குத் தெரிவிக்க அவள் மேற்கொண்ட உற்சாக எத்தனத்தில் கையில் வைத்திருந்த மூக்குக் கண்ணாடியை நழுவ விட்டாள். வெள்ளைப் பாம்பைக் கண்டதன் முதல் விளைவாக மூக்குக் கண்ணாடி விழுந்து நொருங்கியது.

“அந்தப் பொம்புள இங்க வந்தது என்னத்துக்கு?” - எனக்குத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

எங்களது குடும்பத்துக்கும் மாலினியின் குடும்பத்துக்குமிடையில் கடந்த சில ஆண்டுகளாக அவ்வளவு நல்லுறவு கிடையாது. கடந்த காலங்களில் நடந்த சச்சரவுகள் காரணமாக அவர்களுடன் நாங்கள் எந்தத் தொடர்பையும் வைத்துக் கொள்ளவில்லை. பெயர் ஊர் தெரியாத ஒரு நாட்டுப்புறப் பாடசாலையில் படித்த மாலினி, கடந்த காலத்தில் இடம் பெற்ற தர்க்கங்களின் போது, விசாகா வித்தியாலயத்தில் படித்த கீதாவைப் பார்த்து “வேசை” என்று அழைக்குமளவு துணிச்சலான வளாயிருந்தாள். ஒரு நாள் மாலினியின் கணவன் சுகத்தின் வாயிலிருந்து கொட்டிய இழிவான வார்த்தைகள் என்னை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கிற்று. அவ்வாறான நிலையில் வார்த்தை வராமல்

எனக்குத் திணறல் ஏற்பட்டு விடும். அவ்வார்த்தை களை என்னால் மீண்டும் சொல்ல முடியாது. வீட்டுக்குள் நுழைந்த போது கண்ணீர் வடிந்து காய்ந்த கன்னங்களுடன் வழமைக்கு மாறான கீதாவைத் தான் என்னால் காணமுடிந்தது. அந்த நிலையிலிருந்து அவளை வழமைக்குக் கொண்டு வருவது இலகுவான ஒரு விடயமாக இருக்கவில்லை.

அதற்குப் பிறகு கடந்த சில வருடங்களாக எமது இரண்டு குடும்பங்களும் ஒருவருக்கு எதிராக ஒருவர் எவ்வளவுக்கு முடியுமோ அவ்வளவுக்குத் தந்திரத்துடன் தொந்தரவு கொடுத்து வந்தோம். நாங்கள் பணம் செலுத்தி நடட்ட மின்கம்பத்திலிருந்து அவர்கள் மின்சாரம் பெறுவதைத் தடுத்தோம். மின்வயர்கள் எங்களது காணிக்கு மேலால் செல்வது அதற்கு வசதியாய்ப் போயிற்று. இதனால் இரவில் அவர்கள் குப்பி விளக்கோடு மாரடித்தார்கள். அதுமட்டுமன்றி எமது தோட்டத்துக் குப்பைகளைக் கூட்டி அவர்களது வீட்டுக்கு முன்னால் வைத்து எரித்துச் சரியாகப் புகை அவர்களது வீட்டுக்குள் செல்லுமாறு

செய்தோம். எமது வீட்டு நாய் கழுவிய நீர் மற்றும் அதன் கழிவுகளை ஒரு சவள் கொண்டு அள்ளி அவர் களது வளவுக்குள் எறிந்து வந்தோம்.

அவர்களும் வெகு சாதுரியமாக எமது முயற்சிகளை முறியடித்து வந்தனர். எமது இரண்டு வீடுகளுக்கும் இடைப்பட்ட வீதியைத் தாரிடுவதற்கு பிரதேச சபைக்கு அவர்கள் அனுமதி வழங்கவில்லை. கழிவு நீர் வழிந்தோடுவதற்கான கான் வெட்டுவதற்கு அவர்களது காணிக் குள் ஓர் அடி நிலம் தேவைப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள் அனுமதி மறுத்து விட்டனர். எனவே இரண்டு வீடுகளுக்கும் இடையிலான பாதை தாரிடப்படாமல் எந்தவித முன்னேற்றமுமின்றிச் சரித்திர காலப் பெருமை கொண்ட இடம் போல இருந்தது. இதனால் மழைக் காலத்தில் இப்பாதை சேறும் சகதியுமாகக் காட்சியளித்தது. சுகவீனமுற்ற யாரையாவது வைத்திய சாலைக்குக் கொண்டு செல்ல வேண்டியேற் பட்டால் பழங்கால முறையைத்தான் பின்பற்ற வேண்டியிருந்தது. அதாவது நோயாளியைக் கதிரையில் இருத்தி வலுவான நான்கு நபர்கள் தூக்கிச் சென்று வாகனத்தில் ஏற்ற வேண்டியிருந்தது. சில வருடங்களுக்கு முன் கீதாவுக்கு டெங்குக் காய்ச்சல் வந்த வேளை கதிரையில் சாய்ந்து படுக்க வைத்துத் தூக்கிச் சென்ற சிரமம் மிக்க அனுபவம் எனக்கு உண்டு. இவைகளுக்கெல்லாம் அப்பால் எங்களைக் காணும் போதெல்லாம் - குறிப்பாக கீதாவை எதிர் கொள்ள நேர்ந்தால் முகத்துக்கு முன்னே காறித் துப்பி எம்மை வேதனைப்படுத்தி வந்தார்கள்.

இவை தவிர, நவீன சிங்கள பைலாப் பாடல்களையும் வேறு சில கேட்கச் சகிக்காத பாடல்களையும் தங்களது வீட்டில் பெருஞ் சத்தத்தில் ஒலிக்கவிட்டு

அவற்றைக் கேட்கவும் ஜீரணித்துக் கொள்ளவும் எம்மைக் கட்டாயப்படுத்தினார்கள். அப்பாடல்கள் பழைய பாடல்களை ரீமிக்ஸ் செய்து சாதாரண கூத்தாடிப் பாடகர்களால் உச்சஸ்தாயியில் பாடப் பெற்றவை. தெருவோர விற்பனைக்காகத் தயாரிக்கப்பட்ட - சுருதியோலயமோ இல்லாத காட்டுக் கத்தல்கள் அவை.

இந்த அற்பத்தனமான போட்டி மனப் பான்மை தொடர்வது குறித்து எமது இரு குடும்பங்களும் கவலையே பட்டதில்லை. மாலினி என் மனைவியுடன் கதைத்துக் கொண்டிருந்ததைக் கண்டு எனக்கு ஏற்பட்ட ஆச்சரியத்தின் பின்னணி இதுதான்....

“கொஞ்சம் இருங்கப்பா... நான் உங்களுக்குச் சொல்லுறன். மாலினி எவ்வளவு நல்லவ தெரியுமா... அவ எனக்கு நன்றி சொல்லறதுக்குத்தான் இங்க வந்தா...”

“நன்றி.... என்னத்துக்கு நன்றி..... வெள்ளைப் பாம்பு வந்ததுக்கா...?”

“இல்லப்பா... படம் எடுத்துக்கிட்டு அந்த வெள்ளைப் பாம்பு ரோட்டுல வந்துச்சா...”

“ஆக, பாம்பு படம் எடுத்ததற்கு உனக்கு நன்றி சொல்ல வந்திருக்கா... எந்தக் காரணத்துக்காகவும் அவ இங்கே வாரதை நான் விரும்பல்ல. செய்யறதெல்லாம் செய்து போட்டு என்னை அண்ணா என்று கூப்பிடுறத்துக்கும் துணிஞ்சிட்டா...”

நான் சத்தமிட்டேன்.

“இல்ல.... அவங்ககிட்டயும் சின்னப் புள்ளைங்க இருக்காங்கதானே.... அந்தச் சின்னவன் எந்த நேரமும் ரோட்டுல தான்... அதனால் பாம்பு வந்ததும்

அவக்கிட்டச் சொன்னேன்.... அதுக்கு எனக்கு நன்றி சொல்லத்தான் அவ இங்கே வந்தா....”

“ஓஹோ.... அப்பிட்யா... அவங்க சுவாசிச்ச காற்றைக் கூடச் சுவாசிக்க நான் விரும்பல்ல என்று ரெண்டு மூணு நாளைக்கு முன்னே எனக்குச் சொன்னியே.... சொன்னாய்தானே...!”

“சரியப்பா.... அப்பிட்யொரு அபாயம் இருக்கும் போது எப்பிட்ய நாம அவங்க கிட்டச் சொல்லாம இருக்கேலும்? அதுமட்டுமில்ல.... மாலினி சொன்னா. வெள்ளை நாகப் பாம்பைக் கண்டால் அதிர்ஷ்டமாம்...!”

“நாகப்பாம்பைப் போன்ற, அண்டிப் பிழைக்கும் நழுவிச் செல்லுகிற அற்பப் பொருள் ஒன்றின் மூலமா அதிர்ஷ்டம் வராதா... இந்த மாதிரித் திருகு தாளங்களை நம்புவதற்கு நீ பைத்தியக்காரியாக இருக்க வேண்டும்.” பிள்ளைகள் சூழ இருந்ததைக் கூட நான் உணரவில்லை.

“ஷ்.... அப்பிட்யிச் சொல்லவேணா மப்பா... அது ஒரு சாதாரண நாகப்பாம்பு இல்ல, வெள்ளை நாகம். அத விடுங்க ளன்... உங்களுக்கு நல்ல ஒரு டீ போட்டுத் தானே.... மாலினி கொண்டு வந்த ‘ஹெலப்ப்யம்’ இருக்கு, சாப்பிடுங்க....”

‘ஆங்.... அவ அன்பளிப்பும் கொண்டு வந்தாவா... நிச்சயமா நஞ்சுதான்! கீதா எனும் பெண்ணின் மடத்தனத்தைப் பயன்படுத்தி இந்த முறை மொத்தமாக எல்லோருக்கும் சமாதிகட்டப் போகிறார்கள்..’ என்று நினைத்தேன். எல்லா வற்றுக்கும் மேலாக வெள்ளை நாகம் அதிர்ஷ்டத்தைக் கொண்டுவரப் போகிறது என்ற எண்ணத்தில் கீதா முழுமையாகத் தன்னை ஆட்படுத்திக் கொண்டிருந்தாள். ‘தூரத்திருந்தும் அண்மையிலிருந்தும் நல்ல செய்தி கொண்டு வரு

வோர் இங்கே வந்து நிறையப் போகிறார்கள். அது மீண்டும் எனது பண்பையைத் தாக்கப் போகிறது. ஓஹ்... இது தான் பெண் என்பது!’

இந்த நிகழ்ச்சிக்குப் பிறகு இரண்டு பெண்களும் மீண்டும் நெருக்கமான சிறந்த நண்பிகளாக மாறிவிட்டனர். சில நாட்களுக்கு முன்னர் சண்டை பிடிப்பதில் காட்டிய அதே ஆர்வத்துடன், நீடிக் கப்பட்ட தமது நட்பை நெஞ்சார நேசித்தார்கள். அவர்கள் இருவரும் அடிக்கடி பேசிக்கொண்டிருப்பதைக் காண முடிந்தது. இருவரும் தின்பண்டங்களைப் பரிமாறிக் கொண்டார்கள். அதி சிறந்த உணவுகங்கள், திருமண வீடுகள், தான வீடுகளில் வழங்கப்படும் உணவுகளைக் குறை சொல்லும் கீதா, திடீரென மாலினியின் சமையலைப் புகழ்ந்து தள்ளினாள்.

நாயின் கழிவுகளை எரித்து விடுமாறு எனக்கும் கூடக் கடுமையான பணிப்புரை வழங்கப்பட்டது.

இன்னொரு வகையில் சில நன்மைகளையும் நான் மீண்டும் அனுபவித்தேன். எடுத்துக் காட்டாக, திருமணத்தின் பின் முதன்முறையாக அயல் வீட்டாரை அழைத்து ‘மது விருந்து’ வழங்கி மகிழ்ச்சிப்படுத்த வேண்டும் என்று கீதா ஞாபகப்படுத்தினாள்.

ஆஹா... எப்படியான வாழ்க்கை இது! அது மட்டுமன்றி எனது வெற்றுப் பண்பை பற்றிச் சொன்ன போது இறுக்கமான தனது வரவு செலவுத் திட்டத்திலிருந்து நாநூறு ரூபாய்க்கு விற்கும் குறைந்த விலை மதுவுக்கும் பன்றி இறைச்சிக்கும் பணம் ஒதுக்கினாள். இரக்கமுள்ள இந்த இரண்டு பெண்களும் தந்த உற்சாகத்தால் கணவர்களான நாங்கள் இருவரும் மீண்டும் நண்பர்களானோம். கண்ணீர் நிறைந்த கண்கள்

ளுடன் உணர்ச்சி வசப்பட்டுத் திக்கித் திணறும் வார்த்தைகள் கொண்டு இறுதி வரை நண்பர்களாக இருப்பது என்று சபதம் மேற்கொண்டோம்.

‘என்னதான் இருந்தாலும் வெள்ளை நாகப் பாம்பைக் காண்பது இணக்கத்தை ஏற்படுத்தி அதிர்ஷ்டத்துக்கு வழி கோலுவதாகத்தான் தெரிகிறது’ என்று எண்ணினேன்.

உண்மையில் அது அதிர்ஷ்டத்தைக் கொண்டு வரத்தான் செய்தது. சில வாரங்களுக்குள் பிரதேச சபைக்குச் சென்ற சுகத், கழிவு நீர் அகற்றும் காணைத் தனது காணியூடாக அவர்கள் விரும்பிய வாறு வெட்டிக் கொள்ளலாம் என்று சம்மதக் கடிதம் கொடுத்தார். இரண்டு வாரங்களுக்குள் எமது வீதி தார் இடப்பட்டது. மின்சாரம் இல்லாமல் சிரமப் படுவோர் மீது எனக்கும் கருணை பிறந்தது. எனது மின் கம்பத்திலிருந்து எனது காணியூடாக வயர் இழுத்து மின்சாரம் வழங்க நானும் அனுமதித்தேன். சில தினங்களில் அவர்கள் மின்சாரம் பெற்றுக் கொண்டார்கள். அவர்கள் எவ்வளவு சந்தோசமடைந்தார்கள், எங்களுக்கு எவ்வளவு நன்றி தெரிவித்தார்கள் என்பதை நீங்கள் பார்த்திருக்க வேண்டுமே...

வெள்ளை நாகம் நமக்கு அதிர்ஷ்டத்தைக் கொண்டு வருகிறது என்பதை நான் இப்போது நம்புகிறேன். உண்மை என நிரூபிக்கப்பட்ட இவ்வாறான நம்பிக்கைகளை கேலிக்குரியதாகக் கருத வேண்டாம் என்று உங்களுக்கும் நான் சொல்லிவைக்க விரும்புகிறேன்.

நன்றி-

லேக்ஹவுஸ் நிறுவனம் 2007ல் வெளியிட்ட இலங்கை ஆங்கிஸ் சிறுகதையாளர்களின் கதைத் தொகுப்பில் இடம் பெற்றிருந்த சிறுகதை.

ஆனந்தம்

என் வானத்தில்
ஒற்றை நட்சத்திரம்
இல்லை

ஒரு துண்டு
நிலவில்லை

கிழிந்த மேகமும்
இல்லை

மின் விளக்கில்லா
என் வீட்டில்
இன்னும்
“டின” விளக்குத்தான்

இந்த
ஈமெயில் யுகத்தில் கூட
எனக்கின்னும்
காகித மெயில்தான்

ஆனாலும் என்ன?

நீ வந்தாய்
பெண்ணே...!

●
வெலிமட ரஃபீக்

செய்தி

“மோடியும் ஹிட்லரும் ஒன்றே!”

- நடிகை நந்திதா தாஸ்

பாலிவுட்டின் துணிச்சலான நடிகையும் படத்தயாரிப்பாளருமான நந்திதா தாஸ் இந்தியாவின் வளர்ச்சி பெற்ற மாநிலமாகச் சொல்லப்படும் குஜராத்தை ஆட்சி செய்யும் மோடிக்கும் ஹிட்லருக்கும் எவ்வித்தியாசமும் இல்லை என்று கூறியுள்ளார்.

“ஹிட்லரின் ஆட்சி காலத்தில் தான் ஜெர்மனியின் மிகச் சிறந்த சாலைகள் அமைக்கப்பட்டன. அது போல் ஜெர்மனியின் மிகச் சிறந்த மருத்துவமனைகளும் அப்போது தான் கட்டப்பட்டன. ஹிட்லர் ஒரு இசைப் பிரியராகவும், சைவ உணவு உண்பவராகவும் மது குடிக்காமலும் இருந்தார். அக்காரணங்களுக்காக ஜெர்மனியர்கள் யாரும் கூட ஹிட்லரை உயர்வாக நினைப்பதில்லை. மாறாக அவர் செய்த அநீதிகளாலேயே அவர் நினைக்கப்படுகிறார்” என்று பத்திரிகையாளர்களிடம் நந்திதா தாஸ் கூறினார்.

தமிழிலும் சில சினிமாக்களில் நடித்துள்ள நந்திதா தாஸ் 2002 ல் குஜராத்தில் நடந்த முஸ்லீம்களுக்கு எதிரான அரசு பயங்கரவாதத்தை அடிப்படையாக வைத்து ‘பிராக்’ எனும் படம் எடுத்தவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. குஜராத்தில் நடைபெற்ற ஒரு கருந்தரங்குக்கு வந்த நந்திதா தாஸிடம் 2002ன் குஜராத்திற்கும் 2012ன் குஜராத்திற்கும் உள்ள வித்தியாசம் குறித்து பத்திரிகையாளர்கள் வினவிய போதே நந்திதா இவ்வாறு பதிலளித்தார்.

2002ன் கலவரத்தை மறந்து விட வேண்டும் என்று தம்மிடம் சிலர் அறிவுரை கூறியதாக சொன்ன நந்திதா தாஸ், இன்னும் சிலர் முஹம்மது கஜினியை குறித்து பேசுகின்றனர். இன்னும் சிலர் ஒரு சமூகத்தை அவுரங்கசீப்பின் ரத்தமாக நினைத்து வெறுப்பை உமிழ்கின்றனர். அப்படியிருக்கும் போது தங்கள் உடமையும் உறவுகளையும் இழந்து நிற்கும் ஒரு சமூகத்தை இச்சம்பவங்களை பத்து வருடங்களுக்குள் மறந்து மன்னிக்க சொல்வது சரியானது அல்ல என்று கூறினார்.

மேலும் பத்து வருடங்களுக்கு முன்னும் பிற மாநிலங்களை விட குஜராத்த் நன்றாகவே இருந்தது என்றும் வெறும் அஹமதாபத்தையும் வதோதராவையும் வைத்து ஒட்டு மொத்த குஜராத்தின் வளர்ச்சியும் எடை போடக் கூடாது என்றும் பின் தங்கிய செளராஷ்டிரா பகுதிகளையும் உள்ளடக்கி எடை போட வேண்டும் என்றும் கூறினார்.

நன்றி: -

<http://www.inneram.com/news/india-news/modi-is-no-different-from-hitler-nanditha-das-2877.html>

ஈழத்து முஸ்லிம்களால் பாடப்பட்ட

தமிழ்க் கவிதைகளில்

பெண்ணியம் - அணுகுமுறைகள்

கருத்தியல் கோட்பாடு ரீதியாக அனைத்துப் பெண்களுக்கும் எல்லாக் காலங்களிலும் பொருந்தக் கூடிய பொதுவான வரையறைகளைத் தனக்குள் உட்படுத்தாத பெண்ணியம் வரலாற்றுச் சமூக நடைமுறைகளாலும் அதன் செயற்பாடுகளாலும் காலத்துக்குக் காலம் புதிய நியமங்களுக்கூடாகத் தன் பரப்பெல்லைகளை விஸ்தீரணப்படுத்திக் கொள்கிறது. சமூகப்பண்பாட்டுத் தளங்களில் பெண்களின் இருத்தலை அறிந்து கொள்ளவும் அவர்களின் மீதான வன்முறைகளை உணர்ந்து கொள்ளவும் பாலினப் பாகுபாடு தொடர்பான சமூகப்பண்பாட்டு வேர்களை இனம் கண்டு கொள்ளவும் பெண்ணியம் உதவுகிறது.

“பெண்ணியவாதம், பெண்ணிலை ஏற்பு மகளிரியல், பெண்ணலக் கொள்கை” என்று பல சொற்களால் வழங்கப்படும் பெண்ணியம் (1889) பெண்ணின் உரிமைப் பிரச்சினைகளையும் அதனடிப்படையிலான போராட்டங்களையும் உணர்ந்து பயன்பட்டு வந்தது. 1890ஆம் ஆண்டு முதல் ‘womanism’ என்ற சொல்லின் இடத்தை ‘femanism’ என்ற சொல் பெற்றது. தமிழுக்குப் “பெண்ணியம்” என்ற சொல் அந்நியமாயினும் உருமாற்றத்துக்கான நடவடிக்கையாக

அமையும் அதன் கோட்பாட்டை ஓரம் கட்டவோ, ஒதுக்கி வைக்கவோ முடியாது. ஏனெனில் பெண்ணியம் என்பதும் அதன் கோட்பாடுகளும் ஒரு சமூக மாற்றத்திற்கான நடவடிக்கையாகும்.

பெண் விடுதலைக்கான, அதன் அமைப்பு முறைக்கான விதிமுறைகளை உண்டாக்கிப் பெண்ணிய இயக்கத்துக்கான வித்தினை வேரூன்றிய பொதுக் கூட்டமாக 1844 இல் நியூயோர்க்கில் ‘செனிகா பால்சில் நடைபெற்ற கூட்டத்தைக் கூறலாம். இதனைத் தொடர்ந்து ஆழமான வகையில் அதிகாரத்தை நோக்கிய பெண்ணுரிமைப் போராட்டங்கள் வலுப்பெற்றன. 1917 இல் அமெரிக்காவிலும் பிரிட்டனில் 1920இலும் வேட்டுரிமைக்கான போராட்டங்கள் வெற்றி பெற்றதைத் தொடர்ந்து இலங்கையில் டொனமூர் சீர்திருத்தத்தின் காரணமாக 1931 இல் பெண்கள் வாக்குரிமையைப் பெற்றனர். பெண்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட இவ்வுரிமையானது இலங்கையில் பெண்களை ஆக்க வலுமிக்க ஆற்றல் மிக்க சமூகமாக எழுச்சி பெறச் செய்தது. 1932ஆம் ஆண்டில் கொடும்பு வடக்குத் தொகுதியின் சார்பில் அரசாங்க சபைக்கு நேசம் சரவணமுத்து தெரிவு செய்யப்பட்டமை

சி. ரமேஷ்

rameshsithamparanathan@gmail.com

தமிழ்ப் பெண்களின் அரசியல் பிரவேசத் துக்குச் சிறந்த அடியெடுத்துக் கொடுத்தது. அவர் இந்தத் தொகுதியைப் பத்து வருடங்கள் பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய தோடு அரசியலிலும் சிறந்து விளங்கினார். இதனைத் தொடர்ந்து 1980ஆம் ஆண்டு ரங்கநாயகி பத்மநாதன் பொத்துவில் தொகுதியையும் 1989ஆம் ஆண்டு ராஜமனோகரி புலேந்திரன் வவுனியா தொகுதியையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினர். 1994 இல் கல்வி இராஜங்க அமைச்சராக நியமனம் பெற்று மந்திரிப் பதவி வகித்த முதலாவது தமிழ் பெண் மணி இவராவார். இதனைப் போல் 1993 இல் மாகாணசபைக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்ட ஒரேயொரு தமிழ்ப் பெண் வேலம்மாள் ஆவார். இவரைப் போன்று 1997இல் யாழ்ப்பாணத்து உள்ளூராட்சித் தேர்தலில் வெற்றி பெற்று மாநகரசபைக்கு மேயராகவும் தெரிவு செய்யப்பட்டவர் சரோஜினி யோகேஸ்வரனாவார். எனினும் ஒரு சில மாதங்களில் விடுதலைப் புலிகளால் இவர் படுகொலை செய்யப்பட்டார்.

வரலாற்றுரீதியாக முஸ்லிம் பெண்களின் அரசியல் பங்கேற்பு மிகக் குறைவானதேயாகும். ஆணாதிக்க மனோநிலை, கல்வியறிவு, தொழிலுக்குச் செல்வதை விட வீட்டுப் பணிகளில் ஈடுபடல், திருமணம் மற்றும் குழந்தைக்கு கொடுக்கப்படும் முன்னுரிமை முதலான காரணிகளால் பெண்களின் அரசியல் பங்கேற்பு குறைவானதேயாகும். 1947 இல் கொழும்பு மத்திய பல் உறுப்பினர் தேர்தல் தொகுதியில் சுயேட்சையாகப் போட்டியிட்டுத் தோல்வியைத் தழுவிய 'ஆயிஷா ரஷுப்' என்பவரே அரசியலில் ஈடுபட்ட முதலாவது முஸ்லிம் பெண் மணி ஆவார். 1949இல் உள்ளூராட்சித் தேர்தலில் வெற்றி பெற்று மாநகர

சபைக்கு 1952இல் பிரதி மேயராகவும் தெரிவு செய்யப்பட்டவர். 1999இல் ஜே.வி.பி சார்பில் போட்டியிட்டுப் பிரதேசசபைக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்ட அஞ்ஞான் உம்மாவே 2000ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் தேர்தலில் ஜே.வி.பியின் தேசிய பட்டியல் மூலம் பாராளுமன்றத் துக்கு நுழைந்த முதல் முஸ்லிம் பெண் மணியாவார். இத்தருணத்தில் பேரியல் அவ்ரப், திகாமடுல்ல மாவட்டத்திலிருந்து பாராளுமன்றத்துக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டாலும் 'இத்தா' கடமையில் அவர் இருந்ததால் இந்தப் பெருமையை அஞ்ஞான் உம்மாவுடன் பகிர்ந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஆயினும் இக் காலப்பகுதியில் கிராமப்புற வீடமைப்பு புனர் நிர்மாண அமைச்சராக நியமனம் பெற்றதன் மூலம் அமைச்சர் பதவியைப் பெற்ற முதலாவது முஸ்லிம் பெண்மணியானார்.

சுதந்திரத்துக்குப் பின் இலங்கை அரசு, பெண்கள் நலனில் தொடர்ச்சியாக அக்கறை காட்டி வந்தது. பெண்கள் பணியகம், பெண்கள் விவகார அமைச்சு, சமத்துவத்திற்கான யாப்பு உத்தரவாதம், பெண்கள் உரிமைச் சாசனத்தை ஏற்றல், பெண்கள் தொடர்பான கொள்கைத் திட்டமிடல், அமுலாக்கல் முதலான இன்னோரன்ன காரணிகளால் இலங்கையில் பெண் தொடர்பான விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டது. 1970களின் பிற்பகுதிகளிலும் 1980களிலும் முஸ்லிம் பெண்களுக்கு உயர் கல்வி வாய்ப்பு வழங்கப்பட்டதால் ஈழத்திலக்கியத்துக்கு அவர்களும் தம்மாலான பங்களிப்பினை வழங்கினர்.

இவ்வகையில் ஈழத்தின் முதலாவது பெண்கள் தொகுப்பான "சொல்லாத சேதி" களுக்கூடாக அறியப்பட்டவர் மதுரா.ஏ.மஜீட் ஆவார். கட்டுப்பாட்டு வேலைக்குள் அகப்பட்டு அல்லலுண்டு

தவிக்கும் பெண்ணின் தார்மீகக் குரலாய் ஒலிக்கும் இக்குரல் பெண்ணுணர்வுகளை "நீறு பூத்த தணல்", "ப்ரிய சினேகா" என்னும் கவிதைகளுக்கூடாக மென்னுணர்வுத் தளத்தில் பதிவு செய்கிறது.

"காவியத்தில் நானொரு

ஓவியமாய் திகழ

பாதை காட்டினீரோ?

பலே பலே

எனது கண்களின்

வடிப்பில்

என்னுள்ளத்தின் தவிப்பில்

உங்களுக்குத்தான்

எவ்வளவு இன்பம்" (சொல்லாதசேதிகள்-31)

பெண்ணின் மேல் செலுத்தப்படும் ஆணின் அதிகாரத்தை / ஆதிக்கத்தைக் கேள்விக்குட்படுத்தும் தீவிரவாதப் பெண்ணியத்தின் சாயலாக இக்கவிதை விளங்குகிறது.

தீவிரவாதப் பெண்ணியம் (Radical Feminism) எழுபதுகளில் தோற்றம் பெற்ற இயக்கமாகும். இவ்வமைப்பைச் சார்ந்தவர்கள் பெண்களின் உடலியல் கூறை அடிப்படையாகக் கொண்டே ஆண்கள் மேலாண்மை செய்கின்றனர் என்று கருதுகின்றனர். தந்தை வழிக் கோட்பாட்டைச் சாடும் இவர்கள் பாலியல் ரீதியான அடக்கு முறையை எதிர்த்தும் குரல் எழுப்புகின்றனர். இதனை அனாரின் 'பெண்பலி' மிகுத தத்ரூபமாகப் பதிவு செய்கிறது.

"அது போர்க்களம்

வசதியான பரிசோதனைக் கூடம்

வற்றாத கள்ள்சியம்

நிரந்தரச் சறைச்சாலை

அது பலிபீடம்

அது பெண்ணுடல்

உள்ளக் குமுறல்

உயிர்த் துடிப்பு

இருபாலாருக்கும் ஒரே விதமானது எனினும்

பெண்ணுடையது என்பதனாலேயே எந்த மரியாதையும் இருப்பதில்லை அதற்கு என் முன் தான் நிகழ்கின்றது என் மீதான கொலை” (எனக்கு கவிதை முகம் பக்-27)

ஆணாதிக்க உச்ச வன்முறையைப் புதிய உருக்காட்டிகளுக்கூடாக விளக்கும் இக்கவிதை யாதார்த்த வாழ்வியலுக்கூடாகத் தன்னை முன் மொழிகிறது.

18ஆம் நூற்றாண்டில் தோற்றம் பெற்ற மிதவாதப் பெண்ணியம் (Liberal Feminism) மனித இனத்துக்கான சகல உரிமைகளையும் அனுபவிக்கும் தகுதி ஆணுக்கிருப்பது போலவே பெண்ணுக்கும் உரியது எனக்கூறும். பல நூற்றாண்டுகளாகப் பண்பாட்டு மரபுகளுக்குட்பட்டதாயினும் பகுத்தறிவு நோக்கில் விமரிசனத்துக்குட்பட்டு சமூகத்துக்குப் பொருந்தாததாயின் புதியநடை முறைக்கு ஏற்ப அவை மாற்றி அமைக்கப்பட வேண்டும் என்னும் சிந்தனா வழி இயங்கும் இவ்வியக்கம் சமூகத்தில் பெண்களைப் பாலியல் வழி நோக்காது மனித இனப் பிரிவாகவே காண்கிறது. பொய்மைப் போலிகள் களையப்பட்டுச் சமத்துவமுடைய புதுமைச் சமூகமொன்று உரு வாக்கப்பட வேண்டும் என்பதை,

“பாதைகள் சீராய் இல்லை
பயணங்கள் செய்வதற்கு
பாதைகள் இட்பேர் இந்தப்
பாரினில் வாழ்வோர் பற்றி
எதுவுமே சிந்தியாமல்
ஏன் இதை இட்டு வைத்தார்”
(புதுப்புனல் பக்-23)

எனப்படும் அன்புமுகைதீன் ‘கதவுகளைத் திறந்துவிடு’ கவிதையில் பண்பாட்டுக்கு ஒவ்வாத பெண் ஒருக்கு முறைகள் தகர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதை,

“இருள் படிந்த வீட்டுக்குள்
இருந்தவர்கள் வாழ்ந்ததினால்
ஒரு போதும் வாழ்வில்
ஒளிமினைக் கண்டதில்லை எத்தனையோ
ஆண்டுகளாய் இப்படியாய் வாழ்ந்தவர்கள்
செத்தின்று வாழ்வினிலே
சீரழிந்து போனார்கள்
உள்ளே வளருகின்ற
உன் மகள் யாள்மின்
இருள் படிந்த வீட்டுக்குள் இருப்பதற்கு
விழைவாளா? -----
கதீனா நீ அந்தக்
கதவுகளைத் திறந்து விடு”
(மாதுளம் முத்துக்கள்-பக்-27)

மனிதன் மனிதனாக வாழ வேண்டும். பூவுலகில் ஆண், பெண் சமத்துவம் பரஸ் பரம் பேணப்பட வேண்டும். அதிகார வன்முறையற்றுப் பெண்ணானவள் தனக்குரிய உரிமைகளோடு மதிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை ஃபஹீமா ஜஹா னின் ‘அவள் அவளாக’ சமூக நடத்தைவாத முறைகளுக்கூடாகப் பதிவு செய்கிறது.

“காலங்காலமாக நீ வகுத்த விதிமுறைகளின் வார்ப்பாக
அவள் இருக்க வேண்டுமென்றே இப்போதும்
எதிர்பார்க்கிறாய்
உனது வாழ்வை வசீகரமாக்கிக்கொள்ள
விலங்குகளுக்குள் அவளை வசப்படுத்தினாய்
நான்கு குணங்களுக்குள் அவள்
வலம் வர வேண்டுமென்றே வேலிகள்
போட்டாய்
அந்த வேலிகளுக்குனுள் அப்பாலுள்ள
எல்லையற்ற உலகை
உனக்காக எடுத்துக்கொண்டாய்
எல்லா இடங்களிலும்
அவளது கழுத்தை நெரித்திடுவே
நெருங்கிவருகிறது உனது ஆதிக்கம் அவள்
அவளாக வாழ வேண்டும்
வழிவிடு”
(ஒரு கடல் நீருற்றி-பக்-7-)

நீண்ட வரலாற்றைத் தன்னகத்தே கொண்ட சமதர்மப் பெண்ணியம் (Socialist Feminism), தந்தைவழிச் சமூக அமைப்பில் சொத்துரிமை, சமூக அமைப்பு, வர்க்க அடிப்படையில் பெண் சுரண்டப்படுவதைக் கண்டிக்கிறது. பெண் நட்புறத் துணையாகவன்றிக் கணவனின் உணர்வுகளுக்குப் பயன்படும் போகப் பொருளாகவும் வீட்டுழைப்பை நல்கும் இயந்திரமாகவும் தன்னியல்பு இழந்து செயற்படுவதை எடுத்துரைக்கும் இப்பெண்ணியம் குழந்தைப் பராமரிப்பு, வீட்டு வேலை, சமையல் போன்ற பூரண இல்லறப் பொறுப்பிற்கு அவளை நிர்ப்பந்தப்படுத்துவதும் தவறு எனவும் கூறுகிறது. பெண்ணியாவின் “கயல்விழி விரிந்த தேள்” என்னும் கவிதை சோசலிச பெண்ணிய உட்கூறுகளைக் கொண்டது.

“எல்லா வீட்டின் சமையறைச் சுவர்களிலும் படுக்கையறைச் சுவர்களிலும் இந்தச் சரித்திரங்கள் எழுதப்படுகின்றன ஒரு போதும் அழிந்து விடாமல் இயந்திரப் பேய்கள் ஒருபோதும் தாங்கள் ஒரு சரித்திரம் என்பதை உணர்வதில்லை. படுக்கை விரிப்பைச் சரிசெய்வதையும் புதிய சமையலை கண்டுபிடிப்பதையும் விட இந்த உலகம் விரிவதே இல்லை.” (இது நதியின் நான்- பக்-85-59)

சமதர்ம சோசலிசத் தன்மைகளில் ஒன்றான ‘நிகரமை இயல்பு நவறிசி’ ஈழத்து முஸ்லிங் கவிஞர்களால் பாடப்பட்ட தமிழ்க் கவிதைகளில் பெரிதும் இடம் பெறுகிறது. வாழ்வின் துயரங்களைக் கண்டு வெறுமனே புலம்பிக் கொண்டிருாமல் அவற்றை மாற்றும் வழி முறைகளையும் தீர்வுகளையும் எடுத்துரைத்து, அவற்றின் வழி மக்களை சுபிட்ச

மான எதிர்காலத்தை நோக்கி வீறுநடை போட வைக்கும் பணியினை இக்கோட்பாட்டாளர் முன் வைக்கின்றனர். பெண் இலக்கிய ஆளுமைகளால் படைக்கப்படும் ஈழத்து நவீனகவிதைகளில் பெரும்பாலானவை இத்தளத்திலேயே இயங்குகின்றன.

திருமண பந்தத்தால் ஆனோடு பிணைக்கப்பட்ட பெண், அவளது அதிகார வன்முறைக்குள்ளாகிச் சிதையும் போது பெண் மனதையும் அவளது உள்ளக்குமுறலையும் அனாரின் ‘கோரிக்கை’ என்னும் கவிதை நுண்ணுணர்வுத் தளத்தில் தன்னை முன்னிறுத்துகிறது.

“உனது பணிப்பின் பேரில் நான் பிறக்கவில்லை என்னை நிர்ப்பந்திக்காதே ----- எனது குரல் தனித்தவமானது என் ஆற்றலும் சிந்தனையும் திருத்தச் சட்டங்களாலும் புதிய ஏற்பாடுகளாலும் வேலிகளை விசாலப்படுத்தாமல் விலகி நில் ----- நீ நினைத்தபடி சேர்க்கவும் கழிக்கவும் செப்பனிடவும் களிமண் பொம்மையல்ல நான் மூக்கும் முளியும் மூளையும் உள்ள பெண் நீ வைத்திருக்கும் அளவுப் பாத்திரத்தில் என்னை ஊற்றி வார்த்துவிட இனியும் எண்ணாதே மன்னிக்க உனது பணிப்பின் பேரில் நான் பிறக்கவில்லை.”

(ஓவியம் வரையாத தூரிகை - பக்-39-40)

சமூக, குடும்பத் தளங்களில் “பாலியல் தன்மையானது” கட்டுப்பாடுகள்,

அடக்கு முறைகள், அபாயங்கள் முதலானவற்றின் இயங்கு களமாக விளங்குகின்றது. பெண்களின் வாழ்க்கையில் புலனின்பம், மன மகிழ்ச்சி, புதியவற்றைக் கண்டறிதல் ஆகியவற்றின் பிரதிமைகளாக விளங்கும் பாலியலுக்கு உரிய சமூக அங்கீகாரம் வழங்கப்படாத நிலையில் சமூகக் கலாசாரப் பாரம்பரியப் பின்னணியில் பாலியல் வன்முறைகளும், பாலியல் சுரண்டல்களும், அடக்குமுறைகளும் பிறக்கின்றன. எனவே பெண்களின் வாழ்க்கையில் பாலியல் ரீதியான பயங்கரங்களும் வேதனைகளும் அதிகரிப்பதற்கு இதுவே முக்கிய காரணமாகும். பெண்ணானவள் தனது வாழ்க்கையின் வெவ்வேறு தருணங்களில் உணர்வு, உடல் ரீதியான அகப் புற மாற்றங்களுக்கு உள்ளாகும் போது தன்னுடலைக் கண்டடைகிறாள். இதன் நிமித்தம்

நிகழும் நெருக்கமான பிணைப்பு, புலனின்பம், பரவசம், மகிழ்ச்சி முதலான இன்னோரன்ன பிற செயல்கள் சமூகத்தில் இகழ்ச்சிக் குறிப்பிலே பிரதியீடு செய்யப்படுகின்றன. தற்காலத்தில் நவீன பொருளாதார யுகத்துக்கு முகம் கொடுக்கும் ஐரோப்பிய, ஆசியப் பெண்கள் இறுகிப்போன பண்பாட்டுத் தொல் கதைகள், விழுமியங்கள் முதலான இப்பழமைவாதப் போக்குக்கு எதிராகத் தார்மீக ரீதியான போராட்டங்களை முன்னெடுத்து வெற்றியும் கண்டனர்.

சுல்பிகாவின் உனக்காக அல்ல' என்னும் கவிதை, ஆணாதிக்க சமூகத்தில் பாலியல் விளை பொருளாகப் பெண்சித்திரிக்கப்படுவதையும் மிருகத்தனமான முறையில் பெண்ணுக்கு இழைக்கப்படும் பாலியல் ரீதியான வன்முறைகள், சுரண்டல்களையும் கண்டிக்கிறது.

“கொட்டிக் கிடக்கிறது
பெண்ணின் பாலியல்
மடி முட்டுமளவுக்கு நீ
வெட்டிக் கொள்ளாமல்
குற்றம் ஒன்றும்
உன் மேல் வராது” எனத் தொடங்கும்
கவிதை,
“அது இயற்கையின் வனப்பு
பிறப்பின் உயிர்ப்பு
கொட்டிக் கிடப்பது
ஒன்றும் குற்றமே இல்லை
குற்றம் எல்லாம்
குற்றம் கூறி
குதர்க்கம் பேசி
கொடுமை செய்து
இயற்கையை அழிக்கும்
உன் மேலேயே தான்-----” என்னும்
வரிகளுக்குடாகப் பாலியல் அசுத்தியான
பழிப்பின் வெளிப்பாடன்று, அது
உள்ளார்ந்த உணர்வின் தன்னியல் வெளிப்
பாடு எனக்கூறிப் பாலியலை முன்னி
றுத்துகிறது.

“கொட்டிக் கிடக்கிறது
பெண்ணின் பாலியல்
அது அவளுக்காக
அவளின் இயற்கையாக
எமக்கு வேண்டாம்
பாலியலின் பின்னால்தான்
அலைகின்ற சமூகம்
எமக்கு வேண்டாம்
அடுத்தவரின் பாலியலை கொள்ளையிடும்
சமூகம்
எமக்கு வேண்டும்
அவரவர் உரிமையை
அவரவர் அனுபவக்க
அனுமதிக்கும் சமூகம்”
(உயிர்த்தெழல்-பக்-8-9)

சமூக ரீதியான உருவாக்கமாக உள்ள
பாலியல் ஆண், பெண் இருபாலானாருக்
கும் பொதுவானது. மனித செயற்பாடு

களின் ஊடகமான உடல் தூலப் பார்வை
யால் நோக்கப்பட வேண்டும், தூஷணை
யற்று மதிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை
சுல்பிகாவின் இக்கவிதை மிகத் துல்லிய
மாக முன்வைக்கிறது.

ஓரே ஆத்மாவின் இரு அம்சங்களாக
விளங்கும் ஆணுடையதும் பெண்ணு
டையதும் பரஸ்பர உறவில்தான்
வாழ்க்கை பரிபூரணமடைகிறது.
‘மனைவியரை உங்களிலிருந்தே உங்க
ளுக்காக அவன் படைத்துள்ளான்’. -
திருக்குர்ஆன் - (30:21) ‘அவர்கள்
உங்களுக்கு ஆடையாகவும் நீங்கள்
அவர்களுக்கு ஆடையாகவும் இருக்கின்
றீர்கள்’ திருக்குர்ஆன் - (2:187) என்னும்
ஆண்டவனின் திருவாக்குகளும் ஆண்,
பெண் சமத்துவத்தை எடுத்துரைக்கின்
றன. சமூக அரசியல் தத்துவக் கோட்
பாட்டில் பெண்ணைச் சமத்துவமாக
நோக்குகின்ற நிலை அபிவிருத்தி
அடைந்து வரும் நாடுகளில் அறிவு
மட்டத்தில் பின் தங்கிய நிலையிலேயே
முன்னெடுத்துச் செல்லப்படுகிறது.

ஈழத்துப் பெண்ணியக் கவிஞர்களால்
கவிதைகளில் முன்னெடுத்துச் செல்லப்
படும் ‘பெண்ணியம்’ பெண் தொடர்
பான விழிப்புணர்வைத் தூண்டுவதுடன்
பெண்களுக்கெதிரான அநீதிகளையும்
சுரண்டல்களையும் எதிர்த்துப் போராட
வும் ஆண், பெண் சமத்துவத்துக்கான
உரிமைகளை முன்னெடுத்துச் செல்லவும்
உதவுகிறது. இப் பெண்ணியக் கவி வழி
உருவாக்கப்படும் விம்பங்களும் குறிக
ளும் பேராற்றலுடைய அதிகாரத்தை
கட்டமைப்பதுடன் அவ்வியங்கு வழி
இன்றைய ஒழுங்கமைப்புக்கேற்ப புதிய
மாட்சிமையுடன் பெண்மையை மலரச்
செய்வதுடன் பெண் விழிப்புணர்வுடன்
தன்னிலை அறிந்து வாழவும் வழி
வகுக்கும். ☺

எதை எழுத?

எதனைத்தான் எழுதுவது என்னவெல்லாம் நிகழ்கையிலே
எங்கேயும் எவற்றிலுமே ஏற்கெவாணா நடத்தைகளே!
பதத்துக்குக் கூடுவாரு பண்புள்ளோன் இங்கிலை
பகற்கொள்ளைக் காரரது பட்டாளந் தானின்று
பதவிக்கு உரியவரும் பாதகத்துள் ஆழ்ந்தந்தப்
பதவியதன் உன்னதத்தைப் பாழ்செய்யும் நிலைகண்டு
பதறுகின்ற மனங்கொண்டோர் பயமொழித்துப் பாதகரின்
பாழ்செய்கைக் கெதிர்த்தெழும்நற் பணிக்கின்றே முன்வாரீர்.
உதவிக்கு வந்தவனை உபத்திரத்துள் ஆழ்த்துங்கீழ்
உலகத்துள் வாழ்கின்றோம்: ஊழல்நிறை சமூகத்துள்
பதர்களது ஆளுமைக்குள் பண்பில்லாப் பிஞ்சுகளும்
போற்றுதற்கு ஆளாகும் பேய்த்தனத்தை உணர்கின்றோம்
பதறுநிலை கண்டமக்கள் பாழ்வாழ்வு மாறவில்லை
பரிகாரந் தானின்னும் பரிந்துரைக்கப் படவில்லை
எதனைத்தான் எழுதுவது எங்கிதனைச் சொல்லுவது
எத்தனிப்போம் இன்றிருந்தே இழிவொழிப்போம் ஒன்றுபட்டே.
தகுந்தவனுக் குரியவிடம் தகுதிக்குத் தகுபதவி
தப்பறியாக் கரங்களுக்கே தேர்ந்தநற் பதவிமட்டும்
வகுத்தவிந்த நன்றோக்கு விதிதனையே நடைமுறைக்கு
வகுத்திட்டால் இன்றுள்ள வழுவீருந்து வீடிவுண்டே
தகுநிலைகாண் நல்லவழி தம்நாட்டிற் காக்கிடவே
தலைவிதியை மாற்றிடவே தகுந்தவர்கள் எழுந்திடுவோம்.
பகுத்தறிந்து எழுதுவதால் பயனுண்டோ என்றயர்ந்தால்
பாழ்நமக்கே: வீச்சுடனே பார்நீயிர எழுதிடுவோம்.

நியாஸ் ஏ சமத்

விலகல் - 97?

தோழி...

நியூட்டனின் “ஈர்ப்பு விதி”க்கமைவாகவே

என்னை நீ

நேசிக்கத் தொடங்கினாய்...

ஆனால்

காலத்தின் நகர்வில்

“இரவோற்றின் விதி”யையும்

இரவலாய்க் கற்றுக் கொண்டாய்

மென்னமில்ங்களை மென்காரங்களால்

நியமிக்கும் போது

எக்காட்டியும் அவசியப்படாது

அது போன்று

நேனிசுவின் விதி கொண்டும்

பிரிக்க முடியாத

“மென்மையான நம்மிரு” உள்ளங்களில்

இருத்தலியல் வெறுமையை

உண்டுபண்ண விழைந்தது யாரோ?

தோழி...

சந்தேகம் கூட ஆட்கொண்டால்

சதி செய்யும் மனித வாழ்வை

அதை சற்று சிந்தி

ஏனெனில் என்னளவில்

சந்தேகிப்பவர்களெல்லாம்

சக தோழிகளே இதுவரைக்கும்

ஆதலினால்

அநியாயமாக இரு உள்ளங்களில்

கழுத்தறுப்புக்களை மேற்கொள்ள முயன்ற

“தூண்டிகள்” யார்?

“தூம நஞ்சுகள்” யார்?

இனங்காண முனை!

தன் திக்குக்குப் பிறகானாடித் தூக்கப்பயமா

தூக்கப்பயமாப் பிழைக்கி னாதி திக்குக்கிழிதல்.

முன்னையதற்கு

“பூட்டுச் சாவி பொறி நூட்பம்” பயன்படும்

பின்னையதற்கு

“பீடைக் கட்டுப்பாட்டு முறை” உதவும்

இவையிரண்டு வகைக்கும்

லூகாசினதோ

பிராய்மனதோ சோதனைப் பொருளிகள்

எதுவும் அவசியப்படாது

தூக்கப் பிழைப்பாடுகளைத் தடுக்கிறாய் பயமா

பழுவூழிநீர்வெண் சுவாசத்திழைப்பாடுகளைப் பிழைக்கி

பிழைக்கப்படுவா நியமிக்கத் தயையாயமா

பிழைக்கப்பாடென ஆவனவாயமா

களைத்துப் பிழைத்துநினைக்க

பாபம் வந்தபயமா

புழுகித்தனைவரும்

பிழைக்கி வந்தபயமா

தூக்கப் பிழைப்பாடுகளைத் தடுக்கிறாய் பயமா

புழுவூழிநீர்வெண் சுவாசத்திழைப்பாடுகளைப் பிழைக்கி

பிழைக்கப்படுவா நியமிக்கத் தயையாயமா

பிழைக்கப்பாடென ஆவனவாயமா

களைத்துப் பிழைத்துநினைக்க

பாபம் வந்தபயமா

புழுகித்தனைவரும்

பிழைக்கி வந்தபயமா

புழுவூழிநீர்வெண் சுவாசத்திழைப்பாடுகளைப் பிழைக்கி

பிழைக்கப்படுவா நியமிக்கத் தயையாயமா

பிழைக்கப்பாடென ஆவனவாயமா

களைத்துப் பிழைத்துநினைக்க

பாபம் வந்தபயமா

புழுகித்தனைவரும்

பிழைக்கி வந்தபயமா

புழுவூழிநீர்வெண் சுவாசத்திழைப்பாடுகளைப் பிழைக்கி

பிழைக்கப்படுவா நியமிக்கத் தயையாயமா

பிழைக்கப்பாடென ஆவனவாயமா

களைத்துப் பிழைத்துநினைக்க

பாபம் வந்தபயமா

புழுகித்தனைவரும்

பிழைக்கி வந்தபயமா

புழுவூழிநீர்வெண் சுவாசத்திழைப்பாடுகளைப் பிழைக்கி

பிழைக்கப்படுவா நியமிக்கத் தயையாயமா

பிழைக்கப்பாடென ஆவனவாயமா

களைத்துப் பிழைத்துநினைக்க

தோழி...

முன்னையதற்கு

“பூட்டுச் சாவி பொறி நூட்பம்” பயன்படும்

பின்னையதற்கு

“பீடைக் கட்டுப்பாட்டு முறை” உதவும்

இவையிரண்டு வகைக்கும்

லூகாசினதோ

பிராய்மனதோ சோதனைப் பொருளிகள்

எதுவும் அவசியப்படாது

அன்று

ஆர்னியசினதும்

இலாவோசியரினதும்

அமில காரக் கொள்கைகள்

பிழையெனக் கொண்ட போது

லோறி ப்றொன்ஸ்டட் கொள்கையே

சிறந்தது என்றனர்

அதைப்போல

உன்னிதயத்தில் வீழ்படிவாக்கப்பட்ட

என்னைப் பற்றிய

காரக் கசடுகளை அகற்ற

எந்தக் கொள்கை சரி வரும்?

யோசித்துக் கொள்!

ஆனால் ஒன்று

இங்கு

“காட்டிகள்” எதுவுமே

அவசியப்படாது

காலமே பதில் சொல்லும்

விளங்கிக் கொள்

அதுவரைக்கும் நீ

நேர் விலகலா

எதிர் விலகலா

விடை பகர்!

ஜனமீம்

கையடக்கத் தொலைபேசி புழக்கத்தில் வந்த பிறகு மனிதனின் நிம்மதி விடைபெற்றுப் போய் விட்டது. மலிந்து போய் விட்ட விரசங்கள் காரணமாகப் பெற்றோர் பதைபதைக்கிறார்கள். வணக்கத்தவங்கள், மயானங்கள், அரச தனியார் நிறுவனங்கள், வீதிகள், வாகனங்கள், எங்கெங்கு காண்கின்றும் செல்போன்களின் விதவிதமான அறல்கள் செவிப் பறைகளில் மோதுகின்றன. காயப்படுத்துகின்றன. பார்க்கப்போனால் நாம் 'ஹலோ' என்று உச்சரிக்காத ஒரு நாள் கூட இல்லை.

குக்கிராமத்தில் வசிக்கும் வாலிபனும் மன்செஸ்டர் மாநிலத்தில் வதியும் யுவதியும் பக்கத்து வீட்டார் போல அரட்டையடிக்கின்றனர். எல்லா வீடுகளிலும் இல்லத்தரசிகள் புடவை நகை வியாபாரம் பேசுகிறார்கள்.. மாணவர்கள் சர்வசாதாரணமாக ஆபாசம் பார்க்கிறார்கள்.. அரச அதிகாரிகள் வீட்டிலிருந்தபடியே அலுவலக நிருவாகம் செய்கிறார்கள்.. நர்சரி படிக்கும் 'பொடி' கூடப்படிக்கும் இன்னொரு குஞ்சுடன் மழலை கதைக்கிறது.. பாட்டனும். பாட்டியும் பல்லுப் போனாலும் 'செல்லு'ப் போகவில்லை என்று பொக்கை மொழியில் பழங்கதை பேசி மகிழ்கிறார்கள்...

எல்லாம் இருக்கட்டும்.. பாமரர் மத்தியில் செல்போன் திடுமெனப் பிரவேசித்ததில் ஏற்பட்ட 'அல்லோ..'ல 'ஹல்லோ'லம்.. தாங்க முடியவில்லை.. ஒரு பாமரத் தந்தை தூரத்து விடுதியில் தங்கியிருந்த தன் மகளுக்கு 'செல்பேச பல தடவைகள் முயன்றார்.. நீண்ட நேரமாக இணைப்பு இல்லை. அழைக்கும் போதெல்லாம் ஒலிப்பதிவுக் குரலில் 'கருணாகர பஸ்வ அமத்தன்ன...' என்று சிங்கள மொழி ஒலி கேட்ட போதெல்லாம் பயத்தில் கிறீச்சிட்டுக் கத்திய அவர் நீண்ட நேரத்தின் பின்னர் இணைப்புக் கிடைத்ததும் 'அலோ.. மகனே..ய்.. மகனே.. கருணாகரண்ட பஸ்ஸ அமத்திப் போட்டாங்களாம்.. பஸ்ஸில வாராதடி புள்ளே..ய்.. இறங்கடி.. இறங்கடி..' என்று அறிய அறலில் ஒரு கிராமமே இன்னமும் சிரித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

இப்படித்தான் செல்பேசியில் பொய் பேசிய என் அலுவலக நண்பர் பெரியவரிடம் அகப்பட்ட கதை சுவாரஸ்யமானது. பெரியவரிடம் கொழும்புக்குச் செல்வதாகப் பொய் சொல்லி விட்டு வீட்டில் ஹாயாக பொழுதைக் கழித்துக் கொண்டிருந்தவருக்கு பெரியவர்

செல்பேசியில் 'ஹலோ எங்கேயிருக்கிறீர்கள்..?' என்று கேட்டதும் 'நான் இப்ப 'பெற்றா'வில் இருக்கிறேன் லேர்.! ' என்று சொல்லிவிட்டார். பெரியவரும் மகிழ்ந்து போய் 'மிகவும் நல்லதாகப் போயிற்று. நானும் 'பெற்றா'வில் இன்ன இடத்தில் நிற்கிறேன்.. இப்போதே இவ்விடத்திற்கு வா.. காத்திருக்கிறேன்.' என்றார். இது கேட்டதும் வியர்த்து விறுவிறுத்துப் போனார் நண்பர். பின் காலில் விழாத குறையாகக் கெஞ்சிக் கெட்டு தான் ஊரிலிருப்பதாகத் தடுமாறிச் சொல்லி முடித்தார். பெரியவரும் அசராமல் தானும் ஊரிலேயே இருப்பதாகவும் உண்மையை அறியவே கோல் எடுத்ததாகவும் சொன்னார். நண்பர் அதிர்ச்சிக்கு மேல் அதிர்ச்சி!

தவிரவும் ஐந்து வருடங்கள் முன் சுவதிஅரேபியா போய் வந்த ஒரு இளைஞன் வீட்டில் தனது 'செல்'லைப் பெருமையுடன் காட்டிய போது, பாட்டி சர்வசாதாரணமாகப் பாவித்த 'மிஸ்கோல்.. மெலேஜ்.. இன்பொக்ஸ்... சார்ஜர்.. கவரேஜ்.. ரிங்டோன்..' போன்ற சொற்களைக் கேட்டு அதிர்ச்சியில் உறைந்தே போனான்.

'ரிங்டோன்' என்றதும்தான் ஞாபகம் வருகிறது. இந்த அழைப்பு மணியின் விதவிதமான ஒலிகளினால் எற்படுகிற 'கூழல் மாசடைவை'த் தடுக்க ஒரு சட்டமும் இல்லையா என்றால் இல்லை.. இது எந்தளவிற்குப் போயிற்றென்றால் பாருங்கள். சும்மா ஓர் அப்பாவியாக எனது சம்பளப் பணத்தைப் பெற வங்கியில் வரிசையில் நின்று கொண்டிருந்தேன். என் முன்னால் நின்று கொண்டிருந்த ஒரு வாலிபனுக்குத் திடீரென்று எதிர்பாராத விதமாக நீண்ட ஒலியுடன் '... ப்ப்ப்பார்...'ரென்று பின் பக்கமாகக் காற்றுப் பிரிந்து விட்டது. திடீரென்று குசுப் பறிந்ததில் வெட்கப்பட்டுப் போவான் பாவம் என்றெண்ணிய நான் லேஞ்சியால் மூக்கைப் பொத்துவதை கஸ்டப்பட்டு அடக்கிக் கொண்ட அதே கணத்தில் மேலும் இரண்டு தரம் '...புர்ப்பார்... புர்ப்பார்...'கென்று இரண்டு தரம் பறிந்துவிட்டது.

ஆனால் அவ்வாலிபனோ சற்றும் கவலைப் படாமல் தன் காற் சட்டையின் பின்புறத்திலிருந்து தனது செல்போனை எடுத்து 'புர்ப்பாக்கக்... புர்ப்பாக்கக்'கென்ற தனது 'பேவரிட் ரிங்டோன்'னை அமர்த்திவிட்டு 'ஹலோ..'என்றான். அவனது செல்பேசியின் அழைப்பு மணியோசைதான் அந்தக் குசுப்பறிந்த சத்தம்... என்றால் பார்த்துக்கொள்ளுங்களேன்..!

என்ன செய்வது - சகித்துக் கொண்டுதான் வாழவேண்டியிருக்கிறது!

'செல்'லிடம் பேசேல்

●
தீரன் -

ஆர்.எம். நெளஷாத்

நவீன அறபுக் கவிதை

'உள்ளங்கையில் கொண்டு சென்று
எறிந்திடுவேன் மரணக் கிடங்கினுள்
என் ஆன்மாவை
உள்ளக் களிப்புட்டனும் நண்பர்கட்கு
வாழ்வு
மனக்கிலேசமூட்டனும் பகைவர்க்கு
மரணம்
இருநோக்கங்களுண்டு
மனிதனின் உணர்வுக்கு
வாகை சூடல் அல்லது
போராடி மடிதல்

இவ்வரிகள் உள்ளங்கையில் ஆன்மாவை ஏந்திச் சென்று மரணக்கிடங்கில் எறிந்த பலஸ்தீனக் கவி அப்துல் றஹீம் மஹ்மூத் (1913-1948) உடையவை. ஆக்கிரமிப்புக் கெதிராக பலஸ்தீனத்தைக் காக்கும் போரில் ஷஹீதானவர் மஹ்மூத். இளவயது மரணத்தின் மூலம் தன் கவிதைக்கு விளக்கமளித்துச் சொல்லுக்கும் செயலுக்குமான இடை வெளியை இல்லாமலாக்கினார் அவர். தரிசனத்தை நிதரிசனமாக்கி வாழ்வின் நிஜத்தைத் தொன்மமாக்கிய அவர் வீரத்தின் பெருமையின் தியாகத்தின் குறியீடானார்.

கவிஞன் மக்களின் காவலனாக இருப்பதும் அப்துல் ரஹ்மான் மஹ்மூத் போன்று அவர்களுக்காகவே மரணிப்பதும் அறபுச் சமூகத்துக்குப் புதிதல்ல.

வரலாற்றில் ஒரு போதும் அறபுக் கவிஞன் அரசியல் சமூகப் பொறுப்பிலிருந்து புறமொதுங்கியதில்லை. அறபுக் கவிஞர்கள் இஸ்லாத்துக்கு முந்திய காலத்திலிருந்தே சமூகத்தில் தீர்மானகரமான பாத்திரம் வகித்து வந்துள்ளனர். அறபுக் கவிஞன் பழங்குடியின் குரலாக, காவலனாக, உந்து சக்தியாக விளங்கினான். அந்நியை எதிர்த்து நிற்கும் அறபுலட்சிய வீரன் போரிடும் சக்திய வீரனாகச் சித்தரிக்கப் பட்டான். இன்றும் கூட அறபுக் கவிஞனின் இப்பாத்திரம் அதிகம் மாறிவிடவில்லை.

ஹாஃபிஸ் இப்றாஹீம் (மறைவு 1932), ஜமீல் சித்தீக் அல் ஷஹாவி (மறைவு 1936), மஹ்மூப் அல் ருஸாஃபி (மறைவு 1945), இப்றாஹீம் துகான் (மறைவு 1941), முஹம்மத் மஹ்தி அல் ஜவாஹிர் (தோற்றம் 1900) முதலான கவிஞர்கள் சமூக நீதிக்காக, அரசியல் நியாயத்துக்காகப் போராடியவர்கள். சமூகத்தின் மீது அறபிக் கவிஞர்களுக்கிருந்த பந்தப் பிணைப்பை, ஈடுபாட்டை மீளுறுதி செய்தவர்கள். இன்று பலஸ்தீனத்தின் குரலாக ஒலிக்கும் மஹ்மூது தர்வேஸ் சமகால அறபுச் சமூகத்தில் கவிஞன் வகிக்கும் பாத்திரத்துக்கு நல்லதோர் உதாரணம்.

நவீன சகாப்தத்தில் வேறெங்கிலும் விட அறபுலகிலேயே கவிஞர்கள் சமூக,

தரிசனமும் எதார்த்தமும்

ஆங்கிலத்தில்:

:பஸ்ஸாம் ஃபிரெங்கியே

தமிழில்:

ஸஹீன்

அரசியல், தேசிய நடைமுறைகளுடன் அதிக சம்பந்தமும் ஈடுபாடும் கொண்டோராய்க் காணப்படுகின்றனர். தூர திருஷ்டி மிக்கவர்களாகவும் வரப்போவதை முன் மொழியக் கூடியவர்களாகவும் கருதப்படுகின்றனர். கவிஞர்களென்றால் அறபுத் தலைவர்கள் பலருக்குக் கிலி பிடிப்பது இக்காரணத்தாலேயே. இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பாதியில் சவால்களும் பிரச்சினைகளும் உக்கிரமடைந்த போது கவிஞரின் ஈடுபாடு இன்னும் தீவிரமுற்று அவனது பாத்திரம் மேலும் தீர்மானகரமானதாய் மாறிற்று. இன்று அறபுக் கவிஞர் நீட்சேயின் வாசகம் ஒன்றால் வர்ணிப்பதாயின் "தன் காலத்தையெதிர்த்துப் போராடுபவன்."

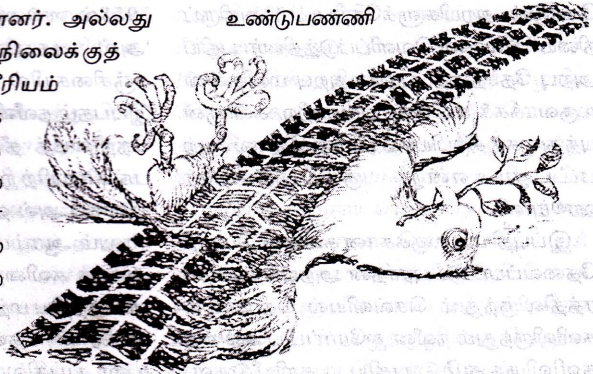
கடந்த சில தசாப்தங்களாக அறபுக் கவிஞர்கள் பலர் சிறையிலடைக்கப்பட்டும் சித்திரவதை செய்யப்பட்டும் நாடுகடத்தப்பட்டுள்ளனர். அல்லது நீங்கி வாழவேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர். வீரியம் வாய்ந்த தம் சொற்களாக காக காசிம் ஹத்தாத் (தோற்றம் 1948), முஹம்மத் அஃபீபி மதார் (தோற்றம் 1933), அப்துல் லத்தீஃப் லஃபி (தோற்றம் 1942) முதலானோர் வதைக் கப்பட்டுச்

சிறையில் வைக்கப்பட்டனர். கமால் நசீர் (மறைவு 1972) கொலை செய்யப்பட்டார். அப்துல் வஹாப் அல் பயாத்தி (தோற்றம் 1926) தொடர்ந்து தீவாந்திர வாசம் அனுபவித்து வருகிறார். முஸாஃப்ர் அல் நவ்வாப் (தோற்றம் 1930) ஃபிரான்சுக்கும், நிலார் கப்பானி (தோற்றம் 1924) கமால் அபூ :தீப் இருவரும் இங்கிலாந்துக்கும் குடிபெயர்ந்துள்ளனர்.

இரண்டாம் உலகப் போரைத் தொடர்ந்து அறபுலகம் பல சோக நிகழ்வுகளை எதிர் கொண்டதுடன் சமூக, அரசியல், கலாசாரத் துறைகளில் குரூர எதார்த்தங்களுக்கு முகம் கொடுக்க நேர்ந்தது. அந்நியத் தலையீடுகள்; பொருளாதார நெருக்கடிகள். அறபிகளுக்கு விழுந்த ஆகமோசமான அடி 1948ல் இஸ்ரேல் அரசு உருவாக்கப்பட்டதும் பலஸ்தீனர்கள் நாடிழந்ததுமாகும். புதிதாய் விடுதலை பெற்ற அறபு ராஜ்யங்களோ ஊழல் மலிந்தனவாக, அந்நிய சக்திகளால் ஆட்டுவிக்கப்படும் ராணுவ சர்வாதிகளாலும் பொம்மை அரசர்களாலும் ஆளப்படுவனவாய் மாறின. பலஸ்தீனம் அகதிகளின் தேசமாயிற்று. அவர்கள் நிலத்தை மட்டுமன்றி கௌரவத்தையும் இழந்தனர்.

1948ல் ஏற்பட்ட தோல்வி விசுவாசமின்மையை, விரக்தியை

உண்டுபண்ணி

அறபுக் கூட்டு மனதைப் பெரிதும் பாதித்த போதும் இப்பேரழிவு அகண்ட அறாபிய அளவில் அறபிலக்கியத்தின் திருப்பு முனையாயிற்று. இப்புதிய யதார்த்தத்தை எதிர் கொள்ள ஏகோபித்துக் கிளம்பிற்று அறபுக் கவிஞர்களின் எதிர்வினை. மாற்றத்தைக் கொணரும் பேரில் இலக்கியம் பங்காற்ற வேண்டும் என்பதில் அவர்கள் இணக்கம் கண்டனர். அவமானம் தரும் யதார்த்தத்தை எதிர்த்துச் சவால் விடுவதன் மூலம் இச்சோக நிகழ்வுகளை அவர்கள் இனம் கண்டனர். இப்பாரிய நிகழ்வுகளால் இரு உலகப் போர்களுக்கிடையே அறபு இலக்கிய வட்டாரங்களில் ஆதிக்கஞ் செலுத்திய ரொமாண்டிஸப் போக்குக் காலாவதியுற்றது.

இரண்டாம் உலகப் போரின் பின் அறபுலகிலுண்டான மாற்றங்களைப் பிரதிபலிப்பதற்கு அறபுக் கவிதை பற்றிய எண்ணக் கருவில் அறபுக் கவிஞரின் பாத்திரத்தில் - பணியில் மாற்றம் நிகழ்ந்ததாக வேண்டியிருந்ததென்கிறார் அல்பர்ட் ஹூரானி. 'கவிதையின் உட்குறிப்பிலும் உள்ளீட்டிலும்' மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. பிரதியொரு கவிஞனும் வெவ்வேறு அம்சங்களுக்கு அழுத்தம் கொடுத்த போதும் அறபு தேசமும் அதன் நலிவும் பலவீனமும் அனைவரதும் பாடு பொருளாயிற்று. 'உலகத்தோடும் தம் மோடும் அறபிகளுக்கேற்பட்ட அதிருப்தியை' அவர்கள் வெளிப்படுத்தினர். புதிய அறபு தேசத்தை, புதிய அறபு மனிதனை உருவாக்கக் கவிதை பங்காற்ற, கவிஞன் புத்துலகச் சிற்பியாய் மாறத் தேவையேற்பட்டது என்று குறிப்பிடுகிறார் ஹூரானி.

இப்புதிய உலகுக்கான கவிதை மொழி தேவைப்பட்டது, புராதன அறபுக் கலாசாரத்திலிருந்தும் செவ்வியல் தொன்மங்களிலிருந்தும் நவீன ஐரோப்பிய கவிதைகளிலிருந்தும் புதிய குறியீடுகள், யாக்ரா 20

படிமங்கள் பெறப்பட்டு இடத்துக்குரிய பிரதி தொனி (a local resonance) வழங்கப்படுகின்றது. கட்டற்ற சுயேச்சா கவிதை சிலாகிக்கப்பட்டு, பதினைந்து நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாகப் பயிலப்பட்டு வந்த செவ்வியல் வடிவங்கள், இறுக்கமான கட்டுப்பாடுகள், எதுகையமைப்புகள், மரபுச் சீர்கள் நிராகரிக்கப்படுகின்றன.

1940 களில் தோற்றங்கண்டு 1950களில் பலன் நல்கத் தொடங்கிய இப்புதிய 'சுயேச்சா கவிதை' இயக்கம் உள்ளீடு, உருவம் இரண்டிலும் உண்டான கவிதைப் புரட்சியாகும் - புதிய சமூக யதார்த்தங்களின் பிரதிபலிப்பும் அதன் எதிர் வினையுமாகும். அறபுலகில் இலக்கியத்துக்கும் சமூகத்துக்குமிடையே நிலவும் நெருங்கிய உறவுக்கு அரிய உதாரணம். சமூக மாற்றத்தின் ஆயதமாகக் கவிதையைப் பயன்படுத்தாத சிரேஷ்ட கவிஞர் இலர் என்ற நிலை உருவாகின்றது. இல்திலாம் (ஈடுபாடு) என்ற பிரயோகம் அறபு விமர்சகர்கள் மத்தியில் அதிகப் புழக்கத்துக்கு வருகின்றது. இது சார்த்தரின் 'என்கேஜ்மன்ட்' என்பதன் மொழிபெயர்ப்பு. ஃபிரெஞ்சு மெய்யியலாளரால் பிரயோகிக்கப்பட்டு, இலக்கியம் ஒரு செய்தியைச் சொல்ல வேண்டும் என்ற தேவையை வலியுறுத்தி 1953ல் ஸுஹைல் இத்ரீஸ் ஆரம்பித்த 'அல் அத:ப்' என்ற லெபனானியச் சஞ்சிகையில் பிரசுரிக்கப்பட்ட இப்பதம் நவீன அறபிலக்கியத்தின் செல்நெறியைத் தீர்மானிப்பதில் பிரதான பங்காற்றிற்று. 1957ல் பெய்ரூத்தில் யூஸூப் அல் ஹால், அடோனிஸ் இருவராலும் ஆரம்பிக்கப்பட்ட 'ஷிஃர்' நவீன அறபுக் கவிதையின் வளர்ச்சிக்கு அரும் பங்காற்றிய மற்றொரு பிரதான சஞ்சிகை, ஷிஃரின் கவிஞர்கள் தேக்கத்தை உடைப்பதிலும் மரபு விழுமியங்களை

நிராகரிப்பதிலும் மொழியாள்கையிலும் தீவிரமாய் - புரட்சிகரமாய் இயங்கினார். இவர்களின் கவிதை உருவத்திலும் உள்ளடக்கத்திலும் அபௌதீக மறைபொருள் பரிமாணங்களுடன் சமகால மேலைக் கவிதைகளின் - விசேடமாக, ஃபரெஞ்சு சிம் பொலிஸ்ட் (குறியீட்டியவராளர்) களதும் சர்ரியலிஸ்ட் (மிகையதார்த்தவாதி) களதும் செல்வாக்குக்குட்பட்டது.

அறபு மக்களின் கௌரவத்தை மீட்பதற்கு, சுதந்திரத்தை, விடுதலையை, ஐக்கியத்தைக் கொண்டுவதற்கு அரசியலில் புதிய இயக்கங்கள் மேற்கிளம்பின. பாதிஸ்ட்களின் அகண்ட அறாபிய மேடை, பெரும்பான்மை சுன்னத் வல் ஐமாஅத்தினருக்கு வெளியே துருஸ்கள், கிறிஸ்தவர்கள், அலவிகள் உட்படப் பல சமூகங்களின் ஆதரவை ஈர்த்தது. சிரியாவில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இவ்வியக்கம் லெபனான், ஈராக் மற்றும் சூழவுள்ள பகுதிகளுக்கும் பரவிற்று. அரசியலில் பாதிஸ்ட்டுகளுக்குச் சவாலாகக் கிளம்பியோர் மத்தியில் மார்க்ஸிஸ்டுகள், கம்யூனிஸ்ட்கள், சிரிய தேசியக் கட்சியினர் இருந்தனர். அன்றோன் சாஃதாவினால் தொடங்கப்பட்ட தேசியக் கட்சி அறிவு ஜீவிகள் பலரையும் பிரபல கவிஞர்கள் சிலரையும் தன்பால் ஈர்த்தது. அறபு மக்களுக்கு நேர்ந்த அவலங்களின் மற்றோர் எதிர் வினை இஸ்லாமிய இயக்க வடிவம் பெற்று, குறிப்பாக எகிப்திலும் சிரியாவிலும் மேற்கிளம்பிற்று.

எனினும் அறபு சமூகத்தின் புத்துயிர்ப்புக்கான பார்வை 1952 வரை தோற்றங்காணவில்லை. அவலத்திலிருந்து மீளும் மார்க்கமறியாமல் முழு அறபுலகமும் தவித்தபோது கமால் அப்துல் நாலர் எகிப்தின் ஜனாதிபதியாக அரங்கில் தோன்றி மதச்சார்பின்மையையும் நவீன மயமாக்கலையும் முன்னெடுக்கின்றார். குறுங்குழுவாதத்தையும் கட்சிக் கூட்டு

களையும் ஞாண்டி அறபு தேசங்களின் ஐக்கியத்துக்கு அறைகூவல் விடுக்கின்றார். 1956ல் சுயெஸ் நெருக்கடியில் வெற்றி கண்ட போதும் அஸ்வான் அணை நிர்மாணத்தின் போதும் 1958ல் சிரியாவுடனான ஐக்கியத்தின் போதும் நலாரின் செல்வாக்கு ஓங்கி அவர் மீதான நம்பிக்கை அதிகரித்து, பலஸ்தீனப் போராட்டத்துக்குப் பலம் வாய்ந்த தலைமை வழங்குவதாய் நம்பிக்கை யூட்டிற்று.

எனினும் 1967ல் ஏற்பட்ட எதிர்பாராத தோல்வி அறபு ஐக்கியம் பற்றிய கனவை, அறாபிய மகிமை மீட்கப்படுவதன் எதிர்பார்ப்புகளைச் சிதைத்து விடுகிறது. நலாரின், ஏனைய தலைவர்களின், அரசியல் தலைவர்களின் வாக்குறுதிகள் காற்றில் விடப்பட்டு யாவும் 'பொய்யாய்ப் பெருங்கதையாய் கனவாய் மெல்ல' மாறின. அறபுக் கவிஞர்கள் கடுஞ்சினத்தை, வெறுப்பை, அந்நிய மாதலை, வெளிப்படுத்தத் தொடங்குகின்றனர். அறபு எதார்த்தத்தின் சோகம் அதிருப்தியின், நிராசையின் தொனியில் எதிரொலிக்கின்றன.

அறபு தேசியவாதத்தின் தீவிர ஆதரவாளர்களாய் அறபு நாகரிகத்தின் புத்துயிர்ப்பு என்ற கருத்தியலைக் கவிதையில் பிரதிபலித்த லெபனான் கவிஞர் கலீல் ஹாவி 1961ல் சிரிய - எகிப்து ஐக்கியம் சீர்குலைந்ததும் நிராசையறுகின்றார். 1962ல் தீர்க்கதரிசனமாய் அவர் எழுதிய சோகக் கவிதை ஜூன் 1967 போரை முன்மொழிவதாயிற்று. மரித்து மூன்று நாட்களில் யேசுவால் மீள உயிர்ப்பிக்கப்படும் லசாரஸ் என்ற தொன்மத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது இக் கவிதை. அறபு நாகரிகத்தின் குறியீடான லசாரஸ் மீளியிர்ப்பை விரும்புகிறானில்லை. தன் புதைகுழியை மேலும் ஆழமாக்குமாறு வேண்டுகிறான்.

'குழிதோண்டுவோனே
என் புதைகுழியை இன்னும் ஆழமாக்கு
சூரியனின் அயனத்துக்குமப்பால்
சாம்பல் இரவினுள்
நட்சத்திரச் சிதைவுகள் புதைந்த
ஆழத்துக்குமப்பால்
இன்னும் ஆழமாகத் தோண்டு'
விழுமியங்கள் மடிந்து சாவை
விட வாழ்வு வலி தருவதாய் உணர்கின்
றான் ஹாவியின் லாசரஸ். இக்கேடு
கெட்ட வாழ்க்கையை வாழ்வதற்காகவா
மீளாயிர்ப்பு? யேசுவின் கருணையைச்
சபிக்கப்பட்ட கருணையாகக் கருதுகின்
றான்.

'சாவின் மீது மோகத்தால்
கல்லாகிப்போன சுவத்தை
காதல் கடவுள்
மீளவயிர்ப்பித்தல் ஏன்?'

வசந்த நோயைவிட
வலிதருவது
சபிக்கப்பட்ட இக்கருணை

உயிரற்ற முகமும் செத்த ஆன்மாவு
மாய் எஞ்சியுள்ளான் லசாரஸ். அறபு
நாகரிகத்தின் குறியீடான அவன் மனைவி
வாழ்வில் மோகமுற்றுப் புருஷனின்
புத்துயிர்ப்புக்குக் காத்திருக்கிறாள்.
கூடியின்புறக் காத்திருக்கும்வள் அவனின்
மீள் வருகையால் உடைந்து போகிறாள்.

'என் மார்மீது கவிமும்
கருநிழல் அவன்
என் விழிகளின்
அந்நியனுக்கு ஆடையுரிந்த
பெண்ணின் அவமானம்

"சீச் சவக்குழியிலிருந்து திரும்பியதேன்
இச்சவம்?"

'உடலையும் ஆன்மாவையும்
திருப்தியுறச் செய்யும் இருப்பியல்
புத்துயிர்ப்புக்காக ஏங்கினாள் (உன்
மனைவி). அவளின் வன்மம் கொண்ட
செத்த புருஷனாய் நீயவளை ஏமாற்றி

விட்டாய்' எனக் கவிதையின் முன்னு
ரையாக லஸாரசிடம் கூறுகிறார் ஹாவி.
லஸாரஸின் இருண்ட புத்துயிர்ப்பால்
கணவன் மீதும் அவனை மீள் உயிர்ப்
பித்த மீட்பர் மீதும் நம்பிக்கை
இழக்கின்றான்.

'மாயக் கடவுளுக்கு
நீல மேகங்களிடை மெலிதான ஒளியில்
மறைந்துள்ள ஆவிக்கு
என் கண்ணீரால்
பிரார்த்தனைகளால்
என்ன பலன்?
பசித்த என்பெருமூச்சுகளுக்குப்
பதில்சொல்வாரில்லை"

அவளைப் பிரேத உலகின் வெறிச்
சோடிய இருப்புக்கு இழுத்துச் செல்கி
றான் லஸாரஸ். எதிர்ப்புச் சக்தியிழந்து
வாழ்வின் ஈர்ப்பு அற்றுப்போன அவள்
அவனைப் பின் தொடர்கின்றாள்
சவக்குழிக்குள். ஹாவியின் இச்சோக
தரிசனம் பின்னர் நிகழ்ந்த அறபிகளின்
வீழ்ச்சியைக் காட்சி ரூபமாய் முன்
மொழிந்தது.

ஈராக்கியக் கவிஞர் அப்துல் வஹாப்
அல் பயாத்தியின் கவிதையும் அறபு
நாகரிகத்தின் புத்துயிர்ப்பைப் பாடியது.
ஹாவி வருங்காலத்தை நம்பிக்கை
வரட்சியுடன் நோக்க, அல்பயாத்தி
இறுதி வெற்றி பற்றிய தன்னம்பிக்கையின்
குரலாக ஒலிக்கின்றார். எனினும் 1967ன்
தோல்விக்குப் பின் எழுதப்பட்ட 'மரணத்
துள் வாழ்தல்' என்ற தொகுதியில் அல்
பயாத்தி அறபு தேசம், ஃபிரையேயின்
பிரயோகமொன்றால் குறிப்பதாயின்
'குளிரூட்டப்பட்ட மரணமின்மை' என்ற
திதியில் இருப்பதாகச் சுட்டுகிறார்.

1968ல் பயாத்தி எழுதிய 'ஆயிஷா
வுக்கோர் இரங்கற்பா' ஹாவியின் லாசரஸ்
போன்றே தொனிக்கிறது. அறபுநாக
ரிகத்தின் குறியீடான ஆயிஷாவின் முன்
கவிஞர் அவமானத்தால் கூனிக் குறுகித்

திணறுகிறார். தவிசின் மீது கரங்கள் துண்டிக்கப்பட்டவளாய் ஆயிஷா - அதிகார மின்மையின் இயலாமையின் குறியீடு. இருண்ட அவள் கேசத்தில் ஓடித்திரியும் எலிகள். அவள் விழிகளைப் புழுக்கள் தின்கின்றன. இவை ஊழல் களின் சிதைவுகளின் குறியீடு. பூரண மாய்ச் சாகாத நிலையில் புதைகுழியை நாடுகிறாள் ஆயிஷா. வாழவும் முடியாத சாகவும் முடியாத நிலை. புத்துயிர்ப்புப் போலி என்பதை, காத்திருப்பு வீண் என்பதைக் குறியீடாக உணர்த்தும் கவிதையிது. முஹ்யி அல் தீன் சுப்ஹியின் வார்த்தைகளில் ஆயிஷா: 'போலிக் கர்ப்பம்' ஒன்றின் குறியீடு.

இஸ்தார்

உன் பாயில் சாகக் கிடத்தினேன்

உன்னை

..... சாவீட்டில்

சுவணர்வுடனும் போதையுடனும்

நடமாடினேன்

பாபிலோனின் சிதிலங்களுநடு

நதிக்கரை வழியே தன்னந்தனியாய்

மேகங்களுடன்

கதையாடல் புரிந்தேன்

புழுதியில் புரண்டு

நிராசையில் கத்திக் கதறினேன்

1967ன் தோல்வி கண்டு சுய கண்டனத் துடன் எழுதப்பட்ட "ஜூன் சூரியனுக் காசுப் புலம்பல்" என்ற கவிதையில் அறபு சமூகத்தின் ஈன நிலையை அறபு தேசம் உயிர்ப் பிணமானதைக் கவனப்படுத்து கிறார். பொய்ப் பிரசாரங்கள், மூடி மறைப்புகள், ஊடகச் செய்தித் திரிப்புகள் மூலம் மக்களை மூடர்களாக்கும் அறபு ஆட்சியாளர்கள் மீது தாக்குதல் தொடுக்கின்றார். அழகிய படிமங்களில் எளிய மொழியில் அறபிகளுக்காகப் புலம்புகிறார் அல் : பயாத்தி.

வாய்ச் சண்டைகளால்

பலகை வாட்களால்

விருதா வீரர்களால்

கிழக்கின் சிற்றுண்டிச் சாலைகளில்

நாம் அரை பட்டோம்

ஒட்டகத்தை. ஒரு பறவையைக்

கொன்றறியோம்

மரண வேட்டையறியோம்

அற்ப விவகாரங்களுக்காய்

அடைபடிக் கொண்டோம்
நாமே ஒருவரையொருவர்
கொன்று வீழ்த்தி
உதிரந்த பருக்கைகளாய்
ஈ-விரட்டுகிறோம்
அர்த்தமற்ற சாவின் தலைமுறை நாம்
பிச்சைக்காரர்கள் நாம்
பிறப்புறுப்புக்களை
அம்மணமாக்கிச் சென்றது
ஜீன் சூரியன்...

வதைபட்ட தேசத்தை ஒரு கையிலும்
புழுதி மண்ணை மறுகையிலும்
தாங்கியபடி

பிரார்த்தனையுற்ற பிணங்களாய்
ஏன் விட்டுச் சென்றாவெம்மை
நாய்களுக்கு?

எனினும் நம்பிக்கை தொனிக்க முடிக்
கிறார் பயாத்தி - தோற்கடிக்கப்பட்ட
வர்கள் தலைவர்களேயன்றி மக்களல்ல
வென:

'துடிக்கும் தீச்சுவாலையினும்
வேகமாய்த் தோற்கடிக்கப்பட்டோர்
நாமல்லோம்
தோற்கடிக்கப்பட்டது
ராட்சஸ மயில்களே'

1970ல் வெளியிடப்பட்ட அல்
:பயாத்தி யின் தொகுதியென்றில் இடம்
பெற்றுள்ள 'இரவு பகல் பேய்க் கனவு'
என்ற கவிதையில் 1967க்குப் பின்னான
உளவியல் முற்றுகையை அவர் அடங்கிய
குரலில் சர்ரியலிசப் படிமங்களில்
குறியீடுகளில் வெளிக்கொணர்கிறார்.
ஒருவர் தன் பிரேதத்தைப் புதைப்பதற்குக்
கூட இடமற்றுத் தவிப்பதைக் காட்டு
கின்றார். தோல்வியைத் தொடர்ந்த
குழப்பமான சகாப்தத்தில் அறபு
வாழ்க்கையிலுண்டான சிக்கல் சிடுக்
குகள் பற்றிப் பிரக்ஞையூட்டுகின்றது
கவிதை:

'ஒரு தீர்க்கதரிசியின் பிறப்புக்களாய்ப்
பூமி கனவு காண்கையில்

யாத்திரா 20

நீதியால்
பருவங்களின் உதயத்தால்
தொடுவானை நிரப்புபவர் யார்?
இரவில் பிரேதமொன்றை
இழுத்துச் செல்கின்றேன்
பரத்தையர் விடுதியிலோ
மைதானத்திலோ
காப்பிக் கடையிலோ புதைப்பதற்கு
அவமானமுற்று
குடிபோதையேறிப் பிதற்றுகின்றேன்
இறைவனிடமிருந்தும்
உன்னிடமிருந்தும்
முகத்தை மறைத்துக் கொண்டு'

அறபுலகின் கலாசார, கவித்துவ மாற்றத்
தில் ஈடுபாட்டுடன் 'நவீனத்துவத்தைக்
களைப்பின்றி முன்னெடுப்பவர்' என
அறியப்பட்டுள்ளார் சிரியக் கவிஞர்
அடொனிஸ். 1974ல் வெளியான அவரது
'தேக்கமும் அசைவும்' உடனடித் தீவிர
மாற்றத்துக்குத் தூண்டுதல் வழங்கும்
நூலாகும். 'நவ அறபுக் கவிதையின்
நவீனத்துவம் அடொனிஸ் கவிதைகளில்
சாத்தியப்பட்டுள்ளது' என்கிறார்
எம்.எம்.:பதாவி. 1967ன் தோல்விக்குப்
பின் எழுதப்பட்டு 1969ல் வெளியான
'என் பெயர் இதுவே' என்ற தொகுதியில்
உள்ள கவிதையொன்றில் 'ஜூன் மாதச்
சூரியனுக்காகப் புலம்பல்' என்ற பயாத்தி
கவிதையின் அதே கருப் பொருளைத்
தொடுகின்றார் அடொனிஸ். அறபு
தேசம் உடைந்து போய்த்தோல்வியுற்று
சவ ஆடை போர்த்திக் கிடப்பதைக்
காண்கிறார்:

'நான் சொல்லி விட்டேன்
இவ்வடைந்த ஜாடி
தோற்கடிக்கப்பட்ட தேசம்
என் தேசத்தின் முகத்தில்
காகத்தின் நிழல்
கபன் துணியெனப் பெயரிட்டேன்
இந்நூலுக்கு
பிரேதம் எனப் பெயரிட்டேன்

★

இந்நகருக்கு

விசர்!

எஞ்சியது விசர் மட்டுமே!

அல் : பயாத்தி அரசியல் நிலைப் பாட்டுக்காகத் தீவாந்திரவாசம் அனுபவிக்க, அறபு சமுதகத்தின் விடுதலைக்காகத் தீவிரப் புரட்சியில் நம்பிக்கை வைத்த பஹ்ரெய்ன் கவிஞர் காசிம் ஹத்தாத் வதை செய்யப்பட்டுச் சிறைவாசம் அனுபவிக்கின்றார். நவீனத்துவத்தைக் கொணர்ந்ததில் முக்கியமான ஒருவரெனக் கருதப்படும் ஹத்தாத், அநீதியையும் ஒடுக்கு முறையையும் எதிர்த்து ஜனநாயகத்துக்கு அறைகூவல் விடுத்தவர். 'மூன்றாவது பாவம்' என்ற கவிதையில் அறபு ஆட்சியாளர்களை எதிர்த்துச் சவால் விடுகின்றார்.

'அரசே

பிற தேசங்களிடம்

நீ பெருமையடிக்கும்

மந்தைகள் நாம்

இப்போலிப் பிரதாபங்கள்

புளித்தும் போனதெங்கு'

அறபுலகின் புகழ்பெற்ற காதல் கவிஞர் ஸிரிய நாட்டு நிஸார் க:ப்பானி சமூக அரசியல் போராட்டத்தின் முக்கிய குரலானார். 1967ன் தோல்விக்குப் பின் க:ப்பானி எழுதுகின்றார்:

"பெண் என் காதலுக்குரியாள்

இன்றும் அப்படியே

ஆயினும் இப்போது

இரண்டாவது மனைவியைக்

கட்டிக்கொண்டேன்

சொந்தம் தேசம் என்பது

அவள் பெயர்."

"அன்னை யுமியே

காதலையும் ஏக்கத்தையும்

பாடுபவனைக் கணப்பொழுதில்

கத்தியால் எழுதும் கவிஞனாக்கினாய்"

"தோல்வியெனும் நூலுக்கு விளிம் போரக் குறிப்புகள்" என 1967க்குப் பின்

எழுதப்பட்ட க:ப்பானியின் கவிதை அறபு மக்களையும் அறபுத்தலைவர்களுக்கும் கடுமையாக விமர்சிக்கின்றது.

"எம் குரல்களை விட

வலிமை மிக்கதெம் அமுறை

எம் மனிதர்களை விட நெடியதுயர்ந்தன

எம் வாட்கள்

ஏ சுல்தான்!. எஜமானே,

சுப்பாத்துகளால் உதைவாங்கினேன் நான்

சுப்பாத்திலிருந் தெண்ணைச்

சாப்பிடச் செய்தார் உன் ராணுவத்தார்

உன் மக்கள் பாதிப்போரின்

நாவுகளை நீ துண்டித்தாய்

போரில் இருமுறை தோற்றாய்

பேச முடியாத மக்களால்

என்ப பலன்?"

அறபுத் தலைவர்களின், நிறுவனங்களின் ஊழல்கள் மீது கவனம் குவித்து எழுதப்பட்ட அங்கதங்களுக்காய்த் தலைமறைவு வாழ்க்கைக்குத் தள்ளப்பட்டவர் ஈராக்கியக் கவிஞர் அல் - நவ்வாப். அறபுலகில் அவர் கவிதைகள் பரவலாகத் தடைசெய்யப்பட்ட போதிலும் அவை போட்டோப் பிரதியெடுக்கப்பட்டு மனஎஞ் செய்யப்பட்டன. ஒட்டு மொத்தமாக அறபுத்தலைவர்களையும், அரசியல் நிகழ்வுகளையும் விமர்சிக்கின்றார் நவ்வாப். கவிதையொன்றில், அறபுத் தலைவர்கள் கதவுக்குப் பின்னாலிருந்து கதறலையும் துடிப்பையும் கேட்டுக் கொண்டிருக்க இஸ்ரேலியரால் வல்லுறவுக்குட்படுத்தப்படும் கன்னியாகப் பலஸ்தீனத்தைச் சித்தரிக்கின்றார் கவிஞர். நெஞ்சங் குழறி வெடிக்கச் செய்யும் இம் மானக் கேட்டைத்தடுக்க எறும்புகளும் ஏதேனும் செய்திருக்கும். ஆனால் இத் தலைவர்களோ அவமானத்திலும், தலைகுனிவிலிருந்தும் தாம் தப்பிக்கொள்வதற்காக அவனைக் கத்த வேண்டாம் என்று கத்தினார்கள்.

அதிகார வட்டாரங்களால் வேட்டை

யாத்ரா 20

யாடப்பட்ட ஈராக்கியக்கவிஞர் அல்-ஸய்யாப் (மறைவு 1964) தலைமறைவு வாழ்க்கையை மேற்கொண்டவர். அவரது 'மழையின் பாடல்' முனைப்பான அரசியல் கவிதையெனக் கருதப்படுகின்றது. தேசப் பிரஷ்டம் செய்யப்பட்ட குவைத்தில் வாசஞ்செய்த அல்-ஸய்யாப் தாய்நாடு மீதான ஏக்கத்துடன் ஈராக்கின் அநீதமான அரசியல் சமூக நிலையை வர்ணிக்கின்றார். எல்லையின் எதிர்ப்புறத்திலிருந்து ஈராக்கை நோக்குகிறார் கவிஞர் - மழை பெய்கின்றது. பயிர்கள் செழித்து வளர்கின்றன - காசங்களாலும், வெட்டுக்கிளிகளாலும் தின்னப்படுவதற்கு. இவை ஊழல் பேர் வழிகளான ஈராக்கிய அரச அதிகாரிகளதும், ஒடுக்குமுறைச் சமூக அமைப்பினதும் குறியீடு. மழை ஈராக்கிய மக்களுக்கு பசியையும் பட்டினியையுமே பறிமாறுகின்றது. மழையினாலுண்டான விளைச்சல் மக்களுக்குக் கிடைக்கப் போவதில்லை:

"மழையிருந்தும் ஈராக்கில்
பஞ்சமின்றி ஆண்டொன்று
கழிந்ததில்லை.

மழைபெய்கையில் கேவியமும் -
ஏழைக் கூரையின்
நீர்த்தாரைகள்."

இஸ்ரேல் மீது, அறபு ராஜ்யங்கள் மீது, மேற்கின் மீது பாய்கின்றது பலஸ்தீனக் கவிஞர்களின் கடுஞ்சினம். மறுதலிப்பு, எதிர்ப்பு, போராடும் திடீசங்கல்பம், இறுதி வெற்றியில் நம்பிக்கை - இவையே போர்க்குணம் கொண்ட பலஸ்தீனக் கவிதைகளின் அடிநாதம். ஆயினும் ஃபத்வா துக்கான் போன்றோரின் கவிதைகள் இறுக்கமான வகைப் பாட்டுக்குள் அடங்க மறுப்பவை. சிலர் அவரை ரொமாண்டிசக் கவிஞர் பட்டியலில் சேர்த்தபோதும் அவர் தேசிய லட்சியத்துக்காகத் தன்னை அர்ப்பணித்து யாக்ரா 20

நின்றவர். மக்களையும், அவர்தம் உரிமைகளையும் பாதுகாப்பதற்காக எழுப்பப்பட்ட சக்திவாய்ந்த குரல்களிலொன்று ஃபத்வா துக்கானுடையது. "ஃபத்வா துக்கானின் ஒரு கவிதை பத்துப் பலஸ்தீனப் போராளிகளை உருவாக்க வல்லது" என்பது ஃபத்வா துக்கானின் கவிதைக்கு மோஷே தயான் வழங்கிய "சர்ட்டிபிகேட்".

பலஸ்தீன விடுதலைக்காக எளிய மொழியாலும் பேச்சு வழக்காலும் கவிதைகளைப் போராயுதமாய் வடித்தவர்தவ்ஃபீக் ஸய்யாத் (தோற்றம் 1932) இசையமைக்கப்பட்ட இவரது பாடல்கள் பலஸ்தீன விடுதலைப் போராட்டத்தின் சின்னங்களாகின. கவிமொழியாலும் இசையின் வசீகரத்தாலும் பலஸ்தீனருக்கு ஆன்ம பலம் நல்கும் இப்பாடல்கள் இனிதிபாழாவின் போது சிறுவர்களின் உதடுகளில் தவழ்ந்தவை:

"இங்கு நாம் தங்குவோம்
ஒரு போதும் நீங்காமல்
உம் மாட்புகளில் மதிவாக்."

பலஸ்தீனப் போராட்டக் கருத்தியலின் ஒன்றிணைந்த அங்கமாகின தவ்ஃபீக் ஸய்யாதின் பாடல்கள்.

ஜூன் 1967 அறபிகளுக்கேற்பட்ட தோல்வி, இஸ்ரேல் ஆக்கிரமிப்புக் கெதிராகப் பலஸ்தீனரின் போராட்டவுணர்வுக்கு ஆகுதி வார்த்தது. ஸமிஹ் அல் காசிம் போன்ற பலஸ்தீனக் கவிஞர்கள் மேற்கிளம்பினர். பலஸ்தீனரைப் போராட்டத்தில் குதிக்கச் செய்வதில் முன்னோடிப் பாத்திரம் வகித்த இவர்களின் கவிதைகள் அறபு தேசியவாத இலட்சியங்களுக்கு அர்ப்பணிப்புடன் புதுப்பித்த போராட்டத்தில் பங்கேற்பதன் மூலம் அறபு மக்களின் உணர்வுகள் மீட்கப்படுதற்கும், வலிமை பெறுதற்கும் உதவின.

பலஸ்தீன மக்களை அரசியல் அணி

திரட்டும் ஆற்றல் மிக்க கவிதைகளைப் படைத்த மஹ்மூத் தர்வேஷ் (தோற்றம் 1942) நுட்பமும், நளினமும், பன்முகத் தன்மையும் வாய்ந்த கவிஞர். சிரேஷ்ட பலஸ்தீனக் கவிஞராகவும் மாபெரும் நவீன அறபிக்கவிஞராகவும் மிளிரும் தர்வேஷ் வீரஞ்செறிந்த போராட்டத்தின் குறியீடானார். அவர் கவிதைகள் அறபுலகம் முழுவதும் பெருமிதத்துடன் பாடப் படுவன. அக்கிரமியப்பின் கீழ் வாழும் போது இஸ்ரேலிகளுக்குச் சவால் விடுகிறார் தர்வேஷ்.

குறித்துக்கொள்.

நானொரு அறபி.

என் மூதாதைகளின் தோட்டந்தரவுகளை

நான் பயிர் செய்த நிலத்தை

நீ திருடினாய்.

பாறைகளை எனக்கு விட்டுவைத்தாய்

அவற்றை முறுக்கிப் பிழிந்துதான்

எட்டுப் பிள்ளைகளுக்கு நான்

ஏராட்டித்துண்டைப் பெறவேண்டும்

குறித்துக்கொள் இதை முதல் பக்கத்தில்

யாரையும் நான் வெறுப்பதில்லை

யார் பொருளையும் நான் கவர்வதில்லை.

ஆயினும் பசி வந்திடின

என்னைச் சூறையாடியவனின்

சதையை நான் சாப்பிடுவேன்!"

பலஸ்தீனப் போராட்டத்தை மழுங்கடிக்கும் உள்ளும் புறமுமான சதிகளைக் கவனப்படுத்தினார் தர்வேஷ். 1982 பெய்ரூத் மீது இஸ்ரேலிய ஆக்கிரமிப்புடன் P.L.O. தலைமைப் பீடம் தூனிஸூக்கு மாற்றப்பட்டுப் புரட்சி பிசுபிசுத்து விட்டது போல் தோன்றிய போதும் போராட்டத்தைத் தொடர்வதற்கு தர்வேஷ் திடசங்கல்பம் பூண்டார்.

ஒரு சில ரோஜாக்களே எஞ்சிய

இருண்ட இரவொன்று வரும்

அப்போதும் அதே வீயத்துடன்

என் பாடல் தொடரும்.

தீவாந்திரவாசம், பலஸ்தீனரின்

தொடர்ந்த வெளியேற்றம் என்ற கருப் பொருள் வெளிப்படுகின்றது தர்வேஷின் கவிவரிகளில்:

"என் ஃபோட்டோவைக்

காதலியிடம் கொடுத்தேன்

நான் இறந்ததும்

சுவரில் தொங்கவிடும்படி.

அதற்குச் சுவரெங்கே

எனக்கேட்டான்

சுவரொன்று எழுப்புவோம் என்றேன்

எங்கே? எந்த வீட்டில்?

வீடொன்றைக் கட்டுவோம் என்றேன்.

எங்கே? புகலிட மண்ணின்

எவ்விடத்தில்?"

ஆன்மா மரித்துப்போன நிலையிலிருந்து அறபு சமூகத்தை மீட்கும் முயற்சியில் அறபுப் புத்தாக்கக் கனவை உயிர்ப்புடன் வைத்திருப்பதற்கு அறபிக்கவிஞர்கள் தொன்மங்களையும், ரட்சகர், மீட்பர் போன்ற முன்மாதிரிப் படிமங்களையும் நாடினார். இஸ்தார், தாம்மூஸ் (அடொனிஸ்) உட்படப் புராதன அண்மைக் கிழக்கின் பல்வேறு தொன்மங்களையும், அவற்றின் மாறுபட்ட வடிவங்களையும் கையாளத் தொடங்கினார். அத்துடன் சுய குறியீடுகளையும் உருவாக்கினார். வரலாற்றில், பைபிளில், குர்ஆனில், கிரேக்கத்தொன் மங்க்ளிலிருந்தெல்லாம் முன்மாதிரிகளை எடுத்தாண்டனர். பிரளயத்துக்குப்பின் புதியதோர் உலகைக் கட்டியெழுப்பச் சில கவிஞர்கள் நூஹூவின் முகமூடி தரித்தனர். பிரளயம் அறபு நாகரிகத்தின் அழிவின் குறியீடாயிற்று. தொலைதூர, இலக்கு நோக்கிய தேடலில் ஈடுபட்ட அறபு மனிதனின் இருப்புக் கொள்ளாமையை, தவிப்பை, அமைதியின்மையை வெளியிட இன்னுஞ் சிலர் யூலிஸஸ் ஆகினார்; சிந்துபாத் ஆகினார். மற்றுஞ் சிலர் பிரொமித்தீயஸையும், சிசிபஸையும், மிஹ்யாரையும், ஹல்லாஜையும் வேறு தொன்பங்களையும்

காத்திருப்பு

எம்.ரிஷான் லெஹீஃப்

காற்றுக் குதிரைகள்
கிளர்ந்து கிளப்பிய
தூசுப் படலத்தினுள்
சேர்த்து வைத்திருந்த
இனிய பாடல்களும்
அந்தி விசும்போடு
சிதைந்தழிந்தன

பகல் முழுதும்
தீக் கண்களால்
பார்த்திருந்த வெயில்
மேகக் கூட்டத்துக்கு
மேலும் நீர் கோர்த்தது

கதவுகளைத் திறந்தேதான்
வைத்திருக்கிறேன்
எந்த ஓவியனாவது வந்து
வெயிலைப்போல
அல்லது சாரலைப்போல
ஏதேனும்
சிறுக்கிச் செல்லட்டும்
ஒரு தபால்காரனாவது வந்து
ஏதேனும் தந்துசெல்லட்டும்

ஒரு வண்ணத்துப்பூச்சி
பூக்களின் வாசனைகளோடு
வந்துசெல்லட்டும்
அன்றேல்
மெதுநடைப்
பூனையொன்றேனும்

துணையாகக் கொண்டனர். இவையாவும் கார்ல் யுங்கின் 'கூட்டுநனவிழி மனதின் முன்மாதிரி' ஆயின. அஹமத் அலி சையித் வேண்டுமென்றே அடொனிஸ் எனப் புனை பெயர் பூண்டமை மரணத்துக்குப் பின்னான புத்துயிர்ப்பில் அவர்கொண்டிருந்த ஆழ்ந்த நம்பிக்கையைக் காட்டுகிறது. ஃபீனிக்ஸ் உட்பட "நித்திய மீள்வருகை" பற்றிய தொன்மத்தின் பல்வேறு வடிவங்களையவர் பயன்படுத்துகின்றார். ஃபீனிக்ஸ் தொன்ம அறப்புப் பறவை. சம்பவிக்கப்போகும் பயங்கர மரணத்தையெதிர்கொண்டு அக்கினியில் குதித்து, மற்றொரு நீடித்த வாழ்வுக்காகச் சாம்பலிலிருந்து மீள உயிர்த்தெழுகின்றது. "புத்துயிர்ப்பும் சாம்பலும்" என்ற கவிதையைக் கனவுக் காட்சியுடன் ஆரம்பிக்கின்றார் அடொனிஸ்:

"என் கையில் எரிதழலொன்று இருப்பதாய்க்
கனவு கண்டேன்
பறவைச் சிறகின் மேல்
என்னிடம் வந்தது
அத்தழல்"

ஃபீனிக்ஸின் சிறகின் மீது கவிஞரிடம் கொணரப்பட்ட அச்சுழல் அவரைத் தொன்மத்துடன் இணைத்து அவரது சுவாசப்பையுள் புத்துயிர் பாய்ச்கின்றது.

"அதன் சுகந்தப் பூம்பகையால்
அறிந்ததும் அறியாததுமான தேசமொன்றுக்குச்
சுமந்து செல்லப் பட்டேன்-
சாவில் மோகங்கொண்ட பறவையொன்று
புதியதொரு தொடக்கத்துக்குத்
தீக்குளிப்பதாய்ச் சொல்லப்படும்
தேச மொன்றுக்கு."

ஃபீனிக்ஸ் போலாகின்றார் கவிஞர், சுவாசப் பையிலிருந்து தீயுமிழ்ந்து கொண்டு, உதடுகளில் தீயுடன், ஊழலையும், தேக்கத்தையும் சமூகத்திலிருந்து சுட்டுப்பொசுக்குதற்கு. சமூகத்தின் ஆன்மாவைப் புதுப்பித்துப் புத்துயிரு

ட்டியபின் புறமாகி நின்று பறவையுடன்
பேசுகிறார் கவிஞர்:

“ஃபீனிக்ஸ் பறவையே.

சாம்பலிலிருந்து

சுடர்ந்து சுவாலித்து

இக்கணம்

அடி வேர் வரை பாய்கின்றதுன்

புத்துயிப்பு”

ஃபீனிக்ஸை தாமுஸின் தொன்மத்து
டன் இணைக்கின்றார் அடொனிஸ்.
தாமுஸின் இரத்தம் தேசம் முழுவதும்
பிரவசித்துப் பாய்ந்து அதனை வளப்
படுத்திற்று. கவிஞரின் வார்த்தைகளே -
அக்குருதியும் தியாகமும். அவை தேசம்
முழுவதும் பிரவாசித்துப் பரவி அறபிக
ளுக்குப் புதிய வாழ்வைக் கொணரும். ஃ
பீனிக்ஸ் முன்னால் சடங்காசாரமாய்
மண்டியிடுகிறார் கனவு பலிதமாக
வேண்டுமெனும் பிரார்த்தனையுடன்:

“பணிவுடன் முழந்தாளிடுகிறேன்

ஃபீனிக்ஸ் பறவையே.

கடைசியாய் நான்

கனவு காண விடு.

தீசுவாலையைத் தழுவியணைத்து

அதனுள் மறைய அனுமதி.

ஏனைய கவிஞர்களிடம் ஏசுவின்
சிலுவைப்பாடு தொன்மமாகின்றது. ஏசு
சரிதைக்குத் தேசிய பரிமாணம் வழங்
கப்பட்டு அது வரப்போகும் தேசத்தின்
புத்துயிர்ப்புக்குத் தேவையான உயிர்ப்
பலியின் தியாகத்தின் குறியீடாகின்றது.
அல்-ஸய்யாபின் கவிதையில் ஏசுவும்
சிலுவையும் அறாபிய மயமாகின்றது.
“சிலுவைப்பாட்டின் பின் ஏசு”வில்
ஸய்யாப் ஏசுவின் குரலில் பேசுகின்றார் -
அறபியையும் ஏசுவையும் சமாந்தரப்
படுத்துகிறார்: இருவருமே கொடுங்
கோன்மைக்கு, அநீதிக்கு, ஊழலுக்குப்
பலியானவர்கள். வதைக்கப்பட்டுக்
கொலை செய்யப்பட்டவர்கள். என்னும்
உடலை யூடுருவிய ஆணி ஏசுவின் உயிர்

குடிக்கவிஸ்லை:

“ஆணியால் சிலுவை மீது

அறையப்பட்ட காயங்கள்

அந்திப்பொழுது முழுவதுமென்

உயிர் குடிக்காது விட்டன.”

ஏசு, கவிஞர் இருவரும் மீட்பர்களாகின்
றனர். மக்களுக்கு உயிரளிப்போராகின்
றனர்:

மடிந்தேன் நான் -

என்பெயரால் ரொட்டி

புசிக்கப்படுவதற்காக:

பருவங்கள் தோறும் யூமியில் நான்

விதைக்கப்படுவதற்காக:

வரப்போகும் தலைமுறையின்

விதையாவதற்காக.”

கவிதையில், உன்னத லட்சியத்துக்காக
உயிர்த்தியாகம் புரியும் அறப்புப் போரா
ளியாகின்றார் ஏசு. இத்தகு மரணத்தின்
மூலமே அறபு தேசத்தின் பிரசவ வேதனை
ஆரம்பமாகும்:

“சிலுவையிலென்னை

அவர்களறைந்து

நகரின் மீது பார்வை செலுத்தினேன் -

அங்கு புஷ்பிக்கும்

வனமொன்று கண்டேன்:

ஒவ்வொரிடத்திலும்

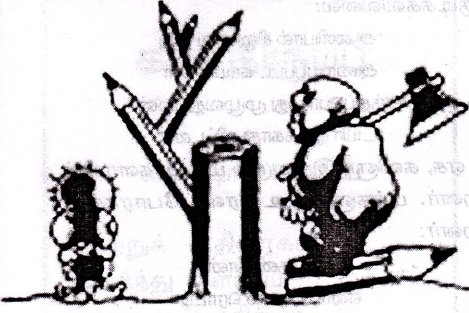
ஒவ்வொரு சிலுவை -

சோகத்துடன் அதனருகில்

ஒரு தாய்”

நகரின் பிரசவ வேதனைகளிவை.

கல்லீ ஹாவியும் தேசத்தின் துயர்களைத்
தோளில் சுமக்கும் ஏசுவாகத் தம்மைக்
காண்கிறார். மக்கள் மீது கொண்ட
ஆறாக் காதலால் தனது உடலைப் பாலமாக
விரிக்கின்றார் - மனித இனத்தைக்
காப்பதற்காக சிலுவையில் ஏசு உடலை
விரித்தது போல. கவிஞரின் விலா எழும்பு
கள் பாலாமாகின்றது. பிரகாசமான
வருங்காலம் நோக்கிப் போராளிகள்
அதன் மீது அணிவகுத்துச் செல்வதற்காக:

“விடியல்.....

பாலத்தைக் கடக்கின்றாரவர்
பழைய கிழக்கின் குகைகளிலிருந்து
சதுப்பு நிலங்களிலிருந்து பெயர்ந்து
அடிவைத்து முன்னேறுதற்கு

விரிந்திருக்கின்றன அவர்கள் முன்னாலென்
விளா எலும்புகள்.”

ஈவிரக்கமற்றுச் சமூகத்தைச் சாடு
வோரே உன்மத்தமாய் அச்சமூகத்தின்
மேல் காதல் கொண்டோருமாவார். அவர்
கள் சிறிது சிறிதாய்ச் சாவதை நிராகரித்து
மீட்பரின் பாத்திரத்தையேற்பவர்கள்.
மாற்றத்தையெதிர்வு கூறும் தீர்க்க
தரிசிகள். நீண்டகால தேக்கத்துக்குப் பின்
அறபுணர்வின் மீளெழுச்சியின் வெளிப்
பாடாக அவர்கள் மரணமும் புத்துயிர்ப்
பும் பற்றிய தொன்மத்தைப் பயன்படுத்து
கின்றனர். மீட்பர்களாகவும், ரட்சகர்
களாகவும் தம்மைக் கற்பித்துக் கொண்ட
கவிஞர்களின் தரிசனங்கள் துரதிர்வுட
வசமாய் நிறைவேறாது விட விரக்தியும்
நம்பிக்கை வரட்சியும் அவர்களைப்
பீடிக்கின்றன.

‘ஐகுந் வஆல் மதினா’ என்ற கவிதையில்
மாற்றம் விழைந்த அல்-ஸய்யாபின்
தரிசனம் நம்பிக்கை வரட்சியில் முடிகி
றது. ஒரு புரட்சிவாதியாக இருந்தும்
போராட்டம் வீண் என்ற உணர்வை
வெளிப்படுத்துகிறார். ஸய்யாப், இக்
கவிதையில் நகரம் ஒடுக்கு முறையுடன்,

யாத்திரா 90

சமூக அரசியல் ஊழல்களுடன் உணர்வு
களின் மரணத்துடன் சம்பந்தப்பட்டி
ருக்கும் அதேவேளை கவிஞரின் ஐகுர்
கிராமம் சமாதானத்தை, கள்ளங்கப
டின்மையைப் பிரதிபலிக்கின்றது.
இதயத்தைச் சுற்றிப் பிணைத்துக் கிடக்
கும் ‘சேற்றுக் கயிறாக’ வயல் வெளி
களைத்தீய்த்து வெறுப்புச் சாம்பலாய்
விட்டுவைத்துள்ள ‘நெருப்புச் சலாகை
களாக’ நகரத் தெருக்களைக் கற்பிக்கின்
றார் கவிஞர். கிராமத்தைச் சுற்றி மதிலெ
ழுப்பி வாயிற்கதவு தாழிடப்பட்டுள்ளது
- திரும்பி அங்கடைய முடியாதபடி. ஐகுர்
கிராமம் அமைதியில் மூழ்கிக்கிடக்கச்
சரணடைகின்றார் கவிஞர்.

அல்-பயாத்தியின் நகரம் அறபிய
மக்களது இன்றைய வாழ்நிலையின்
குறியீடாகும். அறபி யதார்த்தத்தைப்
போலவே அறபி நகரமும் குழப்பமும்
முரண்பாடுகளும், ஊழல் தலைவர்களும்
திருடர்களும் தூக்கு மேடையும், தகனச்
சூளைகளுமாக நிரம்பிவழிகின்றது. அறபு
மனிதனை யாவற்றின் மீதும் ஒட்டப்
பட்டுள்ள “தபால் தலை”க்கு ஒப்பிடுகி
றார் பயாத்தி. அனாதைப் பிள்ளைகள்
அலைகின்றன குப்பைத் தொட்டிகளில்
எலும்புத்துண்டுகளைத் துழாவிப்படி;
அல்லது பிணங்கள் மேல் விழுந்து சாகும்
சந்திரனுக்காக. கடை மாளிகைக் கண்
ணாடிப் பெட்டிகளில் அறபு மனிதன்
விற்பனைக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளான்.

“பொலிஸ்காரர்
தன்னினைச் சேர்க்கையாளர்

கூட்டிக்கொடுப்போர்
விலங்கிடப்பட்ட அவன் விழிகளில்
துப்பிச் செல்கின்றார்.”

நவீன அறபிக் கவிதையில் நகரம்
பிரதான கருப்பொருளாகின்றது. கவிஞ
ரின் கருத்தியல் நிலைப்பாட்டைக்
காட்டும் கண்ணாடியாக நகரம் பயன்
படுகின்றதென எழுதுகின்றார் ஓர் விமர்

★

சகர். நகரம் ஊழலின், அந்தியின், அரசியல் சதிகளின் மையம்; தீமையின் ஒடுக்கு முறையின், அந்நியமாதலின் குறியீடு. கொடுமையின் மனிதாபிமான மின்மையின் தூய்மையிழப்பின் குறியீடு மாம். கவிஞர்கள் நகரை மறுதலிக்கும் போது சமகால அறபு வாழ்வின் தீமைகளையே நிராகரிக்கின்றனர்.

எகிப்திய கவிஞர் அப்த் - அல் - அஃதி ஹிஜாசி (தோற்றம் 1935) "இதயமற்ற நகர்" என்ற கவிதையில் நகரம் உடலின தும், உணர்வுகளினதும் மரணம் போன்றது என்கிறார். அது அச்சத்தின், நிச்சயமின்மையின் மூலஸ்தானம். அங்கு மனிதர்கள் சகமனிதர்களால் ஏமாற்றவும் துரோகமிழைக்கவும் படுகின்றனர். ஒருவரிலிருந்து ஒருவர் அந்நியமாகின்றனர். உணர்ச்சியற்றுத் தனிமையில் வாழ்ந்து தனிமையில் மடிகின்றனர். கவிதையில், கிராமத்திலிருந்து கெய்ரோவுக்குத் தொழில் தேடிவரும் பையனொருவன் காரில் மோதி நசங்குண்டு இறக்கின்றான்:

"ஓர் விழியும் அழவில்லை
நகரில் மனிதர்
வெறும் எண்ணிக்கை
வெற்று இலக்கங்கள்
அவ்வளவுதான்
வந்தது ஒரு சிறுவன்
செத்தது ஒரு சிறுவன்
திணித்தனர் அவனுடலை
வெள்ளைக் காரொன்றில்
இரத்தக்கறை படித்த
இடத்தின்மேல்
சிறகடித்துச் சுழன்றது
பச்சை நிறப் பூச்சியொன்று."

அறபிக் கவிஞர்களின் தாக்குதலுக்கு நியூயோர்க் நகர் கூடத் தப்பவில்லை. "நியூயோர்க்குக்கொரு புதைகுழி" என்ற கவிதையில் அடொனிஸ் அந்நகரை "ஒரு கையில் விடுதலையென்றும் கந்தல்

துணியுடன் மறுகையால் பூமிக்குழந்தையை மூச்சுத்திணறடிக்கும் பெண்ணாகக் காட்டுகிறார். அதன் கறுப்பினச் சமூகம் அவலத்தில் வாழ்கையில், முழு உலகையும் அடக்கியாளும் பேராதிக்கச் சக்தியின் "முன்மாதிரி"யாக அவர் நியூயோர்க்கைக் காண்கிறார். நியூயோர்க்கின் கலாசார ஏற்றுமதிக்கு அவாவற்ற நுகர்வாளர்களாய் அறபு நகர்கள் இருப்பதைக் கண்டிக்கிறார். அதேபோன்று அல்பயாத்தியும் "நியூயோர்க் நகரின் மரணச் சடங்கு" என்ற கவிதையில் அந்நகரை "ஒரு பயங்கர ஜந்துவாகவும், எல்லாமே விற்பனைக்குள்ள இடமாகவும் வர்ணிக்கின்றார். அல்-பயாத்தியின் கருத்துப்படி எல்லாக் கண்டங்களிலுமிருந்து தலைவர்கள் நியூயோர்க் வருகின்றனர், தங்களை விற்பதற்காக.

கல்ல் ஹாவியின் பார்வையில் அறபிகளின் வருங்காலம் இருண்டதாய், போராட்டம் பயனற்றதாய்த் தோன்றுகிறது. ஹாவியின் லசாரஸ் மனைவியை மட்டுமன்றி முழு அறபுச் சமூகத்தையுமே மரணம் நோக்கி இழுத்துச் செல்கின்றான். சமூக அரசியல் மாற்றத்துக்குக் கவிதையை ஆயுதமாய்ப் பயன்படுத்திய போதும் அடிக்கடி சமுசயவாதத்தால் அவர் கவிதை இருண்மையடைகின்றது. விமோசனம் பற்றித் தொடர்ந்து கேள்வியெழுப்பும் புண்பட்ட மனிதனின் கவிதைகள் அவருடையவை. "சூரியவிழி" என்ற கவிதையில் அவர் கேட்கிறார்:

"தூக்கில் தொங்கவிதிக்கப்பட்ட மனிதனின் நினைவில் பெருக்கெடுக்கும் குருதியை நிறுத்தவல்லார் யார்?
ஞானியின், தியாகியின் அங்கியை அணியப் போகிறவர் யார்?
ஏக்க நெருப்பில் நான் பற்றியெரிவது போன்று எரியப்போகிறவர் யார்?

தியாகியின் அங்கியை யாரேனும் அணிவாரா என்பதில் அல்பயாத்தின் சந்தேகம். 1975ல் எழுதப்பட்ட “அல் - ஹல்லாஜின் அல்தவ்வாசின் நூலிலிருந்து வாசிப்பு” என்ற கவிதையில் வீரத்தின், துணிவின் அங்கியை அவர் அணிந்து கொள்கிறார். சமூக அரசியல் நம்பிக்கை களுக்காகச் சிலுவையிலேற்றப்படுகிறார். அறபு எதார்த்தத்தையிட்டுப் புலம்புகிறார். இன்னொரு ஹல்லாஜாக மாறுகின்றார். பல்லாயிரக்கணக்கான ஏழைகளை, அநாதரவற்ற நிரீகதியான மக்களை விடுதலையிலிருந்து, நீதியிலிருந்து நெடுஞ்சுவரொன்று பிரித்து வைத்திருப்ப தனைக் காண்கின்றார். சுவரை நெருங்குகிறார் கவிஞர். இதே சுவர், சொல்லைச் செயலிலிருந்து, உண்மையைப் பொய்யிலிருந்து பிரித்துள்ளது. இதனைச் சுற்றிப் பல்வேறு சுவர்கள் நெடிதுயர்வதைக் காண்கிறார். துருவ நட்சத்திரம் மறைந்து விட்டதனை உணர்கிறார். வழி தெரியாமல் தடுமாறுகின்றார்:

“சுவரடியில் நின்று
உரத்துக் கூவுகிறேன்.
ஊர்நீக்கப்பட்டு இம்மனிதன்
மரணத்தில் நெரிபடுவது ஏன்?
எஜமானே. ஏன் இம் மொளையம்?
ஏதும் சந்தடி யின்மையால் எஜமானிடம்
பதில் கோருகின்றார்:
“எஜமானே,
எல்லாக் கதவுகள் வழியாகவும்
தீமை புகுவதைத் தடுக்க
நீயேன் கருணைக்கரம் நீட்டவில்லை?”

இறைவனிடமிருந்து பதில் வராமை யால், நம்பிக்கையால் பதப்படுத்தப்பட்ட சந்தேகத்துடன் கவிதையை முடிக்கின்றார் அல் - பயாத்தி:

“இவ்விரவில்
ஏதோவொன்றின் ஜீரத்தால்
பீடிக்கப்பட்டுத்
தீயைச் சூழ்ந்து கொள்கின்றார்
யாத்ரா 20

ஏழைகள் சுவரின் பின்னாலிருந்து
வந்ததாகவும் இருக்கலாம்
அல்லாமலும் இருக்கலாம்.”

அல் ஸய்யாபின் “சிந்து பாதின் நகர் வருங்காலம் பற்றிய நம்பிக்கையிழப்புக்கு இன்னோர் உதாரணம். இக்கவிதை ஊனமுற்ற புத்துயிர்ப்பை வர்ணிப்பது. இம்முறை இறைவன் மழைக்கான பிரார்த்தனைக்குச் செவிமடுத்து மழையின் வடிவில் இரத்தத்தையனுப்பிவைக்கின்றான். வருடக்கணக்கான காத்திருப்பு, எதிர்ப்பாப்பு நிறைவேறுவதற்குப் பதில் விளைவது மரணமும், வியர்த்தமுமே:

“பூக்கள் மரவிவலை
இருண்ட வயல்களில் நீலவலை.
சூனியத்தை அறுவடை செய்யும்
அரிவாள்.”

அல் - ஸய்யாப் தன் சமகாலத்தவர் போன்று சூழவும் பார்வையைச் செலுத்தி வீரம் மண் கவ்வியதை, தெருக்களில் பிணங்கள் கிடப்பதை, வயல்கள் வரண்டு பாழானதை, தலைவர்கள் தாத்தாரியர் போன்று தர்பார் புரிவதைக் காண்கின்றார். எங்கும் எலும்புக் குவியல்கள், கட்டாரிகள், நாய்கள். தண்ணீரையும் பசிய வயல்களையும் காணோம். துரோகத்தின், வஞ்சனையின், இரகசியம் போலிஸின் குறியீடாக ஜூடாஸ் மட்டுமே இயங்குகிறான் உற்சாகமாய் - இரத்தத்தின் நிறம் தரித்து ‘வீடுகள் மீது நாய்களை ஏவிய படி.’ ; குழந்தைகளின் தொட்டில்கள் மீதும்.

லெபனான் கவிஞர் யூசூப் அல்-ஹால் தன் சோக தரிசனத்தைப் பிறருடன் பகிர்ந்து கொள்கின்றார், “பாழங்கிணறு” என்ற கவிதையில். மக்கள் கிணற்றைத் தாண்டிச் செல்கின்றனர். யாரும் அதில் அருந்துவதில்லை. விமோசனத்துக்காகக் காத்திருந்து வடித்த கண்ணீர் தோல்வியின் அவமானத்தின் கண்ணீராயிற்று. பாடுபட்டதன் பலனின்மையால்

உணர்ச்சியற்றுப் போயினர். போராட்டத்திலிருந்து பின் வாங்கச் சொல்லும் அளவுக்குச் செல்கின்றார் அல் - ஹால்:

“பின்வாங்கு, பின்வாங்கு!

அவர்களை நோக்கிக் கத்தினார் யாரோ:

பின்வரிசையில் பாதுகாப்புண்டு-

மரணமும். குண்டுகளும்

அண்ட முடியாத படி.

யாரோ கத்தினார்: இது மடத்தனம்!

அப்படித்தானிருந்தது சிலவேளை.”

கலீல் ஹாவி 1965ல் எழுதிய ‘குகை’ என்ற கவிதையும் நம்பிக்கை வரட்சி தொனிப்பது. அற்புலகில் செத்த மீன்கள், அழுகிய பழங்கள், பிரேதங்கள், நீரில் மூழ்கும் படகு இவற்றையே காண்கிறார். நிமிடங்கள் சகாப்தங்களாய்த் தென்படுகின்றன. காலம் உறைந்து கிடக்கின்றது.

“கடிகார முட்கள் நகர்வதில்லை

கடவுளே. நிமிடங்கள் கால்நீடி

எப்படிபுறந்து கிடக்கின்றன

சகாப்தங்களாய் நீண்டு.”

‘மாலுமியும் தர்வேஷும்’ என்ற கவிதையில் ஹாவி காலமெனும் உறைந்த பாலைவனம் உயிரற்ற களிமண்ணை நிகர்த்ததென்கிறார்.

“அடிக்கடி எத்தனை முறை

இறந்தேன் உயிரற்ற களிமண்ணுடன்

முழுகியவருக்கு நீலக் கஃபன் விரிக்கும்

கடலோடு. காற்றோடு. சாவோடு

விடுங்களைன்னெனத் தனியே.”

அற்புச் சோகம் எந்தளவுக்கு உச்சம் பெற்றதெனில் சாவொன்றே ஆறுதலாய்த் தெரிகின்றது ஹாவிக்கு. “வீழ்ச்சியினது சகாப்தத்தின் தொடர்ச்சியாய் இன்றைய எதார்த்தத்தை அவர் கண்டார்” என எழுதுகின்றார் ரீட்டா அவாத்.

பெரும் வேட்கையும் நுண்ணுணர்வும் வாய்ந்த ஹாவியால் தன் நம்பிக்கை வரட்சியிலிருந்து மீள முடியவில்லை. 1982ல் இஸ்ரேல் ராணுவம் லெபனானை முற்றுகையிட்ட மறுநாளே உயிரை

மாய்த்துக்கொள்கிறார். அந்நாள் 1967 ஜூன் யுத்தத்தின் பதினைந்தாவது நினைவு தினமுமாகும். இவ்வாறு தரிசனமும் எதார்த்தமும் ஐக்கியமுறக்கண்டார் - தன் மரணத்தால் ‘முழுதேசத்தின் தோல்வியை’க் கண்டித்துப் பிரகடனஞ் செய்வ தன் மூலம்.

கவிதையால் உலகத்தை மாற்ற முடியுமா? இன்னும் குறிப்பாக, அறபிக் கவிதை அதன் புரட்சித் தரிசனத்தின் மூலம் அறபு சமூகத்தின் எதார்த்தத்தை மாற்றுவது சாத்தியமா? இலக்கிய, கருத்தியல், அரசியல் இயக்கங்கள் மாற்றத்தைக் கொண்டுவதில் வெற்றிகாணுமா? அறபுச் சமூகத்தின் வருங்காலம் என்ன?

கடந்த சில தசாப்தங்களாய் நெகிழ்வுற்றுக்கிடக்கின்றது உலகம். பெர்லின் சுவரின் சரிவும், சோவிய ஒன்றியத்தின் வீழ்ச்சியும் பனிப்போரை முடிவுக்குக் கொண்டந்தது. அநேக ஒடுக்குமுறையாட்சிகள் வீழ்ந்து புதிய தேசங்கள் பிறந்தன. பல சந்தர்ப்பங்களில் சர்வாதிகாரிகளின் இடத்துக்குத் தரிசனவாதிகள் வந்தனர். பூகோள எல்லைகள் திரும்பி வரையப்பட்டன. உலகின் மூலை முடுக்கு களில் ஜனநாயகத்துக்கான சுதந்திரத்துக் கான அடிகள் எடுத்து வைக்கப்பட்டன. அற்புலகத்தைத் தவிர.

துரதிரிஷ்ட வசமாய் முழு அறபு மக்களும் சுதந்திரத்தை. ஜனநாயகத்தை இம்மியளவே அனுபவிக்கின்றனர்; அல்லது இம்மியளவேனும் இன்றும் அனுபவியாது உள்ளனர்.

கவிதை இயல்பாகவே எதார்த்தத்தைப் பிரதிபலிப்பது. எதார்த்தம் இருண்டிருக்கும்போது கவிதையும் இருண்மையாகவே இருக்கும். அதேவேளை வாழ்க்கை நீடிக்கும் வரை ஆன்மாவின் புத்துயிர்ப்புக்கும் உணர்வுகளின் மீள முச்சிக்கும் விமோசனத்துக்குமான நம்பிக்கை நீடிக்கவே செய்யும். இந்நம்பிக்கையை நீர்த்துப் போகாமல் உயிர்ப்புடன் வைத்திருத்தல், போஷித்தல் கவிதையின் பொறுப்பு.

தன் சொந்த மரணத்தின் மூலம் அறபுச் சமூகத்துக்கு விமோசனம் கிட்டுமென ஒரு கட்டத்தில் நம்பினார் அல்-ஸய்யாப். தன் இன்னொரு ஏசு, மீட்பர் என்ற தோரணையில் பேசினார். “நதியும் மரணமும்” என்ற கவிதையில்:

என் உதிரத்தின் ஆழத்தில்

மக்களின் சுமையைத் தாங்க

வாழ்க்கைக்குப் புத்துயிர்ப்பு

ஏங்குகிறேன்.

என் மரணமோர் வெற்றி!”

என்கிறார்.

இக்கவிதையின் கடைசிவரியை நிராகரித்துவிடும் கமால் அபூதீப் சாதாரண மரணமொன்றைவிட வேறு முக்கியத்துவம் இதற்குக் கிடையாது எனக் கூறுகிறார். கஸ்ஸான் கஸ்பானியுடையவும், ஹூசைன் முருவ்வாவுடையவும் மரணங்கள் இதனை விடச் சோகமானவை எனினும் அவைகூடச் சமுதாய முன்னேற்றத்துக்கு இட்டுச் செல்லவில்லை. பயங்கரமான சகாப்தமொன்றில் நாம் வாழ்கின்றோம்.

வரலாற்றில் ஒரு கட்டத்தில் “அறபுக் கனவொன்றும் பிரகாசமான வருங்காலம் யாத்ரா 20

பற்றிய தரிசனமும்” இருந்தது. அக்கனவும், “உலகமும் கூடச் சிதறிப் போயிற்று. ‘மாற்றத்தைக் கொணர்வதற்கு இயலாமை’ அறபு மனிதனை முடக்கிப் போட்டுள்ளது. எஞ்சியது ‘அபத்தமும், பைத்தியமும்’ - இதுவே புதிய தரிசனம்; புதிய எதார்த்தம்.”

கவிதையின் நோக்கம் சமூகப் பிரச்சினைகளுக்கு மெய்யியல் அல்லது திட்டவட்டமான தீர்வுகளை வழங்குவதன்று. வாழ்வு, மரணம், மனித இருப்பு, ஆதங்கம் முதலியவற்றின் மர்மங்கள் பற்றிக் கேள்வியெழுப்பி கடினமான இருப்பியல் விவகாரங்கள் மீது ஒளிபாய்ச்சுவதே அதன் வேலை என்கிறார் இஷ்ஷா போலத்தா. இவ்வாறு விதிக்குச் சவால் விடுப்பதில் தனியனாக, பலவீனனாக, குழப்பமுற்றவனாக மனிதனைச் சித்தரிப்பதன் மூலம் நவீன சகாப்தத்தின் சோகங்களைக் காட்சிப் படுத்துவதன் மூலம் இக்கேள்விகளை எதிர்கொள்வதற்கும், ஆதங்கங்களை வருத்தங்களை எதிர்கொள்வதற்கும் மனிதனுக்குத் தென்பூட்டுகின்றது அறபிக் கவிதை.

காசிம் ஹத்தாத் இவ்வுளவியல், உணர்வுத் தத்தளிப்புகளை நன்கு வெளிக்கொணர்கின்றார். இம்முழு சகாப்தத்தையும் நிராகரித்து அரசாங்கங்கள் மீது அறபு அறிவு ஜீவிகளின் கசப்பை வெளிப்படுத்துகிறார். இக்கசப்புணர்வு அமைதியின்மையும், அஞ்சையும் கலந்தது. இப்போதைய துன்பம் பற்றி ஆதங்கம் பற்றி, அபத்தம் பற்றி, கவிதையில் பேசுவதோடு, அறபிகளின் ஆழ்ந்த கவலையை அவர்கள் செல்நெறியிழந்து விட்டதைப் பிரதிப்பலிக்கின்றனர். சிதறுண்ட சகாப்தத்தில் “செத்தவன் செத்தவனிடம் வழிகேட்கும்” “ஒழுங்கற்ற” சமூகத்தில் ஒடுக்கப்பட்ட அறபு மனிதனின் அச்சத்தை, உட்கோரையான நிலையைச் சித்தரிக்கின்றார்.

கோவேறு கழுதையால் மெதுவாக இழுத்துவரப்படுகின்றது மரணம். அரசுக்குக் கொடிய 'குளோன்'களை வழங்குதற்காகப் பெண்கள் விசர்க்குதிரைகளால் பாலியல் வல்லுறவுக்குள்ளாக் கப்பட்டு, கர்ப்பமடையச் செய்யப்படுகின்றனர். தொடுவானில் 'காவல் புழுதி' மட்டுமே தென்படுகின்றது போலி ஆணைகளை யெழுதியபடி. எதுவும் அர்த்தமுள்ளதாயில்லை. எல்லாமே 'சோகம்' கடலில் மூழ்கிவிடாமல் இவனைக் காப்பதற்குத் துணிச்சல் மிக்க மாலுமிகள் இப்போதில்லை. ஹத்தாத் தன் கவிதையில் குறிப்பிடுவது போல் அவரது பிரமையே அவரது தற்கொலையைத் தள்ளிப் போட்டுள்ளது.

அல் ஜவாஷின் 1989ல் அமீன் லாவிஹூடன் இணைந்தெழுதிய "அர்த்தமற்ற கதையை நாம் சொல்கிறோம்" என்ற பிரதியில், இருவரும் தம்மைச் சூழவுள்ள தலைகீழான பைத்தியக்கார உலகைப் பற்றி, இவ் வபத்தத்தின் புரிதலுடன், ஆனால் மறுதலிப்புடன், வலிமையுடன் எழுதுகின்றனர்:

"நீ ஒன்றுத் தெரியாதவன்; உனக்குப் புரிவதில்லை.

நீ சொல்வது சரி உனக்குப் புரிவது எனக்குப் புரிவதில்லை -

ஆனால் ஏதாவது செய்ய முடிந்தது என்னால்

அவர்களின் முகமொன்றில் காறியுமிழ்ந்தேன்.

அதனால் என்ன பிரயோசனம்? உன்னைக்

கன்னத்திலறைந்து வீழ்த்தினான்.

ஆமாம். ஆனால் அவன் முகத்தைக் கவனித்தபோது அங்கு பயம் குடியிருக்கக் கண்டேன்.

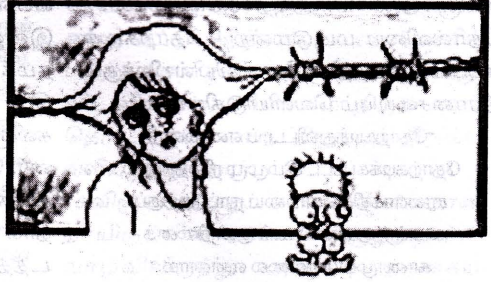
அவன் எனக்கு அஞ்சினான். யாரும் அதனைக் கவனித்ததில்லை.

தனக்குப் பயமில்லையெனும் நினைப்பு அவனுக்கு. அவனது பயத்தைக் கண்டது நான் மட்டுமே

அதுபோதும் நான் சற்றுப் பெருமிதம் கொள்வதற்கு."

தன்னைக் குடைகின்ற கேள்விகட்குப் பதில் தெரியாதென ஒப்புக் கொள்கிறார் ஹத்தாத்

'வெளி' என்ற கவிதையில். தெரிவதெல்லாம் அராஜகக் கோபுரங்கள் மட்டுமே.

"நானிவ்வாறு அமாந்திருப்பது

ஏனென்றறியேன் -

என் தலை பிரபஞ்சத்தின் தொப்பியாகவும்

என் கரங்கள் வெறிகளன்றும்

தெரிவதெல்லாம் வெண்மை மட்டுமே -

அராஜகக் கோபுரங்கள்"

கனவு அராஜக அச்ச மேகங்களாகப் பரந்து வியாபிப்பதை அவர் வர்ணிக்கின்றார். யாவுமே மூடுபனிபோல், புகைமூட்டமாய், மப்பாய், மங்கலாய்க், களங்கலாய்த், தெளிவற்றதாய்க் கடந்து செல்வதாய்... கனவு சிறைபிடிக்கப் படுகின்றது. அதனைத் தொத்திக் கொள்ளும் அறபு மனிதனைப் போன்று:

"நான் தூக்கமாகவும் இல்லை

விழிப்பாகவும் இல்லை

கண்கூசச் செய்கிறது

வசியக் கனவு

விழித்திருக்கையிலும்

தூங்கும் போதும்

தொந்தரவு செய்கின்றதக் கனவு

அமரர்கள் கூட்டம்

அழைத்துச் செல்கின்றதென்னை
கண்ணைத் திறக்கவும் வேண்டாம்
மூடவும் வேண்டாமென அரற்றியபடி
விடைகள் கிடையா, என விசாரணை
யையுடன் எழுதுகின்றார் ஹத்தாத்:

“வெண்மைக்குள் விழும்
பீதியற்ற முயல்கள் நாம்.”

பெரும்பாலான சமகாலக் கவிஞர்கள்
எதிர் ப்புக் குரலெழுப்புகையில்,
ஓதுங்குதல் பற்றிப் பேசுகிறார் ஸிரியக்
கவிஞர் அல் - மக்ஹவுத் (தோற்றம் 1930)
தோல்வியை மட்டுமன்றித் தோற்கடிக்கப்
பட்ட நிலத்தில், தோல்வியில் பிறக்கும்
நிராசையையும் வெளியிடுகிறார்.

“தோற்கடித்துவிட்டாய் என்னைநீ
தோற்கடிக்கப்பட்ட இம்முழு நிலத்தினும்
சுணாகதிக் கொடியை நாட்டுதற்குப்
பொருத்தமானவோர் குன்றினைக்
காணமுடியவில்லை என்னால்.”

அல் - மக்ஹவுத் உடையவும் காசிம்
ஹத்தாதுடையவும் கவிதையில் ஓலிக்கும்
பயங்கரம் மூன்று தசாப்பதங்களுக்கு முன்
எழுதிய தவஃபீக் ஸயாதின் (மறைவு 1971)
தீர்க்க தரிசனமொழிகளுக்கு எம்மை
யிட்டுச் செல்கின்றது. காலப்பொருத்த
மற்றதென விமர்சகர்களால் அப்போது
கணிக்கப்பட்ட அவரது வார்த்தைகள்,
அவர் மறைந்து வெகுகாலத்துக்குப் பின்
இன்று மிகவும் பொருந்துவதாய்க்
கருதப்படுகின்றன:

“வெறிச்சோடியதென் வேனில்
பயங்கரமானதென் பணிக்காலம்
கூவியபடி அவற்றுக் கிடையே
ஓடும் ரயில் என் வாழ்க்கை.”

சயிதைப் பொறுத்தவரை அபத்தமான
பயங்கர உலகில் கவிதையே அவரை தக்க
வைத்தது. ‘சுவனமொன்றையிழந்ததை
விட அதிகமான சோகத்தைச் சகித்துக்
கொள்ள’ கவிதை அவருக்கு உதவிற்று
என்கிறார் மவ்னா ஹூரி. வார்த்தை
யாத்தர 20

வரட்சியேற்பட்டதும், உயிர்வாழும்
வலிமையையிழந்து, அவர் ‘மரணத்தில்
தன் விசுவாசமான மீட்பரைக் கண்டார்.”

ஐம்பது வருடங்களுக்கு மேலாக
அறாபியக் கனவு புதுப்பிக்கப்படாத
நிலையில், வேதனைகளும் போராட்ட
ங்களும் வீணென விரக்தியுற்ற அறபிக்
கவிஞர்கள் பலர் தம் வார்த்தைகள் -
ஓட்டைச் செவிகளில் விழுவது கண்டு
அல்லது இருண்ட காற்றில் கரைவது
கண்டு மெளனமாயினர். சிலர் சுற்றி
வளைத்துச் சொல்லாதத் தொடங்கினர்.
இன்னுஞ் சிலர் உள்ளமுங்கிப்போய்த்
தமக்குத்தாமே முனகிக் கொண்டனர்.
இது எவ்வாறிருப்பினும் அநேகமான
கவிஞர்கள் போராட்டத்தைச் தொடர்ந்த
னர், தொடர்கின்றனர்; தேசிய, கலாசார,
சமூக, அரசியல் போராட்டம் தொடர்ந்
தாக வேண்டும் என்பதால். இப்போராட்ட
த்தில் அவர்கள் தனித்துவிடவில்லை;
முழு மக்கள் கூட்டத்தையும் தாம் பிரதி
நிதித்துவப்படுத்துவதை அவர்கள் நன்
கறிவர்.

நான் தனியனல்லன் என்று பன்முறை
கவிதையில் பிரஸ்தாபிக்கின்றார் அடோ
னிஸ். ‘கரைக்குக்கரை ஓடுக்கப்படும்’
ஏழை அறபிக்காய் எழுதுகின்றேன்
என்கிறார் அல் பயாத்தி. குரலற்றவர்
களின் குரலாக ‘ஓலிக்கின்றார் க:ப்பானி:
‘தொடர்ந்து நான் கனவு காணவேண்டும்’
என அறிவிக்கின்றார் உன்சி அல் ஹஜ்.
உண்மையில் அறபிக் கவிஞர்கள் தொடர்
ந்து போராடவும், தம் வீரத்துக்கும்,
துணிவுக்குமான விலையைக் கொடுக்க
வும் சங்கலம் பூண்டவர்கள். அந்தியை
யெதிர்த்துத் ‘தம் காலத்துக் கெதிராகப்’
போர் தொடுப்பவர்கள்.

1996ல் சலூதி அரேபியாவில் இலக்கிய
மகா நாடொன்றில் கலந்து கொள்வதற்கு
அல் பயாத்தி அழைப்பையேற்றுக்
கொண்டபோது, ஈராக் அரசு அதனை

பக்தாத் மீது அவரது சொந்த அரசியல் எதிர்ப்பின் பகிரங்கப் பிரகடனம் எனத் தீர்மானித்து அம்மாபெரும் நவீன ஈராக்கியக் கவிஞரின் கடவுச் சீட்டைப் பறிமுதல் செய்தபோது வார்த்தைகளில் புறப்பட்டது அவர் எதிர்வினை:

சீமாட்டியே,

சொந்த நாடு யாருக்குச் சொந்தம் -
கூலிக்கமர்த்தப்பட்ட கொலைகாரனுக்கா?
ஐயிலிருக்கா? மழை மணிதனுக்கா?
அல்லது கவிஞர்களுக்கா?

நிலார் க:ப்பானி 1997ல் எழுதிய "நான் பயங்கரவாதத்துடன்" என்ற கவிதையில், பலஸ்தீன அதிகாரத்துடன் தீர்மானிக் கப்படவேண்டிய நிலத்தில் புதுப் பிக்கப்பட்ட, விஸ்தரிக்கப்பட்ட, யூதக் குடியேற்றங்களாலுண்டான கடுமையான மோதலுக்குப்பின் இஸ்ரேலுடன் செய்து கொள்ளப்பட்ட சமாதான உடன்கபடிக்கையைக் கடுமையாக விமர்சிக்கின்றார்.

சமாதானத்துக்கும் சரணாகதிக்கும் இடையேயான வித்தியாசத்தைக் கோடிட்டுக் காட்டி, அறபு மக்களின் உரிமையை, நாகரிகத்தை, கலாசாரத்தை, கௌரவத்தை - அவர்களின் இருப்பை - பாதுகாப்பதற்காகக் குரல் கொடுத்த போது தாம் பயங்கரவாதியாக அடையாளப் படுத்தப்பட்டதைப் பிரகடனஞ் செய்கிறார். அர்ப்பணிப்புள்ள தலைவர்கள் என்ற பாத்திரத்திலிருந்து அறபித் தலைவர்கள் 'தரகர்களாக, ஏஜெண்டு களாக' மாறிவிட்டதனையெதிர்த்த

போது க:ப்பானி பயங்கரவாதியெனக் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டார். இதுபோன்ற சந்தர்ப்பங்களில்தான் ஒருவர் பயங்கர வாதத்தின் பக்கம் தள்ளப்படுவதாகக் கருதுகிறார் க:ப்பானி.

இவைபோன்ற காரணங்களால், இஸ்ரேலுடனான சமாதான உடன்படிக்கையின் உள்ளடக்கம் குறித்து யசர் அரஃபாத்துடன் கருத்து வேற்றுமையேற்பட்டு பி.எல்.ஓ. விலிருந்து விலகினார் மஹ்மூத் தர்வேஷ். உயிர்த்தியாகஞ் செய்தோரின் மரணங்கள் வீண் விரயமானதையிட்டு ஆழ்ந்த கவலையை வெளிப்படுத்துகிறார் தர்வேஷ். சண்டை முடிந்து விடவில்லை, "எல்லாம் திரும்பவும் தொடங்கும்" எனத் திரும்பத் திரும்ப வலியுறுத்துகிறார்.

கவிஞன் வாழும் காலம் மோசமான தாயிருப்பின் அவனைச் சூழ்ந்துள்ள வாழ்விலிருந்து அவன் எத்தகைய தூண்டலும் பெற மாட்டான் எனக் கெதே ஒரு முறை கூறினார். தொடர்ந்து போராடுவதன் மூலம் இதனைப் பொய்ப்பித்து வருகின்றனர் நவீன அறபிக் கவிஞர்கள். ஹிஷாம் ஷராபி கூறியது போன்று "நலமாக முடியும் என்ற நம்பிக்கையைச் சித்தத்தில் ஊன்றி உறுதியாக நின்றல் வேண்டும். இதுவே நவீன அறபிக் கவிஞரின் பங்கும் பணியுமாகும். வார்த்தைகள் மூலம் அவன் மக்களைத் தட்டியெழுப்பிக் கொண்டிருப்பான்; மாற்றம் ஏற்படும் வரை மக்களுக்கு நம்பிக்கையூட்டி அவர்களுக்குத் தூண்டுதலாக இருப்பான்."

:பசாம் ஃபிரெங்கியே யேல் பல்கலைக்கழக அறபு மொழிப்பேராசிரியர்.

'அந்நிய மாதலும் பலஸ்தீன நாவலும்' (அறபு), "அப்துல் வஹாப் அல் - பயாத்தி - காதல், மரணம், ஊர்நீக்கப்பட்ட வாழ்வு' (ஆங்கிலம்) உட்பட அநேக நூல்களின் ஆசிரியர்.

முன்னணி அறபிக்கவிஞர்களையும், நாவலாசிரியர்களையும்

ஆங்கிலத்தில் மொழியாக்கம் செய்துள்ளார்.

காட்சி

இளைய

அப்துல்வாஹ்

கண்களுக்குள்ளே

கொட்டிக்கொண்டிருக்கிறது

ஊசிக்கனவு

தொடருகின்ற சோகம்போல

ஒவ்வொருகணமும்

பிரியாதபடிக்கு

பேரொளியான மலைப்பாம்பாய்

இணையின் மீதான காதலை

வெட்டி முறித்தபடி நீள்கிறது

அது.

ஒரு வேப்பமரத்தைச் சுற்றி

கொண்டோடுகிறது

மனத்தை

எல்லாம் பெரும் வெளி

கண்களைக் கூசியபடி

பெரும் ஒலத்தைக் கூட்டுகிறது

நரம்புகள் வெட்டிப் புகைக்கின்றன

காணாத புல்வெளியில்

மெய்கிறது.

கட்டிவிட்ட கண்களைத் தேடி

கசக்கிய ஒரு கையை

பாய்ந்து முத்தமிட்டது கரடி.

வெண்கரடிக்கும் பற்கள்

முளைத்தது எப்போது?

அவனை உருட்டிக்கொண்டு

போகிறது

ஒற்றைக்கனவு

நாளைய இருட்டிலும்

இக்கனவு தொடரலாம்

வெறும் இருளாகவே இருந்து

தொடராகப் பகல் வராமல்

போகலாம்.

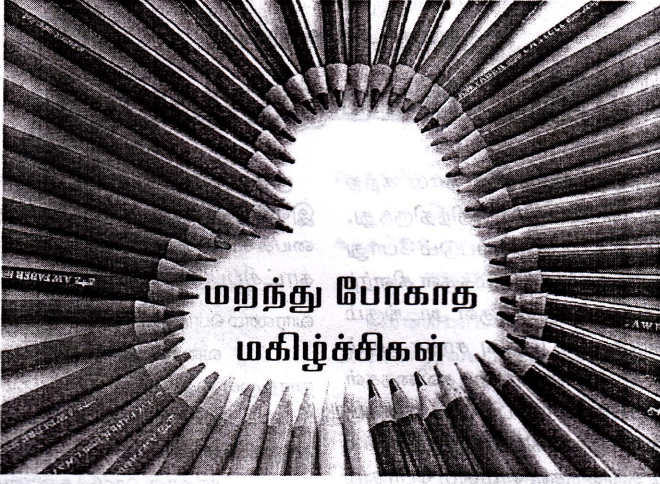
ஆனால் ஒரு பெண்ணும்

ஒரு வெண்பூவியும்

கொஞ்சம் முடியும் வேண்டும்

அவனுக்கு நாளையும்

சீவித்திருக்க...

மறந்து போகாத மகிழ்ச்சிகள்

கசக்கிப் பிழிந்து
உதறிக் காயப்போட்ட நினைவுகள்
மெல்லத் தலைவதுக்க
ஒரு ஈரமான மாலை நேரத்தில்
வந்து போனாய் நீ எனக்குள்

வந்தாலும்...
எந்த மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்தவையில்லை

இந்தத் தலைக்குள் ஏறாத
கணித பாடம்போல
ஒதுங்கியே இருந்தாய்...

சினாலும்
நூறுபார் ஓட்ட சீர்ப் பஸ்தானத்தில்
நிற்கும் வரணைப்போல்
இதயம் தந்தியழத்துக்கொண்டிருந்தது எனக்கு

உனது பதினெட்ட வயது
பருவமும் உருவமும்
நினைவிற்க வந்து போனது

ந் காட்டத்திரிந்த எழுப்புகள்
கொஞ்சம் சிதிகம்தான் வரணா
நெஞ்சைவிட்ட சிகல்வதேயில்லை
இளங்காலத் துள்ளல்கள்
சுளுக்கிடுப்புகள்

'மட்டக்களப்புப் பாலப்பம்போல'
இப்போதும் உன் நினைவு இனிக்கிறது

காலில் சக்கரம் பூட்டிக் கொண்டு
காக்கையாய் 'இரை' தேடித்திரிந்த நேரமது

சிப்பாவின் உழைப்பை
வள்ளளாய்ச் சிவவளித்த நாட்களவை

மறப்பதற்கும் நினைவுகள் தேவைகள்தான்
ஈரம் உடல் முழுக்க...

கூதலாயிருக்கிறது

இன்றே

உனது நினைவைப் போர்த்திக்கொண்டே
பருக்கப்போகிறேன்.

நீலா பாலன்

கம்பநாடான் கற்றுத்தந்த

காட்சிய்ப்பருந்தரால்

இளமைப் பருவத்தில் நாம் கற்ற இலக்கியங்கள் மனதில் பதிந்திருந்து, பின்னர் நமக்குத் தேவை ஏற்படும் போது நம்மை அறியாமலேயே நமக்குள் கிளர்ந்தெழுந்து உதவும். ஓசைக்குள் அடங்கும் கவிதைகளின் மனப்பதிவு சாகா வரம் பெற்றவை. நான் முன்னர் கற்ற கவிதைகள் பல சந்தர்ப்பங்களில் பலபட எனக்கு உதவியுள்ளன. இலக்கியம் சார்ந்த பேச்சி டையிலும் கவிதைகள் எழுதும் போதும் இந்த அனுபவத்தை நான் பெற்றுள்ளேன்.

'புனித பூமியிலே' என்ற நான் எழுதிய காவியத்திலே ஒரு பாட்டு வருகிறது. சிலுவைப் போரில், களத்தில் தோல்வியுற்ற பிரெஞ்சு மன்னன் 'பிலிப்' தனது பாசறைக்குத் திரும்பும் காட்சியைச் சொல்லும் பாடல் அது.

'மெய்சேர மனஞ்சேர மதியுஞ் சேர மேற்கொண்ட முயற்சியிலே தோல்வி சேர்க்கைசேரக் கரங்கொண்ட வாளுஞ் சேரக் கவல்மிகவே உளந்தளர்ந்து நடையுஞ் சேரச் செய்யவினி யெதுவுமில்லை யெனநினைந்தே செருக்கடங்கச் சிரங்கவிழ்ந்தே ஏது மற்றுப் பையநடை பயின்றனனே பிரெஞ்சு மன்னன் பாசறையுள் துழைந்துதலை யொளிந்து கொண்டான்

காட்சிப்படுத்துதலில் கம்பன் வல்லவன். அவன் கவிதைகளைக் கற்கும் போதே அவன் சொல்ல விழையுங் காட்சிகளை நாம் நம் உளத்திரையில் சுண்டு மகிழலாம். நான் மேலே சொன்ன பாடல் அவனது கவியையொன்றின் மனப்பதிவின் வெளிப்பாடெனப் பின்னர் நான் உணர்ந்தேன்.

யாக்ரா 20

முதல் நாட் போரில் தோல்வியுறும் இலங்கேஸ்வரன் மாளிகை புகும் காட்சியைக் கம்பன் நம் கண்முன் பின்வருமாறு காட்சிப்படுத்துகின்றான்.

வாரணம் பொருத மாற்பும்

வரையினை யெடுத்த தோளும்
நாரத முனிவர்க் கேற்பு

நயம்பட உரைத்த நாவும்

தாரணி மொளி பத்தும்

சங்கரன் கொடுத்த வாளும்

வீரமுங் களத்தே போட்டு

வெறுங்கையோ டிலங்கை பக்கான்

மந்திரச் சுற்றத் தாரும்

வாணுதற் சுற்றத் தாரும்

தந்திரச் சுற்றத் தாரும்

தங்கிளைச் சுற்றத் தாரும்

எந்திரப் பொறியில் நிற்பு

யாவையும் இன்றித் தானோர்

சிந்துரக் களிறு கூடம்

புக்கனை கோயில் சேர்ந்தான்

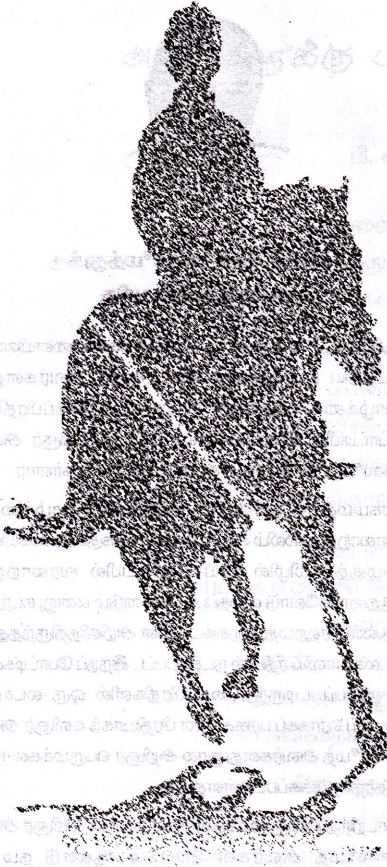
இதுபோன்றே 'உமரின் புனர் வாழ்வு' என்ற தலைப்பிலான வரலாற்றுக் கவிதைப் படைப்பொன்றில் இஸ்லாத்தின் இரண்டாவது கலீபா உமர் (ரலி) அவர்கள் ஏகதேயவக் கொள்கையை ஏற்க முன்னர் முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களைக் கொல்லக் குதிரையில் விரைகின்றார். அவர் செல்லும் பரியின் வேகத்தைச் சொல்ல வேண்டும். பாடல் இவ்வாறு பிறந்தது.

பறந்ததோ புரவி அன்றிப்

பார்த்தது பொய்யோ முன்னர்

இறந்தவர் ஆவி யெங்கோ

இடம்பயர்ந்து) அகன்றதாமோ

மறந்தனர் இமைக்க மக்கள்

மரமெனச் சமைந்தே நின்றார்

அறிந்தவர் யாரு மந்த

அதிசய வேக மம்மா.

இந்தப் பாடல் பிறப்பதற்கும் கம்பனே எனக்குக் கைதந்திருக்க வேண்டும். ராமபிரானின் வில்லாண்மையைச் சொல்ல வந்த கம்பன் அவன் சரந்தொடுக்கும் வேகத்தை யுத்த காண்டத்தில் இவ்

ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன்

வாறு பாடுவான்.

வரிசிலை நாணிற கோத்து

வாங்குதல் விடுதல் ஒன்றும்

தெரிகிலர் அமர ரேயும்

ஆர் அவன் செய்கை தேர்வார்

பொரு சினத்து அரக்கர் ஆவி

போகிய போக என்று

கருதவே உலகம் எங்கும்

சரங்களாய்க் காட்டும் அன்றே

நளவெண்பாவில் ஒரு பாவின் இரு அடிகள் இவ்வாறு வருகின்றன.

'மேலாடை வீழ்ந்த தெடுகென்றான் அவ்வளவில் நாலாறு காதம் நகர்ந்தே'

தமயந்தியின் இரண்டாவது சுயம்வரத்துக்குச் செல்லும் மன்னனின் தேர்ச் சாரதியான நளனின் தேரோட்டும் வேகத்தைச் சொல்ல விழைந்த புலவனின் கூற்று இது. இதுவும் எனக்கு உதவியிருக்கலாம்.

மற்றொரு பொழுதில் கல்பா உமர் (ரலி)யின் குதிரையின் வேகத்தை எனது காவியங்களில் ஒன்றான 'தாய்க்கென வாழ்ந்த தனய'னில் பின்வருமாறு பாடியுள்ளேன். 'ஜின்னாஹ்வின் இரு குறுங் காவியங்கள்' நூலில் இடம் பெற்றுள்ளது இப்பாடல். காற்றை விஞ்சி வேகமாக வரும் பரிகளுக்கு மக்கள் வழிவிடும் காட்சி அது.

'நகரவழி யினாதொருவர் ஒருவர் மீது

நின்றபடி சாய்ந்துவழி விட்டார் அந்த

நகரவழி வருமிருவர் யார்தா மென்றே

நின்றவர்கள் நின்றபடி நோக்க ளானார்

நகரவழி யத்தனையும் ஒரேதி சையல்

நிலைகுத்தி நிற்கவவர் வளியை

வென்றே

நகரவழி நடந்தேவெங் காணப் பூமி

நண்ணினரே வழிமருங்கு நோக்கா வாறே' என்பது பாடல்.

தொடர்ந்து வரும் பாடல்களை

யும் கவனியுங்கள். நிலம்திர வேகமாக ஓடிவரும் பரிகளைக் காண வீட்டினுள் மறைந்து வாழும் பெண்கள் கூட்டம் நிலா முற்றத்தில் காணும் காட்சி பற்றி வரும் பாடல்கள் அவை.

ஆடவரோ ரென்றாதே அகத்தில் தம்மால் ஆகவினை அத்தனையும் இயற்றும் பெண்டர் வீதிரு மாராமிக வேக மாக வீதிவழி ஓடுமிரு புரவி காண

நாடிவந்தே ஒன்றினரே நினாமுற்றத்தில் நயனமலர் மலர்ந்தனவான் பரிதி கண்டே கூடியொரு தண்டலையில் விரிந்தி ருந்த கோமளச்செந்தாமரைகள் போலு மாமே

அன்றுவெளி கண்டசிறு நனைகள் போலும் அரும்பவினனும் ஓரிருநான் தாமே உண்டாம் என்றுரைக்கும் கூம்புகளும் அழகாய்ச் சற்றே இதழ்விரிக்க முயலுகின்ற மொட்டோ டொன்றி மென்கரங்கள் விலக்கிமெல்ல மகரந் தப்பை வெளிக்காட்டும் இளமலர்கள் அளிகள் கூடப் புன்னகைக்கும் வாறாய்த்தேன் பொதிந்தே முற்றாய் புத்தமலர்ப் பொய்கையினைப் போலு மாமே

இங்கே பூவின் வேறுபட்ட நிலைகளை நனைகள், அரும்பு, கூம்பு, மொட்டு, பூ எனப் பாடப் பெற்றுள்ளது. இவை பெண்களின் வளர்ச்சிப் பருவங்களைச் சுட்டுவதற்காம். அயோத்தியா காண்டத்தில் இராம பிரான் வீதிவழி வரும் போது காசுத்தனைக் காணவந்த பெண்டிரைப் பாடும் கம்பன் அவர்களின் வளர்ச்சிப் பருவங்களை இவ்வாறு கூறு வான். நெகிழ்ந்த, அலர்ந்த, பூத்த எனும் வாறு. பாடல் இதுதான்.

நீள் எழுத் தொடர் வாயிலில் குழையொடு நெகிழ்ந்த

ஆளகத்தினொடு அரமியத் தலத்தினும் அலர்ந்த வாள் அரத்த வேல் வண்டொடு கெண்டைகள் மயங்க

சாளரத்தினும் புத்தன தாமரை மலர்கள் ✦

யாக்ரா 20

**கவிஞர் அல் அனூமத்துக்கு
தமிழகத்தில் பரிசு**

தமிழ்நாடு, சென்னை. ரஹ்மத் அறக்கட்டளையினர் நடத்திய முகம்மது நபிகள் (ஸல்) அவர்களது வாழ்க்கை வரலாற்று நூலுக்கான கைப்பிரதிப் போட்டியில் இலங்கையைச் சேர்ந்த கவிஞர் அல் அனூமத் அவர்கள் முதற்பரிசைப் பெற்றுள்ளார்.

முகம்மது நபிகள் (ஸல்) அவர்களது வாழ்க்கை வரலாறு, முஸ்லிம் அல்லாதாரும் படிக்கும் வகையில் அழகுத் தமிழில் ஆய்வு நடையில் வரலாற்று ஆதாரங்களோடு எழுதப்பட வேண்டும் என்று கடந்த ஆண்டு ரஹ்மத் அறக்கட்டளை அறிவித்திருந்தது. உகைளாவிய ரீதியில் நடத்தப்பட்ட இந்தப் போட்டிக்கு அனுப்பப்பட்டிருந்த கைப்பிரதிகளில் ஒரு லட்சம் ரூபாய் ரொக்கப் பரிசுக்கான பிரதியாகக் கவிஞர் அல் அனூமத் அவர்களது நூல் அறிஞர் பெருமக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளது.

நடறிந்த கவிஞரும் எழுத்தாளருமான கவிஞர் அல் அனூமத் அவர்கள் 2002ம் ஆண்டு தமது 'வெள்ளை மரம்' என்ற சிறுகதை நூலுக்கான தேசிய அரசு சாஹித்திய விருதையும் 'சிரித்திரன் சுந்தர் நினைவு விருதையும் பெற்றவர். அவரது 'புலராப் பொழுதுகள்' குறுங்காவியநூல் 1984ல் முஸ்லிம் எழுத்தாளர் தேசியக் கவுன்சில் விருதையும் 'அறுவடைக் களவுகள்' நாவல் கடந்த ஆண்டு தமிழியல் விருதையும் பெற்றன. இவரது 'குரல் வழிக் கவிதைகள்' என்ற நூலுக்கு யாழ். இலக்கிய வட்டம் 2009ல் மிகச் சிறந்த கவிதை நூலுக்கான விருதை வழங்கியது.

மலையகத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட கவிஞர் அல் அனூமத் அவர்கள் இலங்கையின் மூத்த படைப்பாளிகளில் ஒருவரும் சிறந்த தமிழறிவாளரும் ஆவார்.

அவர்களுக்கே பிடிக்காத கவிதை

பி. அமலராஜ்

என்னை	கோவில் திருவிழாவில்,
அவர்களுக்குப்	பெண்களின்
பிடிப்பதேயில்லை	ஆடைக் கலாச்சாரம் பற்றி
என்	அரை மணிநேரம்
பேச்சும் - பேனா	ஆவேசமாய்ப் பேசுகிறான்
வீச்சும்	ஒருவன்
அவர்களை	நீள்காட்சட்டை அணிந்தபடி.
அங்குமிங்கும் சுடுவதால்	சாமி அணிந்திருக்கும்
அவர்கள்	தங்க சங்கிலியை
சாயக்க எண்ணுவது	தொட்டுப்பார்க்கக் கூட
ஒன்று	அனுமதி இல்லை
என் உடலை	இந்த
இன்னொன்று	ஏழை பக்தர்களுக்கு.
என் கவிதையை.	கோவிலிலே
இருந்தும்	யாகம் நடக்கிறது,
அவர்களைப் பற்றி	வீட்டிலோ
உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்	பாவம்-
கேளுங்கள்	பசிதீர்த்து
கோவிலிலே	பல நாட்கள்
ஐந்தறிவிற்கு	இப்படி
அர்ச்சனை செய்கிறார்கள்	என்
ஆறாம் அறிவு	ஊர் பற்றிப் பேசினால்
வாசலிலே பிச்சை எடுக்கிறது.	தீப்பந்தம் வீசுகிறார்கள்
மதில் மேலே காகம்	ஊரார்
சாதம் சாப்பிடுகிறது.	என் கவிதை
அந்தப் பிச்சைக் கிழவன்	சுடுவதால்
கொட்டாவிடையோ	அதை
குறைந்தபாடில்லை.	எரித்துவிட வேண்டாமாம்.

☞ பேராசிரியர் பெரியார்தாசன் இஸ்லாத்தைத் தழுவினார்.

அப்புழப் போடு!

☞ “இப்பெல்லாம் எல்லாமே தழுவுறாங்க. பேராசிரியர் பெரியார் தாசன் இஸ்லாத்தைத் தழுவினார். நித்தியானந்தர் ரஞ்சிதாவ தழுவுறார். என்ன நடக்குது இங்க...”

(என். விநாயக முருகன் - அகநாழிகை)

☞ எனக்குத் தெரிந்தவரை தமிழனின் இடுப்பில் கட்டப்பட்ட எல்லா குண்டுகளும் ஒன்று மானங்கெட்ட தமிழர்களை அழிக்க அல்லது தமிழர்களை மானங்கப்படுத்தியவர்களை அழிக்கத்தான் பயன்பட்டுள்ளது என்று நம்புகிறேன்.

☞ “யாரை அழிக்கப்பயன்படுறது எண்டது ஒரு விசயம்தான். ஆனாலும் இடுப்பு யாருடையது எண்டதும் முக்கியம் தானே இல்லையோ வேடியப்பன்.”

(கனகசபை - வடலி)

☞ குழுதத்தில் எந்திரன் படத்திற்கு சுப்பர் rating கொடுத்துள்ளார்கள் .. சுப்பர் rating கொடுத்தது இதுதான் முதல் முறை என்று நினைக்கிறன்.

☞ “கல்லூரி நாட்களில் சில நண்பர்கள் கோல்டு பிளேக் கிங்ஸ் பாக்கெட்டினுள் துண்டு பீடியை வைத்துக் கொண்டு சீன் போடுவார்கள். அதன் வெள்ளித்திரை வடிவம் தான் எந்திரன்.”

(டென்னி - இடலிவடை)

மாங்கு மாங்கென ஒரு கட்டுரையை எழுதி இணையத்தில் போட்டால் அநாயாசமாக நான்கு வார்த்தைகளில் ஒரு பின்னூட்டம் இட்டு வாசகர்கள் அசத்தி வருகிறார்கள்.

எழுதியவரை வெறுப்பேற்றுவதற்குக் கலாய்ப்பவர்களும் உண்டு. ஒரு கருத்துக்குப் பின்னால் உள்ள மாற்றுக் கருத்துக்கள் வலுவாகப் பேசவல்லவை என்பதையும் இவை உணர்த்துகின்றன. அவ்வாறான சுவையான பின்னூட்டங்கள் சில இவை.

☞ ஆதி பகவன் யாரென்றால் அவரே அகிலத்திற்கும் முதலவர் என்கிறார் வள்ளுவர்.

☞ “நீங்கள் முதலவர் என்று மு.கருணாநிதியைத் தானே குறிப்பிடுகிறீர்கள்?”

(யோகன் - இனியொரு)

☞ முஸ்லிம் காங்கிரஸ் - துஆ இணைவு. பிரதித் தலைவராக ஹாபிஸ் நஸ்ரீ?

☞ DUMMY + DUMMY = 0

(உழவன்-தமிழ் மிரர். கொம் - 04.01.12)

அஜய்யின் அஞ்சகாநப் ஓட்டி

கல்லு!

மன்னன் சாலமன் முன்னால் அவரது முக்கியமான சேவகன் ஒருவன் மூச்சிரைத்தபடி ஓடி வந்து நின்றான். அரசரைப் பார்த்துச் சொன்னான்: - “மிக வேகமாகச் செல்லும் தங்களது குதிரையை எனக்கு இப்போது நீங்கள் தரவேண்டும் மன்னா! இன்றிரவுக்குள் இங்கிருந்து பத்து மைல் தொலைவுக்கு தென் திசை சென்றாக வேண்டும்!”

“ஏன்?” - அரசர் கேட்டார்.

“ஏனெனில் தோட்டத்தில் அமர்ந்திருக்கும் மரணத்தை இப்போது பார்த்தேன். அது எனது முகத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. அநேகமாக அது என்னைக் குறி வைத்துத்தான் வந்திருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன்...”

“சரி... அதிவேகமாகப் பறக்கும் எனது குதிரையை எடுத்துச் செல்!”

சொல்லி விட்டுத் தோட்டத்துக்கு வந்தார் அரசர். அங்கே அமர்ந்திருந்த மரணத்திடம் கேட்டார்: - “என்ன சிக்கல்?”

மரணம் சொன்னது: - “சிக்கல் ஒன்றுமில்லை மன்னா! இப்போது தோட்டத்தில் பார்த்த சேவகனை இன்று அழைத்துச் செல்ல வேண்டும்! இங்கிருந்து பத்துமைல் தொலைவில் தென் திசையில் அவனைக் கைப்பற்றத் தீர்மானித்திருக்கிறேன். வேகமாகப் பறந்து செல்லும் ஒரு குதிரை கிடைத்தாலன்றி அவனால் இன்றிரவுக்குள் அங்கு வரமுடியாது. அதைத்தான் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்!”

(ஹீப்ரு மொழி நூலோடிக் கதை)

முள்ளு!

1. கடந்த 30 ஆண்டுகளில் நிகழ்ந்த போராட்ட வழிமுறைகள், வெற்றிகள், தோல்விகள் குறித்து, காய்தல் உவத்தல் இல்லாத சுய விமர்சனம் முன்வைக்கப்பட வேண்டும்.

2. இனிவரும் போராட்டம் பன்முகப்பட்ட, பரந்துபட்ட ஜனநாயகத்தை உள்ளடக்கிய அனைத்துத் தரப்பு இலங்கைத் தமிழரையும் ஒரு குடையின் கீழ் கொண்டுவரும் அமைப்பாக இருக்க வேண்டும்.

3. இந்தப் போராட்டத்தினால் புலம் பெயர்ந்து இருக்கும் தமிழர்கள், பல்வேறு நாடுகளில் வசித்துவரும் தமிழர்கள், தமிழகத் தமிழர்கள் அனைவரும் “உணர்வுத் தோழமை” என்ற அடிப்படையில் ஜனநாயகரீதியில் தோள் கொடுக்க வேண்டும். அது, குறுகிய கட்சி நோக்கில் இல்லாமல், பொதுமக்கள் தளத்தில் அமைய வேண்டும்.

4. சர்வதேச அமைப்புகளான ஐ.நா. போன்றவை மீது நம்பிக்கை நீர்த்துப் போனதால், அந்த அமைப்புகளுக்கு அப்பாற்பட்ட தீர்வுகள் தேவை.

5. இன்றைய புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களுக்கு ஒரு தேசம், ஒரு நாடு, ஒரு பாஸ்போர்ட், ஒரு தேசிய கீதம் என்பது மறைந்துவிட்டது. நாடு கடந்த தேசிய அடையாளம் தேவையாக இருக்கிறது. அதை நோக்கிப் பயணிக்க வேண்டி இருக்கிறது.

(கலிஓர் சேரன் (நன்றி - தமிழ் கார்டியன்.கொம்)

லொள்ளு!

["நிற்றூல் கட்டவை]

- ♦ வாழை மரம் தார் போடும்தான்! ஆனா அதை வச்சி ரோடு போட முடியுமா?
- ♦ கருணாநிதி டி.எம்.கேயில் இருந்தாலும் அவர் வீட்டு மாடு "அம்மா"ன்னுதான் கத்தும்.
- ♦ செல் போன் மூலமா எஸ்.எம்.எஸ். அனுப்பலாம். ஆனா எஸ்.எம்.எஸ். மூலமா செல் போன் அனுப்ப முடியாது.
- ♦ நீங்க என்னதான் தீனி போட்டுக் கோழி வளர்த்தாலும் அது முட்டைதான் போடும். நூற்றுக்கு நூறு போடவே போடாது!
- ♦ பாம்பு எத்தனை தடவை படம் எடுத்தாலும் எந்தத் தியேட்டர்லயும் ரிலீஸ் பண்ண முடியாது!
- ♦ சைக்கிளில் போனா சைக்கிளிங்! ட்ரைன்ல போனா ட்ரைனிங்கா?
- ♦ நாய் நன்றியுள்ள மிருகம்தான். ஆனா அதால தாங்ஸ் சொல்ல முடியாது!
- ♦ ஆயிரம்தான் இருந்தாலும் ஆயிரத்தி ஒண்ணுதான் பெரிசு!
- ♦ நீ எவ்வளவு பெரிய அகிம்சாவாதியா இருந்தாலும் தோசை சாப்பிட வேண்டுமென்றால் சுட்டுத்தான் ஆக வேண்டும்.
- ♦ கோவில் மணிய நாம அடிச்சா சத்தம் வரும். கோவில் மணி நம்ம அடிச்சா ரத்தம் வரும்!
- ♦ தேதிக் கலன்டர்ல தினமும் திகதித்தான் கிழிக்கிறது முக்கியமில்லை! அந்தத் திகதியில் நீ என்ன கிழிச்சாய் என்கிறதுதான் முக்கியம்!

மல்லு!

ஏங்க.. யாரோ ஆர். எஸ்.எஸ். காரனாம்...
 ராமனுக்கும் சீதைக்கும் நம்ம வீட்தான்
 பர்ஸ்ட் டைட் நடந்துச்சுன்னு
 நம்புறானாம்..அதனால்
 நம்ம வீட்டை அவனுக்கு எழுதிக்
 கொடுத்துட்டுக் கிளம்பணுமாம்..!

(நன்றி - இணையம்)

சொல்லு!

"தோப்பில் முகம்மது மீரான் ஒரு படைப்பாளி. அவனுக்கு தேசம், இனம், மதம் எதுவுமே கிடையாது. ஆனால் முகம்மது மீரான் பிள்ளைக்கு இவை எல்லாமே உண்டு!"
 - தோப்பில் முகம்மது மீரான்

இச்சஞ்சிகை இல 37, ஸ்டீ சித்தார்த்த மாவத்தை, மாபோளை, வத்தளை என்ற முகவரியைச் சேர்ந்த அஷரஃப் சிறாபத்தீன் என்பவரால் கொழும்பு - 15, 20/4, மாதம்பிட்டிய வீதி என்ற முகவரியிலுள்ள "டெலன்ட் பிரின்டெக்" அச்சகத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.

கவர் ஸ்டோரி - பெற்றோலிய விலை அதிகரிப்பு

“இல்லை மாத்தையா... அவங்க பணத்தை எடுக்கவே இல்லை. பெற்றோலை மட்டும் குழாய் போட்டு உறிஞ்சி எடுத்துக்கிட்டுப் போய்ட்டாங்க...!”

உங்களது கடன்
அட்டையைச்
செலுத்துங்கள்.

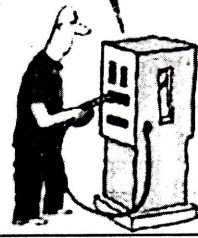
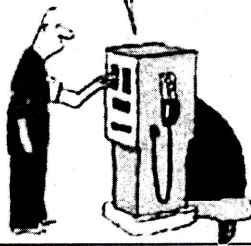
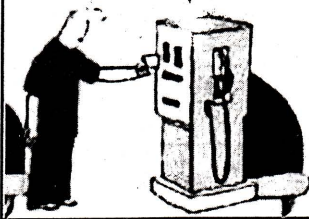
கொஞ்சம் பொறுமை
காக்கவும்.

உங்களது தொழிலிடம்,
மாத வருமானம், மனைவி,
பிள்ளைகள் பெயர்கள்
தங்களது வாகனத்தின் மொடல்,
உற்பத்தி ஆண்டு, பதிவிலக்கம்
ஆகியவற்றுடன் உங்களது
பெயரிலுள்ள சொத்து
விபரங்களைப் பதிவிடுங்கள்.

கொஞ்சம் பொறுமை
காக்கவும்

உங்களது கடன்
வேண்டுகோள்
ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

இப்போது
நீங்கள்
பெற்றோல்
நிரப்பிக்
கொள்ளலாம்.

With Compliments From

எங்கள் அடிப்படை - நவீன தொழில்நுட்பம்
எங்கள் நோக்கம் - உங்கள் தருப்த

TALENT PRINTECH

Contacts

Tel: 0114 367575, E-mail: talentprintech@gmail.com

Hot Line : 077 1110889